

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2005. gada 15. jūnijā *

Lieta T-349/03

Corsica Ferries France SAS, Bastija [*Bastia*] (Francija), ko pārstāv S. Rodrigess [*S. Rodrigues*] un K. Skapels [*C. Scapel*], *avocats*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienų Komisiju, ko pārstāv K. Džolito [*C. Giolito*] un H. van Vliets [*H. van Vliet*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — franču.

ko atbalsta

Francijas Republika, ko pārstāv Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un S. Ramē [*S. Ramet*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

un

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, Marseļa [*Marseille*] (Francija), ko sākotnēji pārstāvēja E. Tasi [*H. Tassy*], pēc tam — O. Dormesons [*O. d'Ormesson*] un A. Buine [*A. Bouin*], *avocats*,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2003. gada 9. jūlija lēmumu Nr. 2004/166/EK par pārstrukturēšanas atbalstu, ko Francija ir paredzējusi piešķirt *Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)* (OV 2004, L 61, 13. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tīli [*V. Tiili*] un O. Čūcs [*O. Czućz*],

sekretārs I. Nacins [*I. Natsinas*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tam sekojošo tiesas sēdi 2004. gada 18. novembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

¹ EKL 87. pants nosaka:

“Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl šāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

[..]

3. Turpmāk norādīto var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu:

[..]

c) atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā kopīgām interesēm [..].”

2 Kopienas Vadlīniju par valsts atbalstu jūras transportam (OV 1997, C 205, 5. lpp.) 8. nodaļa noteic, ka Komisija piemēro Nostādnes grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai attiecībā uz jūras kuģniecības kompānijām paredzētiem pārstrukturēšanas atbalstiem.

3 Kopienas Pamatnostādnēs attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV 1999, C 288, 2. lpp.; turpmāk tekstā — “Pamatnostādnes”), kas ir piemērojamas, sākot ar 1999. gada 9. oktobri, Komisija norāda nosacījumus, pastāvot kuriem, attiecīgo atbalstu var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu atbilstoši EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam. Minēto Pamatnostādņu 3.2.2. punkts paredz, ka šie nosacījumi ir saistīti ar saņēmēja raksturojumu kā grūtībās nonākušu uzņēmumu dzīvotspējas atjaunošanu, izvairīšanos no nepieļaujamiem konkurences izkropļojumiem, atbalsta ierobežošanu līdz minimumam, tādu nosacījumu un pienākumu uzlikšanu, kas ir nepieciešami, lai nepieļautu konkurences izkropļojumus, kuri būtu pretrunā kopīgām interesēm, un pārstrukturēšanas plāna pilnīgu īstenošanu.

4 Padomes 1992. gada 7. decembra regula (EEK) Nr. 3577/92, ar ko piemēro principu, kas paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras

kabotāža) (OV L 364, 7. lpp.), uzliek dalībvalstīm saistības atvērt kabotāžas valsts tirgus. Šis regulas 4. pants noteic, ka tad, ja dalībvalsts noslēdz valsts pasūtījuma [pakalpojuma] līgumus, to dara, nediskriminējot nevienu Kopienas kuģu īpašnieku.

Prāvas rašanās fakti

1. Attiecīgās jūras kuģniecības kompānijas

- 5 Prasītāja ir jūras kuģniecības kompānija, kas nodrošina regulāru jūras satiksmi uz Korsiku no kontinentālās Francijas (Tulonas un Nicas) un Itālijas (Savonas un Livornas).

- 6 *Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)* ir kuģniecības kompānija, kas nodrošina regulāru satiksmi uz Korsiku no kontinentālās Francijas (Nicas, Tulonas un Marseļas) un uz Ziemeļāfriku (Tunisiju un Alžīriju) no kontinentālās Francijas, kā arī sezonas satiksmi ar Sardiniju no aprīļa līdz septembrim.

- 7 Šobrīd 80 % *SNCM* kompānijas pieder *Compagnie générale maritime et financière (CGMF)* un 20 % — *Société nationale des chemins de fer (SNCF)*. *CGMF* — sabiedrības, kas 100 % apmērā tieši pieder Francijas valstij — mērķis ir apstiprināt visas jūras transporta operācijas, kuģu aprīkojumu un nomu, kā arī jebkādu dalību vai komerciālu vai ražošanas darbību, kas tieši vai netieši saistītas ar šo mērķi.

- 8 *SNCM* pieder mazākuma dalība *Compagnie méridionale de navigation (CMN)* — kompānijā, kas nodrošina satiksmi starp Marseļu un Korsiku un ko ar *Compagnie méridionale de participation* starpniecību kontrolē *Stef-TFE* grupa.

2. Valsts pakalpojuma saistības attiecībā uz jūras satiksmi starp kontinentālo Franciju un Korsiku

- 9 Kopš 1948. gada regulārus jūras transporta pakalpojumus starp kontinentālo Franciju un Korsiku nodrošina valsts pakalpojuma saistību ietvaros.

- 10 Līdz 1976. gadam šo pakalpojumu sniegšanas sistēma daļēji bija noteikta Francijas likumdošanā un atbilstoši tai kuģiem zem Francijas karoga piederēja kabotāžas monopols. Valsts saskaņā ar šo sistēmu kompānijām, kas nodrošināja pakalpojumu, piešķīra standarta līdzsvarošanas subsīdiju kā atlīdzību par prasībām, ko nosaka valsts pakalpojuma izpilde attiecībā uz ostām, kuru apkalpošana jānodrošina, regularitāti, biežumu, pakalpojuma izpildei vajadzīgo kapacitāti, piemērojamiem tarifiem un kuģu ekipāžu.

- 11 1976. gadā Francija no jauna noteica jūras transporta valsts pakalpojuma sniegšanas nosacījumus attiecībā uz Korsiku, pamatojoties uz teritoriālās kontinuitātes principu. Šis princips bija vērsts uz to, lai ierobežotu insularitātes trūkumus un nodrošinātu satiksmi ar salu atbilstoši noteikumiem, kas pēc iespējas vairāk līdzinātos pilnībā kontinentālai satiksmei. Tika nodibināta koncesiju sistēma, specifikācijā definējot valsts pakalpojuma sniegšanas nosacījumus. 1976. gada 31. martā ar *SNCM* un *CMN* tika noslēgta vispārēja vienošanās uz 25 gadiem, kuras beigu termiņš bija 2001. gada 31. decembris.

- 12 No 1976. līdz 1982. gadam Francijas valdība, pamatojoties uz minēto vispārējo vienošanos, noteica transporta pakalpojumu kārtību.
- 13 1982. gada 30. jūlija likums “Par Korsikas reģiona īpašo statusu” uzdeva Korsikas Asamblejai pārvaldīt teritoriālo kontinuitāti līgumisku attiecību ar Francijas valsti ietvaros. Pēc tam 1991. gada 13. maija likums “Par Korsikas teritoriālās kopienas statusu” deleģēja šai asamblejai pilnu kompetenci attiecībā uz satiksmi ar salu. Kopš šī laika to īsteno *Office des transports de la Corse (OTC)* [Korsikas Transporta birojs].
- 14 Sākot ar 1991. gadu, uz minētās vispārējās vienošanās pamata starp *OTC* un divām kompānijām—koncesionāriem tika noslēgtas divas vienošanās uz piecu gadu termiņu. Pirmajā no tām (turpmāk tekstā — “1991. gada vienošanās”) ir precizēta valsts pakalpojuma izpildes kārtība laika posmā no 1991. līdz 1996. gadam un otrajā (turpmāk tekstā — “1996. gada vienošanās”) — laika posmā no 1996. līdz 2001. gadam. Šīs vienošanās noteica arī standarta subsīdijas, kas tika maksāta ar teritoriālās kontinuitātes dotācijas palīdzību kā atlīdzība par uzliktajām saistībām, izmaksas principus. Valsts pakalpojuma saistības tajā laikā attiecās uz visu satiksmi starp Korsiku un trim kontinentālās Francijas ostām, tas ir, Nicu, Tulonu un Marseļu.
- 15 2001. gadā atbilstoši Regulai Nr. 3577/92 Korsikas teritoriālā kopiena izsludināja konkursu nolūkā izvēlēties operatoru, kas, sākot ar 2002. gada 1. janvāri, uz pieciem gadiem noslēdzama līguma ietvaros pret finanšu kompensāciju nodrošinātu valsts pakalpojuma saistības attiecībā uz satiksmi starp kontinentālo Franciju un Korsiku. Ņemot vērā konkurences attīstību saistībā ar satiksmi no Tulonas un Nicas, Korsikas teritoriālā kopiena uzskatīja, ka šādām valsts pakalpojuma saistībām ir jāpakļauj vienīgi satiksme no Marseļas.
- 16 Šis līgums tika piešķirts kopīgi *SNCM* un *CMN*. Prasītāja atteicās iesniegt kandidāta pieteikumu.

- 17 Pamatojoties uz "Vienošanas par valsts pakalpojuma deleģēšanu" (turpmāk tekstā — "2002. gada vienošanās"), ko Korsikas teritoriālā kopiena un *OTC* noslēdza ar *SNCM* un *CMN*, pēdējās minētās sabiedrības kā uzdevuma izpildītājas uzņēmās, sākot ar 2002. gada 1. janvāri, sniegt regulārus jūrniecības pakalpojumus maršrutos starp Marselju un Korsiku, ievērojot noteiktas valsts pakalpojuma saistības attiecībā uz biežumu, kapacitāti, grafiku, tarifiem (maksimālā cena atkarībā no sezonas, obligātas atlaides noteiktām personu kategorijām) un pakalpojumu kvalitāti. Šī vienošanās noteic, ka šie pakalpojumi tiek sniegti atlīdzībā pret "references" finanšu kompensāciju, kas samazinās katru gadu un kuras summa, ko nosaka, pamatojoties uz paredzamiem ieņēmumiem, tiek koriģēta katra gada beigās, vadoties pēc starpības starp paredzētajiem un reālajiem ieņēmumiem. Vienošanās noteic, ka maksimālais finanšu kompensācijas apmērs visā ar vienošanos noteiktajā laika posmā sasniedz 326,85 miljonus EUR attiecībā uz *SNCM* un 128,2 miljonus EUR attiecībā uz *CMN*, tātad kopā — 455,05 miljonus EUR. Turklāt 2002. gada vienošanās noteic, ka katra uzdevuma izpildītāja galīgo finanšu kompensāciju gadā ierobežo operacionālais ekspluatācijas deficīts, kam pamatā ir valsts pakalpojuma saistības, ņemot vērā iesaistītā kuģniecības kapitāla saprātīgu atdevi proporcionāli tā faktiskai izmantošanai un nosakot šo atdevi 15 % apmērā no kuģu tirgus vērtības, ko nosaka vienošanās. 2002. gada vienošanās beidzas 2006. gada 31. decembrī, ja vien visas tās puses nevienojas to izbeigt agrāk.

Administratīvais process

1. *Atbalsts par labu SNCM kā kompensācija par valsts pakalpojuma saistībām 1991. gada vienošanās un 1996. gada vienošanās ietvaros*

- 18 1998. gada 22. decembrī pēc sūdzībām par *Corsica Marittima*, kas ir *SNCM* meitas uzņēmums pasažieru pārvadājumiem starp Korsiku un Itāliju, piešķirto palīdzību Komisija nosūtīja Francijas Republikai lēmumu sākt formālu izmeklēšanas

procedūru atbilstoši EKL 93. panta 2. punktam (jaunajā redakcijā — EKL 88. panta 2. punkts) (OV 1999, C 62, 9. lpp.). Šī lieta tika reģistrēta ar numuru C-78/98.

19 2001. gada 28. februārī pēc jaunām sūdzībām attiecībā uz palīdzību, ko *SNCM* saņēma ar valsts pakalpojuma saistībām saistīto izdevumu segšanai, Komisija nosūtīja Francijas Republikai lēmumu sākt formālu izmeklēšanas procedūru atbilstoši EKL 88. panta 2. punktam (OV 2001, C 117, 9. lpp.). Šī lieta tika reģistrēta ar numuru C-14/01.

20 Ar 2001. gada 30. oktobra lēmumu Nr. 2002/149/EK attiecībā uz Francijas *SNCM* izmaksāto valsts palīdzību (OV 2002, L 50, 66. lpp.) Komisija, izbeidzot lietās C-78/98 un C-14/01 uzsāktās procedūras, uzskatīja, ka palīdzība 787 miljonu EUR apmērā, kas tika piešķirta *SNCM* par laika periodu no 1991. gada līdz 2001. gadam kā kompensācija par valsts pakalpojuma saistībām attiecībā uz satiksmes nodrošināšanu uz Korsiku no trijām kontinentālās Francijas ostām, tas ir, Nicas, Tulonas un Marseļas, ir saderīga ar kopējo tirgu EKL 86. panta 2. punkta piemērošanas rezultātā. Pirmās instances tiesā netika celta prasība atcelt šo lēmumu.

2. *Atbalsts SNCM glābšanai un pārstrukturēšanai*

21 2001. gada 20. decembrī Francijas iestādes paziņoja Komisijai par likviditātes avansu 22,5 miljonu EUR apmērā, ko *CGMF* piešķīra *SNCM* kā glābšanas palīdzību. Šī palīdzība, kas *SNCM* daļēji jau bija izmaksāta, tika reģistrēta ar numuru NN 27/2002 (*ex* N 849/2001).

- 22 Ar 2002. gada 18. februāra vēstuli Francijas Republika paziņoja Komisijai par projektu piešķirt sabiedrībai *SNCM* pārstrukturēšanas atbalstu. Paredzēto pārstrukturēšanas atbalstu veidoja sabiedrības *SNCM* kapitāla paaugstināšana ar *CGMF* starpniecību par summu 76 miljonu EUR apmērā, tādējādi paaugstinot *SNCM* pašu kapitālu no 30 miljoniem līdz 106 miljoniem EUR. Komisija reģistrēja šo palīdzību kā paziņotu atbalstu ar numuru N 118/2002.
- 23 Ar 2002. gada 17. jūlija galīgo lēmumu Nr. C (2002) 2611 Komisija atļāva *SNCM* glābšanas atbalstu EKL 88. panta 3. punktā noteiktās atbalsta iepriekšējās izskatīšanas procedūras ietvaros. Šajā lēmumā Komisija atzīmēja, ka paziņotais atbalsts atbilst pieciem Pamatnostādnēs šajā sakarā paredzētajiem kritērijiem, it īpaši Francijas valsts pienākumam paziņot pārstrukturēšanas plānu. Pirmās instances tiesā netika celta prasība atcelt šo lēmumu.
- 24 Ar 2002. gada 19. augusta Francijas Republikai adresēto vēstuli Komisija, kas, veicot iepriekšējo izskatīšanu, bija konstatējusi, ka paziņotais pārstrukturēšanas atbalsts izraisa šaubas attiecībā uz saderību ar kopējo tirgu, nolēma sākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru atbilstoši 4. panta 4. punktam un 6. pantam Padomes 1999. gada 22. marta regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EKL [88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru"). Paziņotais atbalsts tika reģistrēts ar jaunu numuru C-58/2002.
- 25 Ar 2002. gada 8. oktobra vēstuli, kas kopā ar tās pielikumiem tika nosūtīta 15. oktobrī, Francijas iestādes iesniedza Komisijai savas piezīmes par lēmumu sākt formālu izmeklēšanas procedūru.

- 26 2002. gada 11. decembrī lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru līdz ar tā kopsavilkumu tika publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 308, 29. lpp.). Ieinteresētās personas tika aicinātas iesniegt savas piezīmes par paziņoto atbalsta projektu viena mēneša laikā no šīs publikācijas datuma.
- 27 Ar 2003. gada 8. janvāra vēstuli prasītāja iesniedza Komisijai rakstveida piezīmes par lēmumu sākt formālu izmeklēšanas procedūru. Turklāt Komisija saņēma *Stef-TFE* grupas un dažādu teritoriālo kopienu piezīmes. Visas saņemtās piezīmes Komisija iesniedza Francijas Republikai, dodot tai iespēju tos komentēt.
- 28 2003. gada 4. februārī Komisija pēc prasītājas lūguma noturēja ar to tikšanos, kuras gaitā prasītāja iesniedza papildu dokumentus.
- 29 Ar 2003. gada 10. februāra vēstuli Francijas iestādes iesniedza Komisijai savus argumentus, lai pierādītu, ka atbalsta projekts atbilst Pamatnostādnēm, kā arī jaunu saistību attiecībā uz skaitliskā sastāva un algu izmaiņām, starpproduktu patēriņa kontroli un *SNCM* tarifu politiku aprakstu.
- 30 Ar 2003. gada 13. februāra vēstuli Francijas iestādes iesniedza Komisijai savus komentārus attiecībā uz prasītājas un *Stef-TFE* piezīmēm.

- 31 Ar 2003. gada 21. februāra vēstuli Francijas iestādes atbildēja uz Komisijas 2003. gada 10. februāra vēstulē uzdotajiem papildu jautājumiem.
- 32 Ar 2003. gada 27. maija faksu Francijas iestādes iesniedza Komisijai savus komentārus attiecībā uz dokumentiem, ko prasītāja bija iesniegusi Komisijai 2003. gada 4. februārī un ko pēdējā iesniedza Francijas iestādēm 2003. gada 21. februārī.
- 33 2003. gada 9. jūlijā Komisija pieņēma Lēmumu Nr. 2004/166/EK par pārstrukturēšanas atbalstu, ko Francija ir paredzējusi piešķirt *SNCM* (OV 2004, L 61, 13. lpp.) — lēmumu, kas ir šīs prasības atcelt tiesību aktu priekšmets (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”).
- 34 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa ir šāda:

“1. pants

Pārstrukturēšanas atbalsts, ko Francija ir paredzējusi piešķirt [*SNCM*], ir saderīgs ar kopējo tirgu ar nosacījumiem, kas ir noteikti 2.–5. pantā.

2. pants

No šī lēmuma paziņošanas brīža līdz 2006. gada 31. decembrim *SNCM* atturas no jaunu kuģu iegādes un jaunu vai atjaunotu kuģu būvniecības, pasūtījuma vai frakta līgumu parakstīšanas.

No šī lēmuma paziņošanas brīža līdz 2006. gada 31. decembrim *SNCM* drīkst veikt darbību tikai ar vienpadsmit kuģiem, kas uzņēmumam *SNCM* jau pieder, tas ir: *Napoléon Bonaparte, Danielle Casanova, Île de Beauté, Corse, Liamone, Aliso, Méditerranée, Pascal Paoli, Paglia Orba, Monte Cinto un Monte d'Oro.*

Ja *SNCM* no tās gribas neatkarīgu iemeslu dēļ ir jāaizvieto viens no šiem kuģiem līdz 2006. gada 31. decembrim, Komisija var šādu aizvietošanu atļaut uz pienācīgi argumentēta Francijas paziņojuma pamata.

3. pants

SNCM grupa atsavina visas daļas, kas tai tieši vai netieši pieder šādās sabiedrībās:

— *Amadeus France,*

- *Compagnie Corse Méditerranée,*

- *Société civile immobilière Schuman,*

- *Société méditerranéenne d'investissements et de participations,*

- *Someca.*

Société méditerranéenne d'investissements et de participations daļu atsavināšanas vietā *SNCM* var pārdot vienīgo šīs sabiedrības aktīvu — *Southern Trader* — un slēgt šo meitas uzņēmumu.

Atsavinājumus pēc Francijas iestāžu izvēles var veikt vai nu ar publisko pārdošanas piedāvājumu, vai ar paziņojumu par interesēm, publicējot to iepriekš un nosakot atbildes sniegšanas termiņu vismaz divu mēnešu laikā.

Francija iesniedz Komisijai visu atsavinājumu pierādījumus. Piedāvājumu, ko saņem *SNCM*, nepietiekamību nevar izmantot par pamatu tam, lai neveiktu atsavinājumus. Piedāvājumu neesamības gadījumā, ja Francija var pierādīt, ka visi nepieciešamie publicēšanas pasākumi tika veikti, pirmajā daļā noteiktais nosacījums ir uzskatāms par izpildītu.

4. pants

Attiecībā uz visiem maršrutiem uz Korsiku, no šī lēmuma paziņošanas brīža līdz 2006. gada 31. decembrim attiecībā uz publicētajiem tarifiem *SNCM* atturas no tādas tarifu politikas, kas ir vērsta uz to, lai piedāvātu zemākas cenas nekā katrs no *SNCM* konkurentiem attiecībā uz ekvivalentu galamērķi un pakalpojumiem un identiskiem datumiem.

Komisija patur tiesības uzsākt izmeklēšanas procedūru attiecībā uz visu šajā lēmumā paredzēto nosacījumu, it īpaši pirmajā daļā paredzētā nosacījuma izpildes trūkumiem.

Pirmajā daļā noteiktais nosacījums ir izpildīts, ja katru dienu *SNCM* piedāvātās vizzemākās cenas pārsniedz katru no tās konkurentiem piedāvātās veicināšanas cenas attiecībā uz ekvivalentu galamērķi un pakalpojumiem.

Pirmajā daļā noteiktais nosacījums nav piemērojams tad, kad minēto konkurentu cenas pārsniedz *SNCM* 1996. gadā spēkā esošos tarifus, veicot attiecīgas inflācijas korekcijas.

Katru gadu līdz 30. jūnijam Francija iesniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju, lai pierādītu, ka šis nosacījums iepriekšējā saimnieciskajā gadā ir izpildīts attiecībā uz visiem maršrutiem Korsikas virzienā un no tās.

5. pants

Atbilstoši Francijas iestāžu pārstrukturēšanas plānā paredzētajām saistībām kuģu braucieni skaits viena gada laikā dažādos jūras maršrutos uz Korsiku līdz 2006. gada 31. decembrim ir ierobežots ar šī lēmuma 3. tabulā paredzēto maksimumu, izņemot ārkārtas un ar *SNCM* nesaistītus iemeslus, kuru dēļ tai jāpārceļ noteikti braucieni uz citām ostām, un negrozot uzņēmumam nodotā valsts pakalpojuma saistības.

6. pants

Sākot ar šī lēmuma paziņošanas brīdi, Francija ir tiesīga paaugstināt *SNCM* kapitālu, kā pirmo maksājumu izmaksājot tai naudas summu 66 miljonus EUR apmērā.

Līdz pārstrukturēšanas perioda beigām, tas ir, līdz 2006. gada 31. decembrim, Komisija pēc Francijas iestāžu lūguma var pieņemt lēmumu atļaut otru naudas līdzekļu maksājumu *SNCM*, kura apmērs atbilst starpībai starp atlikušajiem 10 miljoniem EUR un summu, kas ir iegūta no 3. pantā minētajiem atsavinājumiem, kuri ir veikti atbilstoši minētajā pantā paredzētajiem nosacījumiem.

Šāds lēmums var tikt pieņemts tikai tad, ja 3. pantā noteiktās darbības ir veiktas, ja atsavināšanas rezultātā iegūtās summas nepārsniedz 10 miljonus EUR un ja 2., 4. un 5. pantā noteiktie nosacījumi ir izpildīti, neietekmējot Komisijas tiesības attiecīgajā gadījumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru attiecībā uz kāda no minētajiem nosacījumiem neizpildi. Neizpildes gadījumā otrs maksājums netiek veikts.

7. pants

Sešu mēnešu laikā no šī lēmuma paziņošanas Francija informē Komisiju par tā izpildei veiktajiem pasākumiem.

[..]”

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 35 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 13. oktobrī, prasītāja cēla šo prasību.
- 36 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 3. februārī, Francijas Republika lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā, lai atbalstītu Komisijas prasījumus.
- 37 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 26. februārī, *SNCM* lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā, lai atbalstītu Komisijas prasījumus.
- 38 Ar 2004. gada 10. marta rīkojumu Francijas Republikai tika atļauts iestāties tiesvedībā.

- 39 Ar 2004. gada 30. marta rīkojumu *SNCM* tika atļauts iestāties tiesvedībā.
- 40 Pēc tiesneša–referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa (trešā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu un procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja lietas dalībniekus atbildēt uz rakstveida jautājumiem. Lietas dalībnieki šos lūgumus izpildīja noteiktajā termiņā.
- 41 Savās atbildēs lietas dalībnieki Pirmās instances tiesu informēja, ka 2004. gada 8. septembrī Komisija pieņēma galīgo lēmumu Nr. C (2004) 3359 (turpmāk tekstā — “2004. gada 8. septembra lēmums”), ar ko ir grozīts Apstrīdētais lēmums. Ar Pirmās instances tiesas papildu rakstveida jautājumu lietas dalībnieki tika aicināti izteikt viedokli par šī lēmuma sekām attiecībā uz šo prasību.
- 42 2004. gada 18. novembra atklātajā tiesas sēdē tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem.
- 43 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- atcelt Apstrīdēto lēmumu;

 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

44 Komisijas, ko atbalsta Francijas Republika un *SNCM* — personas, kas iestājušās lietā, — prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

45 Lai pamatotu šo prasību atcelt tiesību aktu, prasītāja izvirza divus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz EKL 253. panta pārkāpumu tiktāl, ciktāl Apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots. Otrais pamats attiecas uz Regulas Nr. 659/1999 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta un Pamatnostādņu pārkāpumu tiktāl, ciktāl Apstrīdētajā lēmumā ir faktiskas kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

46 Vispirms tomēr ir jāpārbauda 2004. gada 8. septembra lēmuma iespējamā ietekme uz šo prasību.

1. Sākotnējie apsvērumi attiecībā uz 2004. gada 8. septembra lēmuma seku ietekmi uz šo prasību

47 Ir jāatzīmē, ka no 2004. gada 8. septembra lēmuma izriet, ka Komisija ir grozījusi Apstrīdēto lēmumu, lai, kā to nosaka šī jaunā lēmuma otrais apsvēruma, ļautu

SNCM, no vienas puses, aizstāt kuģi *Asco* ar kuģi *Aliso* Apstrīdētā lēmuma 2. punktā norādītajā kuģu sarakstā, tas ir, kuģu sarakstā, ko *SNCM* ir tiesīga izmantot pārstrukturēšanas periodā, un, no otras puses, ievērojot kuģa *Asco* pārdošanas grūtības, atsavināt vai nu šo kuģi, vai kuģi *Aliso*.

- 48 Tomēr ir jāatgādina, ka atbilstoši judikatūrai, prasības atcelt tiesību aktu, pamatojoties uz EKL 230. pantu, ietvaros Kapienu akta likumā ir jāvērtē, ņemot vērā faktus vai tiesības, kas pastāv akta pieņemšanas brīdī (Pirmās instances tiesas 1998. gada 25. jūnija spriedums apvienotajās lietās T-371/94 un T-394/94 *British Airways u.c./Komisija, Recueil*, II-2405. lpp., 81. punkts).
- 49 Turklāt šajā lietā nerodas iespāids, ka 2004. gada 8. septembra lēmuma sekas būtu bijušas padarīt kādus no prasītājas šīs prasības atbalstam izvirzītajiem pamatiem un argumentiem par tādiem, kam nav priekšmeta. Turklāt, atbildot uz Pirmās instances tiesas šajā sakarā uzdoto rakstveida jautājumu, nedz prasītāja, nedz arī Komisija šādu seku esamību neapstiprināja.
- 50 Šajos apstākļos ir jākonstatē, ka 2004. gada 8. septembra lēmums nekādā veidā neietekmē šo prasību atcelt Apstrīdēto lēmumu.

2. Par pirmo pamatu — apgalvojumu par EKL 253. panta pārkāpumu tiktāl, ciktāl Apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots.

- 51 Ar šo pamatu prasītāja norāda, ka Apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots attiecībā uz konkrētā atbalsta dabu un vienas atbalsta daļas kā kompensācijas par

valsts pakalpojumu raksturu, šaubu, kas pamatoja formālas izmeklēšanas procedūras sākšanu, izzušanu, dzīvotspējas atjaunošanas vērtējumu, paredzētās pārstrukturēšanas realitātes pakāpi un dalības, kas nav uzskatāma par stratēģisku, noteikšanu.

Sākotnējie apsvērumi attiecībā uz pamata apjomu

- 52 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru pamats, kas attiecas uz EKL 253. panta pārkāpumu, ir atšķirīgs no pamata, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Pirmais pamats, kas attiecas uz pamatojuma trūkumu vai nepietiekamību, nozīmē būtisku formas prasību pārkāpumu EKL 230. panta nozīmē un veido publiskās kārtības pamatu, ko Kopienų tiesai ir pienākums izskatīt, kamēr otrs pamats, kas attiecas uz lēmuma likumību, nozīmē ar Līguma piemērošanu saistīto materiālo tiesību normas pārkāpumu tā paša EKL 230. panta nozīmē un to var izskatīt vienīgi pēc prasītāja lūguma. Pienākums norādīt pamatojumu tādējādi ir atšķirīgs no pamatojuma argumentācijas jautājuma (Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-367/95 P Komisija/Sytraval un *Brink'sFrance, Recueil*, I-1719. lpp., 67. punkts; 2001. gada 22. marta spriedums lietā C-17/99 Francija/Komisija, *Recueil*, I-2481. lpp., 35. punkts, un 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-159/01 Nīderlande/Komisija, *Recueil*, I-4461. lpp., 65. punkts; Pirmās instances tiesas 2004. gada 13. janvāra spriedums lietā T-158/99 *Thermerhotel Stoiser Franz u.c./Komisija, Recueil*, II-1. lpp., 97. punkts).

- 53 Šajā lietā, kā tas noteikti izriet no pirmā pamata apzīmējuma prasības pieteikumā ("Būtisku formālo prasību pārkāpums: pamatojuma trūkums") un it īpaši no argumentācijas, kas ir ietverta tā 17., 18. un 43. punktā, kurš satur norādi, respektīvi, uz būtisko formālo prasību pārkāpumu, no judikatūras attiecībā uz EKL 253. panta pārkāpumu un nepieciešamību atcelt Apstrīdēto lēmumu, ņemot vērā tā "formālo likumību", norādītās argumentācijas, kā arī no prasītājas iesniegtā prasības

kopsavilkuma trešās un ceturtās daļas, kurā tiek apgalvots, ka pastāv “pamatojuma trūkums” attiecībā uz iepriekš minētajiem jautājumiem, ir jākonstatē, ka pirmajā pamatā prasītāja ir aprobežojusies ar apgalvojumu, ka Apstrīdētais lēmums dažos tā aspektos nav pietiekami pamatots, kas veido EKL 253. panta pārkāpumu.

- 54 Ir jāatzīmē, ka šim pamatam tādējādi piešķirto apjomu lietas dalībnieki nav apstrīdējuši. Ir jānorāda, ka, atbildot uz Komisijas un Francijas Republikas šajā sakarā izteiktajiem apsvērumiem, prasītāja, kā tas izriet no atbildes raksta 3. punkta, atgādina, ka ar šo pamatu tā pārmet Komisijai pienākuma norādīt pamatojumu “trūkumu” vai “neizpildi”.
- 55 No prasības pieteikuma, starp citu, izriet, ka atšķirība starp pienākumu norādīt pamatojumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā prasītājai ir labi zināma, jo, veltot pirmo pamatu tam, lai izvērtētu Apstrīdētā lēmuma pamatojuma pietiekamību, tā otrajā pamatā (ar nosaukumu “EKL un piemērošanas noteikumu pārkāpums: būtiskas faktiskas kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā”) attiecībā uz EKL 87. panta 3. punkta un Pamatnostādņu pārkāpumu apgalvo, ka Apstrīdētajā lēmumā ir acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Tāds pats dalījums ir prasības kopsavilkumā, kura trešajā daļā prasītāja norāda, ka “prasība ir vērsta uz Apstrīdētā lēmuma atcelšanu, pamatojoties uz diviem iemesliem — proti, tas ir nelikumīgs pamatojuma trūkuma dēļ un būtisku un acīmredzamu kļūdu vērtējumā dēļ”. Tāpat atbildes rakstā, iepazīstoties ar Komisijas un Francijas Republikas šajā sakarā izteiktajiem apsvērumiem, prasītāja no jauna apstiprināja, ka tā vērsas pret pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumiem, no vienas puses, un acīmredzamām kļūdām vērtējumā, no otras puses.
- 56 Šajos apstākļos pirmais pamats, ko prasītāja ir izvirzījusi šīs prasības atbalstam, ir jāuztver tā, ka tas saistīts tikai ar EKL 253. panta pārkāpumu tiktāl, ciktāl daži Apstrīdētā lēmuma punkti nav pietiekami pamatoti, ievērojot, ka prasītājas iebildumi attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma argumentāciju ir norādīti otrā pamata ietvaros.

- 57 Tomēr, kā to pamatoti norāda Komisija, ko šajā jautājumā atbalsta Francijas Republika, ir jākonstatē, ka vairāki pirmā pamata ietvaros prasītājas norādītie iebildumi un argumenti ir vērsti uz to, lai pierādītu nevis Apstrīdētā lēmuma pamatojuma nepietiekamību, bet tā kļūdainību. Šādi, it kā apstrīdot Apstrīdētā lēmuma pamatojumu, prasītāja īstenībā apstrīd tā argumentāciju.
- 58 Taču Tiesa jau ir spriedusi, ka, pārbaudot pienākuma norādīt pamatojumu izpildi, Pirmās instances tiesa nevar pārbaudīt, vai argumenti, uz ko atsaucas Komisija sava lēmuma pamatošanai, ir likumīgi pēc būtības (iepriekš 52. punktā minētais spriedums lietā Francija/Komisija, 38. punkts).
- 59 No tā izriet, ka uz pamatojuma trūkumu vai nepietiekamību vērstā pamata ietvaros prasītājas norādītie iebildumi un argumenti, kas ir vērsti uz Apstrīdētā lēmuma argumentācijas apstrīdēšanu, nav piemērojami un tiem nav nozīmes lietā (šajā sakarā skat. iepriekš 52. punktā minēto spriedumu lietā *Thermenhotel Stoiser Franz u.c./Komisija*, 97. punkts; Pirmās instances tiesas 1999. gada 20. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās no T-305/94 līdz T-307/94, no T-313/94 līdz T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 un T-335/94 *Limburgse Vinyl Maatschappij u.c./Komisija*, *Recueil*, II-931. lpp., 389. punkts; 2002. gada 28. februāra spriedumu lietā T-86/95 *Compagnie générale maritime u.c./Komisija*, *Recueil*, II-1011. lpp., 425. punkts, un 2003. gada 30. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-191/98, no T-212/98 līdz T-214/98 *Atlantic Container Line u.c./Komisija*, *Recueil*, II-3275. lpp., 1175. un 1176. punkts).
- 60 Turklāt, tā kā prasītāja ir noteikti apstiprinājusi, ka pirmais pamats attiecas tikai uz pamatojuma trūkumu, un no prasības pieteikuma prezentācijas izriet, ka prasītāja apzinās atšķirību starp pamatojuma trūkumu un tās kļūdainu raksturu, Pirmās instances tiesai nav jāpār kvalificē šī pamata ietvaros norādītie iebildumi, kuri faktiski vērsti uz Apstrīdētā lēmuma argumentācijas apstrīdēšanu. Šis apsvērums it īpaši ir piemērojams tādā gadījumā, kāds ir šajā lietā, kad prasītāja izvirza otro pamatu attiecībā uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā esamību, kura ietvaros daži no tās iebildumiem ir aprakstīti no jauna nolūkā apstrīdēt Apstrīdētā lēmuma argumentāciju.

- 61 No minētā izriet, ka šī pamata ietvaros ir jāpārbauda vienīgi, vai no tiesību viedokļa Apstrīdētais lēmums ir pietiekami pamatots. Prasītājas iebildumi un argumenti, kas ir aprakstīti šī pamata ietvaros un kuri faktiski ir vērsti uz to, lai izvērtētu minētā lēmuma argumentāciju, ir jānoraida kā tādi, kas neattiecas uz lietu.

Par iebildumiem attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma pamatojumu

Ievada apsvērumi

- 62 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākuma norādīt pamatojumu apjoms ir atkarīgs no attiecīgā akta dabas un no konteksta, kurā tas ir pieņemts. Pamatojumā skaidri un nepārprotami jāparāda iestādes lēmuma loģika, lai, no vienas puses, ieinteresētās personas varētu saprast pieņemtā akta pamatā esošo motivāciju, nolūkā aizstāvēt savas tiesības un pārbaudīt, vai lēmums ir vai nav pienācīgi argumentēts, un, no otras puses, lai Kopienų tiesa varētu realizēt savu likumības kontroli (iepriekš 52. punktā minētais spriedums lietā Komisija/Sytraval un Brink's France, 63. punkts; Pirmās instances tiesas 2003. gada 6. marta spriedums apvienotajās lietās T-228/99 un T-233/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisija*, Recueil, II-435. lpp., 278. punkts, un 2004. gada 14. janvāra spriedums lietā T-109/01 *Fleuren Compost/Komisija*, Recueil, II-127. lpp., 119. punkts).
- 63 Nav vajadzīgs, lai pamatojums ietvertu visus nozīmīgos faktiskos un tiesiskos apstākļus, jo jautājums, vai akta pamatojums atbilst EKL 253. panta noteikumiem, ir jāvērtē, ievērojot ne tikai šī akta formulējumu, bet arī tā kontekstu un attiecīgo jomu regulējošo juridisko noteikumu kopumu (iepriekš 52. punktā minētais spriedums lietā Francija/Komisija, 36. punkts; Pirmās instances tiesas 2000. gada 15. jūnija spriedums apvienotajās lietās T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, no T-600/97 līdz T-607/97, T-1/98, no T-3/98 līdz T-6/98 un T-23/98 *Alzetta u.c./Komisija*, Recueil, II-2319. lpp., 175. punkts, un iepriekš 62. punktā minētais spriedums lietā *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisija*, 279. punkts).

- 64 It īpaši Komisijai nav jāizsaka viedoklis par visiem argumentiem, ko tai iesniedz ieinteresētās personas — tai ir pietiekami norādīt faktus un juridiskus apsvērumus, kam ir būtiska nozīme lēmuma loģikā (Pirmās instances tiesas 1995. gada 8. jūnija spriedums lietā T-459/93 *Siemens/Komisija*, *Recueil*, II-1675. lpp., 31. punkts, un iepriekš 62. punktā minētais spriedums lietā *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisija*, 280. punkts). Tiesa jau ir spriedusi, ka Komisijai nav pienākuma izteikt savu viedokli par argumentiem, kas acīmredzami neattiecas uz lietu, kam nav nozīmes, vai kas ir skaidri otršķirīgi (iepriekš 52. punktā minētais spriedums lietā *Komisija/Sytraval un Brink's France*, 64. punkts).
- 65 Pienākums norādīt pamatojumu, piemērojot to atbalsta kvalificēšanai, nozīmē, ka ir jābūt norādītiem iemesliem, kuru dēļ Komisija uzskata, ka attiecīgais pasākums ietilpst EKL 87. panta 1. punkta piemērošanas jomā (iepriekš 62. punktā minētais spriedums lietā *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisija*, 281. punkts).
- 66 Attiecībā uz pārstrukturēšanas valsts atbalsta atbilstību EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam no judikatūras izriet, ka pienākums norādīt pamatojumu ir izpildīts, ja Komisijas lēmums nosaka argumentus, kuru dēļ tā uzskata, ka atbalsts ir attaisnots, ievērojot Pamatnostādnēs paredzētos nosacījumus — proti, pārstrukturēšanas plāna esamību, ilgtermiņa dzīvotspējas pierādījumu pietiekamību un atbalsta proporcionalitāti tā saņēmēja ieguldījumam (šajā sakarā skat. iepriekš 52. punktā minēto spriedumu lietā *Francija/Komisija*, 37. punkts, un Pirmās instances tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-214/95 *Vlaamse Gewest/Komisija*, *Recueil*, II-717. lpp., 102. punkts; attiecībā uz Kopienų citu regulējumu valsts atbalstu jomā skat. iepriekš 62. punktā minēto spriedumu lietā *Fleuren Compost/Komisija*, 125. punkts).
- 67 Tas, vai šajā lietā Apstrīdētais lēmums ir pietiekami pamatots, ir jāpārbauda, ievērojot šos principus.

Par attiecīgā pasākuma dabu un vienas atbalsta daļas kā kompensācijas par valsts pakalpojumu raksturu

- 68 Prasītāja apgalvo, ka Apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots attiecībā uz kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summas noteikšanu. Tā norāda, ka Komisija nav tai darījusi zināmu šim nolūkam izmantoto eksperta ziņojumu, ka Apstrīdētais lēmums nepaskaidro iemeslu, kādēļ ir ņemta vērā dotācija sakarā ar *Liamone* vērtības samazināšanu, lai gan šis kuģis saistībā ar deleģētā valsts pakalpojuma izpildi nav bijis nepieciešams, un ka uz minētā lēmuma pamata nevar noteikt, kāda ir kompensācijas par valsts pakalpojuma izpildi faktiskā daļa kopējā atbalsta summā.
- 69 No paša sākuma ir jāatzīmē, ka Apstrīdētā lēmuma 259. apsvērumā Komisija uzskatīja, ka neatkarīgi no nepieciešamības analizēt atbalstu kā pārstrukturēšanas atbalstu tā daļa, kas atbilst kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkumam laika posmā no 1991. līdz 2001. gadam, ir saderīga ar kopējo tirgu atbilstoši EKL 86. panta 2. punktam.
- 70 Rodas iespaids, ka nolūkā noteikt kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summu Komisija Apstrīdētā lēmuma 256. un 257. apsvērumā aprēķināja zaudējumus, ko *SNCM* cieta laikā no 1991. līdz 2001. gadam sakarā ar visiem satiksmes ar Korsiku pakalpojumiem, uz ko attiecas valsts pakalpojuma saistības. Šajā sakarā tā paskaidro, ka attiecībā uz laika posmu no 1991. līdz 1999. gadam tā balstījās uz satiksmē ar Korsiku īstenotajiem rezultātiem pirms nodokļiem, kas ir noteikti Lēmuma Nr. 2002/149 ietvaros izmantotajā eksporta ziņojumā, atskaitot no tiem peļņu no kuģu pārdošanas, savukārt attiecībā uz laika posmu no 2000. līdz 2001. gadam, uz ko minētais ziņojums neattiecas, tā, ievērojot Lēmumā Nr. 2002/149 izmantoto pieeju, pati aprēķināja satiksmē ar Korsiku īstenotos rezultātus pirms nodokļiem un atskaitīja no tiem pārstrukturēšanas uzkrājumus, kas ietverti jau paziņotajās pārstrukturēšanas izmaksās, ņemot vērā, ka šo divu gadu laikā nav notikuši nekādi kuģu atsavinājumi. Attiecībā uz iespējamiem 2002. gada

zaudējumiem maršrutā Marseļa — Korsika Komisija norāda, ka šos zaudējumus nevar ņemt vērā, "ievērojot, ka kopš 2002. gada 1. janvāra tarifi maršrutam no Marseļas uz Korsiku, tāpat kā finanšu kompensācijas summas, tika noteikti līgumiskā veidā starp publiskām iestādēm un *SNCM* pretēji tam, kādu noregulējumu ietvēra 1991. un 1996. gada vienošanās".

- 71 Uz šī pamata Komisija Apstrīdētā lēmuma 258. apsvērumā secināja, ka kopējie rezultāti, veicot korekcijas, ko nosaka peļņa, kas šajā laika posmā īstenota par pārdotajiem kuģiem, un pārstrukturēšanas izmaksas, attiecībā uz visu laika posmu no 1991. līdz 2001. gadam veido 53,48 miljonus EUR. Komisijas veiktā aprēķina pārskats ir sniegts Apstrīdētā lēmuma 257. apsvēruma 11. tabulā.
- 72 Tomēr Apstrīdētā lēmuma 260. apsvērumā Komisija uzskatīja, ka, tā kā Francijas iestāžu kā pārstrukturēšanas atbalsta paziņotā atbalsta summa bija lielāka, proti, 76 miljoni EUR, un tā kā šajā sakarā bija uzsākta EKL 88. panta 2. punktā paredzētā formālā izmeklēšanas procedūra, tad attiecīgais atbalsts pilnībā ir jāpārbauda kā pārstrukturēšanas atbalsts. Šī pārbaude ir aprakstīta Apstrīdētā lēmuma 261.–367. apsvērumā.
- 73 Šajos apstākļos prasītājas iebildums sakarā ar to, ka attiecībā uz EKL 86. panta 2. punktā paredzēto nosacījumu ievērošanu Apstrīdētais lēmums no tiesību viedokļa neesot pietiekami pamatots, ir jānoraida kā neefektīvs. Tā kā Komisija uzskatīja, ka viss atbalsts 76 miljonu EUR apmērā, ieskaitot daļu, kura atbilst kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkumam 53,48 miljonu EUR apmērā, ir jāvērtē kā pārstrukturēšanas atbalsts, veicot pārbaudi, kas norādīta Apstrīdētā lēmuma 261.–367. apsvērumā, tad pamatojuma trūkums attiecībā uz minētās kompensācijas iztrūkuma summas saderīgumu ar EKL 86. panta 2. punktu kā tāds nevar būt pamats Apstrīdētā lēmuma atcelšanai, jo to pamato apsvērumi attiecībā uz atbalsta kā pārstrukturēšanas atbalsta vērtējumu.

- 74 Taču ir jāpārbauda prasītājas iebildums attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma pamatojuma nepietiekamību sakarā ar kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summas noteikšanu. Apstrīdētā lēmuma 327. apsvērumā Komisija, atbilstoši Pamatnostād-nēm novērtējot atbalsta minimālo raksturu, noteica, ka atbalsta daļa, kas atbilst minētajam kompensācijas iztrūcumam, ir nepieciešama *SNCM* pārstrukturēšanai. Šajā sakarā iespējams pamatojuma trūkums attiecībā uz kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summas noteikšanu var ietekmēt atbalsta kā pārstruktūrēšanas atbalsta vērtējumu.
- 75 Sakarā ar iepriekš minēto tomēr ir jākonstatē, ka Apstrīdētā lēmuma 256.–260. apsvērumā norādītais pamatojums parāda kritērijus, ko Komisija ir ņēmusi vērā, lai noteiktu kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summu, kā arī šim nolūkam izmantoto aprēķina metodi, un šis pamatojums dod iespēju ieinteresētām personām izprast izmantotā līdzekļa motivāciju, lai tās varētu aizstāvēt savas tiesības un pārbaudīt, vai Apstrīdētais lēmums ir vai nav argumentēts, un lai Kopienas tiesa varētu veikt savu likumības kontroles funkciju.
- 76 Neviens no prasītājas norādītajiem argumentiem un iebildumiem šo secinājumu nevar apšaubīt.
- 77 Pirmkārt, attiecībā uz to, ka Komisija nav nosūtījusi prasītājai eksperta ziņojumu, Pirmās instances tiesa atzīmē, ka šim apgalvojumam nav nozīmes attiecībā uz varbūtēju pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Pat ja tiktu noteikts, ka nosūtīšana nav notikusi, tas nekādā ziņā nebūtu Apstrīdētā lēmuma pamatojuma trūkums vai nepietiekamība. Ar šo apgalvojumu prasītāja labākajā gadījumā varētu atsaukties uz tiesību uz pieeju lietai varbūtēju pārkāpumu, kas skar nevis pamatojumu, bet tiesības uz aizstāvēšanos. Tomēr ir jākonstatē, un tas netiek apstrīdēts, ka prasītāja šādu tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu nenorāda. Šāds pamats nav būtisku formālo prasību pārkāpums, un to nevar izskatīt pēc Pirmās

instances tiesas iniciatīvas (skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 *JFE Engineering/Komisija*, Krājums, II-2501. lpp., 425. punkts, un minēto judikatūru).

- 78 Ciktāl prasītāja ar šo apgalvojumu norāda, ka tā nav varējusi saprast Komisijas argumentāciju, pēdējai nosakot kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summu, ir pietiekami konstatēt, ka Komisijas argumentācija attiecībā uz šo jautājumu skaidri un noteikti ir paredzēta, kā tas ir norādīts iepriekš, Apstrīdētā lēmuma 256.–258. apsvērumā.
- 79 Kas attiecas uz norādīto apstākli, ka Komisija nevarēja likumīgi balstīties uz attiecīgo ziņojumu attiecībā uz 2000. un 2001. gadu, un to, ka Komisijas attiecībā uz šiem diviem gadiem izmantotie pagaidu aprēķini atšķiras no galīgā publicētā rēķinu stāvokļa, tad runa ir par iebildumu, kas attiecas uz Komisijas izmantotās metodes argumentāciju un kas tāpat šī pamata ietvaros, kurš attiecas uz pamatojuma nepietiekamību, neattiecas uz lietu.
- 80 Otrkārt, sakarā ar prasītājas norādīto pamatojuma neesamību attiecībā uz to, kādēļ dotācija sakarā ar *Liamone* vērtības samazināšanu ir ņemta vērā, lai gan šis kuģis saistībā ar deleģētā valsts pakalpojuma izpildi nav bijis nepieciešams, ir jākonstatē, ka šis apgalvojums balstās uz kļūdainu Apstrīdētā lēmuma izpratni. No Apstrīdētā lēmuma 257. apsvēruma 11. tabulas skaidri izriet, ka pretēji prasītājas apgalvojumam Komisija nav ņēmusi vērā minēto dotāciju, lai noteiktu kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summu. Summa 14,771 miljonu EUR apmērā, kas atbilst šim samazinājumam, ir atskaitīta no zaudējumiem, kas saistīti ar valsts pakalpojuma izpildi, nevis tiem ir pievienota. Turklāt, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumiem, prasītāja tiesas sēdē noteikti atzina, ka tās Apstrīdētā lēmuma izpratne šajā jautājumā ir kļūdaina. Komisijai acīmredzami nevar pārmest to, ka tā nav pamatojusi apsvērumu, kas tās lēmumā nav norādīts.

- 81 Kā Komisija paskaidro savos dokumentos, *Liamone* vērtības samazināšanas summa ir ņemta vērā tieši pārstrukturēšanas plāna izmaksās, kura pārbaude norādīta 261.–367. apsvērumā, jo šī kuģa īpaša vērtības samazināšanās šajā plānā ir paredzēta, kas it īpaši izriet no Apstrīdētā lēmuma 126., 144., 302. un 330. apsvēruma.
- 82 Replikas sniegšanas stadijā un tiesas sēdē prasītāja paskaidroja, ka ar šo iebildumu tā vēlas norādīt uz pretrunu starp Komisijas uzskatu, ka *Liamone* pirms 2002. gada ir bijis nepieciešams saistībā ar valsts pakalpojuma saistībām, un to, ka tā pieļauj dotāciju sakarā ar šī kuģa vērtības samazināšanu izslēgšanu no papildu izdevumu, kas ir saistīti ar valsts pakalpojuma saistībām un nav atlīdzināti, aprēķina. Tā kā saskaņā ar prasītājas viedokli *Liamone* nav bijis nepieciešams valsts pakalpojuma saistību izpildē, tā uzskata, ka Komisija prettiesiski ir ņēmusi vērā šī kuģa vērtības samazināšanu pārstrukturēšanas plāna izdevumos.
- 83 Tomēr ir jākonstatē, ka šie apgalvojumi, kas groza sākotnēji prasības pieteikumā norādīto iebilduma apjomu, ir vērsti uz to, lai apšaubītu Apstrīdētā lēmuma argumentāciju, un tādējādi šī pamata ietvaros tie ir jānoraida kā tādi, kas neattiecas uz lietu.
- 84 Treškārt, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka nav iespējams noteikt, kāda ir kompensācijas par valsts pakalpojuma izpildi faktiskā daļa kopējā atbalsta summā, ir pietiekami konstatēt, ka pretēji prasītājas apgalvojumiem Komisija Apstrīdētā lēmuma 258. apsvērumā un 257. apsvēruma 11. tabulā noteikti norāda, ka šī daļa ir 53,48 miljoni EUR, iepriekš parādot šīs summas aprēķinu Apstrīdētā lēmuma 256. un 257. apsvērumā.
- 85 Ja, ņemot to vērā, prasītāja šajā sakarā izvirza Komisijai iebildumu par to, ka tā nav pamatojusi kompensācijas par valsts pakalpojumu “nepieciešamo līmeni” un

pārbaudījusi ar valsts pakalpojumu saistībām saistīto papildu izmaksu iespējami pārmērīgu raksturu, it īpaši iemeslu, kādēļ 50 % *SNCM* zaudējumu radušies 2000. un 2001. gadā, ir jākonstatē, ka ar šo iebildumu prasītāja vēlas apšaubīt Komisijas veikto kompensācijas iztrūkuma aprēķinu, ciktāl tas balstās uz *SNCM* ciesto zaudējumu summu. Šāds iebildums, kas ir vērstas uz Apstrīdētā lēmuma argumentācijas šajā jautājumā apstrīdēšanu, šī pamata ietvaros neattiecas uz lietu.

86 Turklāt, ja šo iebildumu varētu saprast tā, ka ar to prasītāja pārmet Komisijai, ka pēdējā nav pietiekami pamatojusi Apstrīdēto lēmumu šajā jautājumā, ir jānorāda, ka administratīvā procesa gaitā prasītāja šādu iebildumu nedz piezīmēs attiecībā uz lēmumu par formālas procedūras uzsākšanu, nedz arī 2003. gada 4. februāra tikšanās gaitā nav izvirzījusi, līdz ar ko Komisijai nevar pārņemt, ka tā savā lēmumā uz šādu iebildumu nav atbildējusi.

87 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka gan argumenti, kuru dēļ *SNCM* ciestie zaudējumi pēc Komisijas viedokļa ļauj noteikt kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summu, gan šo zaudējumu rašanās iemesli Apstrīdētajā lēmumā ir norādīti no tiesību viedokļa pietiekamā veidā.

88 Attiecībā uz argumentiem, kuru dēļ *SNCM* ciestie zaudējumi ļauj noteikt kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summu, ir jāatzīmē, ka Apstrīdētā lēmuma 257. apsvērumā Komisija norāda, ka šīs summas noteikšanai tā ir izmantojusi "to pašu pieeju un to pašu pamatojumu kā lēmumā Nr. 2002/149", kas ir pieņemts tādas procedūras rezultātā, kurā prasītāja ir piedalījies kā ieinteresētā persona un kas attiecas uz tam pašam uzņēmumam piešķirto atbalstu, ko nosaka vienošanās, kuras attiecas uz tām pašām valsts pakalpojuma saistībām apmērām tajā pašā periodā, jo 1996. gada vienošanās bija piemērojama līdz 2001. gadam.

- 89 Šajos apstākļos, ievērojot Apstrīdētajā lēmumā norādīto noteikto atsauci uz lēmumu Nr. 2002/149 un ņemot vērā, ka pēdējais lēmums ir pieņemts prasītājam labi zināmajā kontekstā, ir jāatzīst, ka Lēmums Nr. 2002/149 var papildināt Apstrīdētā lēmuma pamatojumu jautājumā par kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summas noteikšanu (šajā sakarā skat. Tiesas 2004. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-42/01 Portugāle/Komisija, Krājums, I-6079. lpp., 69. un 70. punkts, un Pirmās instances tiesas 2003. gada 19. marta spriedumu lietā T-213/00 *CMA CGM* u.c./Komisija, *Recueil*, II-913. lpp., 217. punkts).
- 90 Lēmuma Nr. 2002/149 87.–105. apsvērumā Komisija, pamatojoties uz sava eksperta secinājumiem attiecībā uz 1991.–1999. gada laika posmu, norādīja, ka tādējādi noteiktā zaudējumu summa saprātīgi atspoguļo valsts pakalpojuma saistību izmaksas. Attiecībā uz šiem zaudējumiem, neskatoties uz kompensācijas, ko paredz 1991. gada un 1996. gada vienošanās, pārskaitījumiem, Komisija šajā lēmumā secināja, ka pārmērīga kompensācija nepastāv.
- 91 Attiecībā uz *SNCM* zaudējumu iemesliem ir jānorāda, ka gan Apstrīdētajā lēmumā (281., 282. un 326. apsvērumi), gan arī Lēmumā Nr. 2002/149 (123. apsvērumi), uz ko Apstrīdētā lēmuma 257. apsvērumā ir izdarīta atsauce, Komisija norāda, ka finanšu kompensācija, ko paredz 1991. gada un 1996. gada vienošanās, nav pietiekama valsts pakalpojuma saistību izmaksu kopuma segšanai, it īpaši tāpēc, ka tā ir relatīvi neatkarīga no ienākumiem. Turklāt Apstrīdētā lēmuma 282. apsvērumā Komisija atzīmēja, ka prasītājas darbības uzsākšana tirgū 1996. gadā atstāja negatīvu iespaidu uz *SNCM* rezultātiem.
- 92 No minētā izriet, ka prasītājas iebildumi sakarā ar Apstrīdētajā lēmumā noteikto pamatojumu attiecībā uz kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summu ir jānoraida pilnā apmērā.

Par šaubu, kas pamatoja formālās izmeklēšanas procedūras sākšanu, izzušanu

- 93 Prasītāja uzskata, ka no tiesību viedokļa Apstrīdētajā lēmumā nav pietiekamā veidā norādīti argumenti, kuru dēļ Komisija atmeta šaubas, kas pamatoja formālās izmeklēšanas procedūras sākšanu attiecībā uz saikni starp *SNCM* zaudējumiem un tās valsts pakalpojuma saistībām, *SNCM* kuģu iepirkšanas politikas ietekmi uz tās peļņas un zaudējumu aprēķinu, *SNCM* produktivitātes paaugstināšanai iepļānotajiem pasākumiem, pasākumiem starpproduktu patēriņa samazināšanai, kā arī *SNCM* tarifu politiku nākotnē.
- 94 Lai noteiktu, vai šajā sakarā Komisija ir pamatojusi Apstrīdēto lēmumu no tiesību viedokļa pietiekamā veidā, ir jānosaka lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru norādīto Komisijas šaubu apjomu, lai pēc tam pārbaudītu, kādā mērā Apstrīdētajā lēmumā ir atspoguļoti argumenti, kuru dēļ šīs šaubas varēja atnest.
- 95 Vispirms, kas attiecas uz saistību starp *SNCM* zaudējumiem un tās valsts pakalpojuma saistībām, ir jākonstatē, ka lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru Komisija izteica šaubas attiecībā uz *SNCM* dzīvotspējas atjaunošanu, pamatojoties uz to, ka pārstrukturēšanas plānā norādītie analītiskie dati neļauj noteikt *SNCM* pēdējo gadu laikā ciesto pastāvīgo zaudējumu strukturālos iemeslus. Komisija uzskatīja, ka tai jāpārlicinās, ka pārstrukturēšanas atbalsts nekalpo pagātnes darbības zaudējumu segšanai un ka pārstrukturēšanas plāns nostādīs uzņēmumu tādā stāvoklī, ka tas nākotnē būs spējīgs gūt no savas darbības peļņu. Šajā sakarā Komisija lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru norādīja, pirmkārt, ka no pārstrukturēšanas plāna neizriet, kādā veidā *SNCM* samazinās savus zaudējumus maršrutos, kas agrāk ir bijuši valsts pakalpojuma saistību objekts, un, otrkārt, ka minētajam plānam ir jāgarantē uzņēmuma dzīvotspēja pat gadījumā, ja *SNCM* pēc 2006. gada nesaņemtu valsts pakalpojumu saistību pasūtījumu attiecībā uz maršrutu starp Marseļu un Korsiku.

- 96 No minētā izriet, ka Komisijas izteiktās šaubas attiecībā uz sakaru starp *SNCM* zaudējumiem un valsts pakalpojuma saistībām aptver divus dažādus aspektus — tas ir, no vienas puses, jautājumu, vai atbalsts ir samērīgs ar izmaksām, kas ir saistītas ar valsts pakalpojuma saistību izpildi laikā no 1991. līdz 2001. gadam, ievērojot, ka atbalstam jāļauj uzņēmumam segt zaudējumus, kas radušies vienīgi sakarā ar valsts pakalpojuma saistību izpildi 1991. gada un 1996. gada vienošanās ietvaros, un, no otras puses, jautājumu par atbalsta nozīmīgumu dzīvotspējas atjaunošanā 2002.–2006. gada laika posmā, ievērojot, ka atbalstam jāļauj uzņēmumam nākotnē samazināt zaudējumus maršrutos, kas nav vai nebūs pakļauti valsts pakalpojuma saistībām.
- 97 Pirmkārt, attiecībā uz atbalsta atbilstību izmaksām, kas ir saistītas ar valsts pakalpojuma saistību izpildi laika posmā no 1991. līdz 2001. gadam, ir pietiekami atgādināt, kā jau ir nospriests iepriekš, ka iemesls, kādēļ *SNCM* pagātnē ciestie zaudējumi attiecībā uz maršruti uz Korsiku, kas tolaik visi bija pakļauti valsts pakalpojuma saistībām, var tikt uzskatīti par atbilstošiem papildu izmaksām, kas *SNCM* radās minēto saistību izpildē, ir no tiesību viedokļa pietiekami pamatots gan Apstrīdētajā lēmumā, it īpaši tā 256., 257., 281. un 282. apsvērumā, gan arī lēmumā Nr. 2002/149, uz ko Apstrīdētajā lēmumā ir izdarīta atsauce.
- 98 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka prasītājas iebildumi attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma 281. un 282. apsvēruma pamatojumu, ar ko tā apgalvo, ka 2002. gada vienošanās mērķis nav zaudējumu segšana un ka konkurenta rašanās 1996. gadā izriet no Kopienų liberalizācijas, patiesībā attiecas uz Komisijas konstatējuma argumentāciju, nevis tā pamatojumu. Tādējādi šie iebildumi ir jānoraida kā tādi, kas neattiecas uz lietu.
- 99 Turklāt, kas attiecas uz zaudējumiem, kas, iespējams, ir radušies, izpildot valsts pakalpojumu saistības, ko paredz 2002. gada vienošanās, no tiesību viedokļa pietiekams Apstrīdētā lēmuma pamatojums ir ietverts 256. apsvērumā — tajā Komisija precīzē, ka šos zaudējumus nevar ņemt vērā, jo kompensācija bija noteikta līgumiskā veidā.

- 100 Otrkārt, attiecībā uz atbalsta ietekmi uz dzīvotspējas atjaunošanu laika posmā no 2002. līdz 2006. gadam vispirms ir jākonstatē, ka no Apstrīdētā lēmuma 263.–282. apsvēruma izriet, ka Komisija pretēji prasītājas apgalvojumiem ir analizējusi iemeslus, kas ir noveduši pie *SNCM* grūtībām, un ir izteikusi skaitļos pasīvu, ko tās radījušas. It īpaši 270.–273. apsvērumā Komisija šajā sakarā pārbauda *SNCM* jaunu kuģu iegādes politikas racionalitāti. Turpmāk 299.–303. apsvērumā Komisija norāda iemeslus, kuru dēļ pārstrukturēšanas plānam jāļauj atjaunot dzīvotspēju līdz 2006. gadam un saglabāt to pēc šī datuma. Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka Apstrīdētā lēmuma 142.–152. apsvērumā Komisija detalizēti norāda paredzamos finanšu rezultātus atbilstoši “vidējam scenārijam” gan laika posmā no 2002. līdz 2006. gadam, gan arī laikā pēc 2006. gada. Turklāt Apstrīdētā lēmuma 315. apsvērumā Komisija atzīmē, ka *SNCM* veica ieguldījumu uzņēmuma atveseļošanā, pārdodot četrus kuģus. Pie tam Apstrīdētā lēmuma 111. un 113. apsvērumā Komisija pretēji prasītājas apgalvojumiem atgādina un apraksta papildu saistības, ko Francijas iestādes piedāvāja pēc lēmuma sākt formālu izmeklēšanas procedūru pieņemšanas, lai samazinātu personāla izmaksas un starpproduktu iepirkuma cenas. Apstrīdētā lēmuma 114. apsvērumā Komisija konstatē, ka šīs saistības, kā arī flotes samazināšana, ir ļāvusi samazināt uzturēšanas izdevumus no 29,6 līdz 23 miljoniem EUR laika posmā no 2001. līdz 2002. gadam.
- 101 No minētā izriet, ka ar visiem šiem apsvērumiem Komisija no tiesību viedokļa ir pietiekami norādījusi argumentus, kuru dēļ pārstrukturēšanas plāna ietvaros *SNCM* nākotnē būs spējīga samazināt savus zaudējumus maršrutos, kas nav vai vairs nebūs pakļauti valsts pakalpojuma saistībām.
- 102 Neviens no prasītājas norādītajiem argumentiem šo secinājumu nevar apšaubīt.
- 103 Vispirms attiecībā uz iebildumiem par loģikas trūkumu Apstrīdētā lēmuma argumentos, ciktāl tajā ir noteikts, ka ekonomijas plāns attiecībā uz starpproduktu

iepirkumiem nav pietiekams (279. apsvērumš) vai ka rēķinu stāvoklis attiecībā uz 2002. gadu pretēji pārstrukturēšanas plāna noteikumiem nav pozitīvs (280. apsvērumš), ir jākonstatē, ka šie iebildumi ir saistīti ar Apstrīdētā lēmuma argumentāciju šajos punktos, nevis tā pamatojumu, līdz ar ko tie ir jānoraida kā tādi, kas neattiecas uz lietu.

104 Turpmāk attiecībā uz apgalvojumu, ka Apstrīdētā lēmuma 258.–260. apsvērumā nav norādīti iemesli, kuru dēļ atbalsts jāaplūko, izejot no Pamatnostādņēm, ir pietiekami konstatēt, ka šis apgalvojums ir kļūdainš, jo Apstrīdētā lēmuma 260. apsvērumš noteic, ka atbalsts tika darīts zināms kā pārstrukturēšanas atbalsts un ka tā summa pārsniedz kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkumu, un jo 326. apsvērumš noteic, ka pārstrukturēšanas atbalsts var segt gan dažādu pārstrukturēšanas plānā paredzēto darbību izmaksas, gan deficītu, kas uzņēmumam ir radies, pildot savas valsts pakalpojuma saistības līdz 2001. gada beigām.

105 Visbeidzot, attiecībā uz apgalvojumiem, kas saistīti ar Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedumu lietā *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, *Recueil*, I-7747. lpp., ir jāatzīmē, ka, tā kā šis spriedums ir pieņemts pēc Apstrīdētā lēmuma, tad Komisijai acīmredzami nebija pienākuma norādīt argumentus, kuru dēļ minētajā spriedumā paredzētie nosacījumi šajā lietā ir izpildīti, ko prasītāja atzīst arī pati.

106 Otrkārt, kas attiecas uz *SNCM* kuģu iegādes politikas ietekmi uz peļņas un zaudējumu aprēķinu, ir pietiekami konstatēt, ka prasītājas apgalvojums, ar ko tā apšauba Apstrīdētā lēmuma 271. apsvēruma konstatējumu, ka *SNCM* pēdējos gados nav veikusi nekādas īpaši pārmērīgas investīcijas flotes atjaunošanā, ir vērstš uz Komisijas vērtējuma argumentācijas šajā jautājumā un šim nolūkam piemērotās metodes apstrīdēšanu, it īpaši ievērojot norādi, ka Komisija nav ņēmusi vērā noteiktu faktoru skaitu, ko prasītāja uzskata par svarīgiem, un ka tā ir aprobežojusies tikai ar bilances analīzi. Šāds iebildums šī pamata ietvaros neattiecas uz lietu.

- 107 Katrā ziņā ir jāatzīmē, kā jau ir norādīts iepriekš, ka Apstrīdētā lēmuma 269.–273. apsvērumā ir no tiesību viedokļa pietiekami norādīti argumenti, kuru dēļ *SNCM* kuģu iegādes politika nav novedusi pie pārmērīgām investīcijām.
- 108 Treškārt, kas attiecas uz *SNCM* dzīvotspējas uzlabošanai ielānotiem pasākumiem un konkrētu pasākumu trūkumu starpproduktu patēriņa summas samazināšanai, vēlreiz ir jākonstatē, ka ar iebildumiem šajā jautājumā prasītāja apstrīd Komisijas vērtējuma argumentāciju. Šie iebildumi ir vērsti uz to, lai apstrīdētu iespēju atnest šaubas šajos jautājumos, jo Komisija Apstrīdētā lēmuma 279. un 280. apsvērumā konstatē, ka plāns "*achetons mieux*" [veikt iepirkumus labāk] nav pietiekams un ka 2002. gada finanšu rezultāti nav pozitīvi. Šādi iebildumi šī pamata ietvaros neattiecas uz lietu.
- 109 Katrā ziņā ir jāatgādina, kā jau ir norādīts iepriekš, ka Apstrīdētais lēmums šajā sakarā ir pietiekami pamatots un šis pamatojums ir ietverts tā 113., 114. un 279. apsvērumā.
- 110 Visbeidzot, ceturtkārt, kas attiecas uz *SNCM* tarifu politiku nākotnē, ir atkārtoti jākonstatē, ka prasītāja faktiski apstrīd Komisijas vērtējuma argumentāciju. Prasītāja būtībā norāda, ka Komisija bija nepareizi novērtējusi *SNCM* tarifu politiku pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas un ka tai nav bijis nepieciešamās informācijas, lai novērtētu šo politiku 2003. gadā. Šie iebildumi šī pamata ietvaros neattiecas uz lietu, un tādējādi tie ir jānoraida.
- 111 Turklāt, ja prasītājas iebildumi ir jāinterpretē tādā veidā, ka tā pārmet Komisijai, ka Apstrīdētajā lēmumā pēdējā nav konkrēti atbildējusi uz tās apgalvojumiem par biļešu pārdošanas cenām, ko *SNCM* piemēroja pirms Apstrīdētā lēmuma

pieņemšanas, ir jānorāda, ka 359. apsvērumā Komisija noteikti noteic, ka Francijas Republikas šajā sakarā izvirzītie un 119.–123. un 191.–203. apsvērumā norādītie argumenti šos apgalvojumus atspēko.

- 112 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas iebildumi un argumenti attiecībā uz šaubu, kas pamatoja formālas izmeklēšanas procedūras sākšanu, kļiedēšanas pamatojumu ir jānorāda pilnā apmērā.

Par dzīvotspējas atjaunošanas vērtējumu

- 113 Prasītāja uzskata, ka no tiesību viedokļa Apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots attiecībā uz dzīvotspējas atjaunošanu tiktāl, ciktāl Komisija nenorāda iemeslus, kādēļ tā, atkāpjoties no Pamatnostādnes noteiktā principa, ir nolēmusi ņemt vērā ārējus faktorus, tas ir, Magribas tirgus pieaugumu, satiksmes ar Nicu attīstību un iespēju, ka 2002. gada vienošanās netiek pagarināta pēc 2006. gada.

- 114 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka Pamatnostādņu 32. punkts noteic, ka “dzīvotspējas uzlabošanas pamatā jābūt galvenokārt iekšējiem pasākumiem, kas ir paredzēti pārstrukturēšanas plānā”, un “tā var balstīties uz ārējiem faktoriem, piemēram, cenu un pieprasījuma svārstībām, pār ko uzņēmumam nav lielas ietekmes, tikai tad, ja izdarītās tirgus prognozes ir vispārēji pieņemtas”.

- 115 Šajā lietā attiecībā, pirmkārt, uz tirgus pieaugumu Magribas virzienā ir jāatzīmē, ka Apstrīdētā lēmuma 300. apsvērumā Komisija norāda, ka pārstrukturēšanas

pasākumu sekas nav atkarīgas no tirgus attīstības, “izņemot tirgus pieaugumu Magribas virzienā, kas lielā mērā nozīmē atgriešanos situācijā, kādā *SNCM* bija līdz 90. gadu vidum”. Apstrīdētā lēmuma 66.–81. apsvērumā Komisija, pamatojoties uz pārstrukturēšanas plāna ietvaros iesniegto tirgus pētījumu, konstatē, ka šim tirgum ir būtiski jāpieaug. Attiecībā uz Pamatnostādņu 32. punktu prasītāja tāpat bija pilnībā spējīga izprast iemeslu, kas ir pamatā Komisijas Apstrīdētā lēmuma 300. apsvērumā norādītajam secinājumam.

- 116 Turklāt ir jāatzīmē, ka tie paši apsvērumi attiecībā uz tirgus pieaugumu Magribas virzienā tikpat detalizēti ir norādīti lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru. Taču, lai gan 2003. gada 8. janvāra rakstiskajās piezīmēs attiecībā uz minētās procedūras uzsākšanu prasītāja norāda, ka, ņemot vērā nacionālo kompāniju spēcīgo konkurenci, *SNCM* attiecībā uz tirgus daļu nospraustais mērķis ir ambiciozs, un atzīmē, ka *SNCM* komerciālais tēls Ziemeļāfrikā ir negatīvs, tā nevienā brīdī neapšaubā tirgus pētījumā pieņemto straujo attīstību. Šī attieksme ne tikai apstiprina faktu, ka pieņēmums par šī tirgus attīstību faktiski ir vispārēji pieņemts Pamatnostādņu nozīmē, bet arī attaisno to, ka Komisija, nepastāvot prasītājas iebildumiem, šo Apstrīdētā lēmuma aspektu nav pamatojusi detalizēti.

- 117 Otrkārt, attiecībā uz transporta pakalpojumu Nica–Korsika sniegšanas turpināšanu prasītājas iebildums balstās uz kļūdainu Apstrīdēta lēmuma izpratni. Pretēji prasītājas tēzei Komisija Apstrīdētajā lēmumā apstiprināja šo transporta pakalpojumu sniegšanas turpināšanu nevis tirgus attīstības iemeslu dēļ, bet gan 302. apsvērumā noteikto iemeslu dēļ, saskaņā ar ko šo transporta pakalpojumu nozīme samazinās, un pārtrīnātā *Liamone* vērtības samazināšana atvieglos atgriešanos pie pozitīviem finanšu rezultātiem. Turklāt ir jāatzīmē, ka Apstrīdētā lēmuma 283. apsvērumā Komisija šajā sakarā norāda savas rūpes nepieļaut prasītājas faktiskā monopolstāvokļa rašanos transporta satiksmē ar Korsiku. Lai gan Apstrīdētā lēmuma 316. apsvērumā, uz ko prasītāja nenorāda, Komisija atzīmē strauju tirgus

pieaugumu Dženovas līcī un Tulonā kopumā, tas ir izdarīts nevis tāpēc, lai, balstoties uz ārēju faktoru, pamatotu *SNCM* transporta pakalpojumu ar Nicu turpināšanu, bet gan, gluži pretēji, lai uzsvērtu konkurentiem par labu noteikto kompensācijas pasākumu nozīmīgumu, kas it īpaši ietver gandrīz pilnīgu aiziešanu no Tulas un braucienu no Nicas ierobežošanu. Ir acīmredzami, ka Komisijai lēmumā nebija jāpamato nostāja, ko tā neieņem.

- 118 Attiecībā uz norādīto pamatojuma trūkumu tam, kādēļ netika ņemtas vērā citas iespējas bez transporta pakalpojumu no Nicas uz Korsiku turpināšanas vai pārtraukšanas, ir jākonstatē, ka 2003. gada 8. janvāra rakstveida piezīmēs par formālas procedūras sākšanu prasītāja pretēji tam, ko tā ir norādījusi replikā, neatsaucās ne uz kādām citām iespējām, bet būtībā aprobežojās ar apgalvojumu, ka *SNCM* šajā maršrutā nespēja nodrošināt dzīvotspēju. Šajos apstākļos Komisijai nebija jāpamato Apstrīdētais lēmums attiecībā uz to, ka netika ņemtas vērā citas iespējas.
- 119 Treškārt, attiecībā uz 2002. gada vienošanās iespējamo nepagarināšanu pēc 2006. gada ir pietiekami konstatēt, ka Apstrīdētais lēmums šajā jautājumā ir pietiekami pamatots, jo tā 303. apsvērumā Komisija norāda, ka attiecībā uz ilgtermiņa dzīvotspēju "plāna īstenošanai jāļauj uzņēmumam, pagarinot vienošanos, efektīvi stāties pretī konkurencei". Turklāt Apstrīdētā lēmuma 149. apsvērumā noteic, ka "ir svarīgi zināt, kā uzņēmums sevi pozicionēs attiecībā uz konkurenci 2006. gadā pēc pašlaik spēkā esošā valsts pakalpojuma deleģēšanas līguma beigām un kāda būs tā dzīvotspēja". Šis apsvēruma ir atkārtoti norādīts 310. apsvērumā.
- 120 Turklāt tiktāl, ciktāl prasītāja apgalvo, ka ir pretrunīgi uzskatīt vienošanās nepagarināšanas iespēju par priekšlaicīgu, vienlaikus vērtējot ilgtermiņa dzīvotspēju, ir pietiekami konstatēt, ka šis iebildums, kas attiecas uz Apstrīdētā lēmuma argumentāciju, šī pamata ietvaros neattiecas uz lietu.

- 121 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas iebildumi un argumenti attiecībā uz dzīvotspējas atjaunošanas pamatojumu ir jānoraida pilnā apmērā.

Par aplūkoto pārstrukturēšanas pieņēmumu realitātes pakāpi

- 122 Prasītāja norāda, ka Komisija attiecībā uz pārstrukturēšanas pieņēmumu realitātes pakāpi aprobežojusies ar Pamatnostādņu kopēšanu un Apstrīdētā lēmuma 306. apsvērumā ietverto norādi, ka Francijas iestāžu iesniegtais tirgus pētījums ir “labs pamats uzņēmuma attīstības scenāriju noteikšanai”.

- 123 Tomēr no Apstrīdētā lēmuma 139.–141. apsvēruma skaidri izriet, ka Komisija šajā lēmumā ir norādījusi iemeslus, kuru dēļ trīs finanšu attīstības scenāriji — tas ir, tirgus pētījumā norādītais optimistiskais un pesimistiskais scenārijs un pārstrukturēšanas plānā paredzētais vidējais scenārijs, kurus nosaka Pamatnostādņu 33. punkts, ir “labs pamats” uzņēmuma attīstības vērtējumam. Komisija 139. apsvērumā norādīja savus argumentus attiecībā uz optimistisko un pesimistisko scenāriju un secināja, ka šie pieņēmumi saskaņā ar tās viedokli “kopumā veido pietiekami reprezentatīvu iespējamās attīstības amplitūdu”. 140. apsvērumā Komisija piebilst, ka, lai uzlabotu pesimistiskajam scenārijam atbilstošos rezultātus, pietiktu ar to, ka *SNCM* pielāgo savu piedāvājumu pieprasījumam atkarībā no sezonas. Turklāt Apstrīdētā lēmuma 141. punktā pēc galveno finanšu rādītāju attīstības saskaņā ar trim iespējamiem scenārijiem salīdzināšanas 6. tabulā Komisija konstatē, ka “šis simulācijas parāda, ka *SNCM* vajadzētu atrast ceļu dzīvotspējas atjaunošanai trijos attiecīgajos gadījumos”.

- 124 Turklāt prasītājas iebildumi sakrīt ar iebildumiem attiecībā uz dzīvotspējas atjaunošanu. Pamatnostādņu 32. punkts noteic, ka tas, vai pārstrukturēšanas plāns balstās uz realistiskiem nākotnes darbības nosacījumu pieņēmumiem, ir jāpārbauda, vērtējot, vai tas ļauj atjaunot dzīvotspēju.
- 125 Šajā sakarā no Apstrīdētā lēmuma 142.–148. apsvēruma izriet, ka attīstība atbilstoši vidējam scenārijam, kas tiek izmantots dzīvotspējas atjaunošanas vērtējumam, ir noteikta, ņemot vērā skaitlisku šādu jautājumu pārbaudi: satiksmes ar Magribu pārstrukturēšanu, maršrutu no Nicas uz Korsiku, maršrutu no Marseļas uz Korsiku un *SNCM* parādus. Turklāt no 149.–152. apsvēruma izriet, ka tirgus pētījumā ir pārbaudīta arī valsts pakalpojuma vienošanās neatjaunošanas iespēja pēc 2006. gada. Ir jākonstatē, ka katrs no šiem jautājumiem ir sīki apskatīts 300.–304. apsvērumā un, kā tas izriet jau no iebildumu attiecībā uz dzīvotspējas atjaunošanu pārbaudes, tajos ietverts pietiekams pamatojums attiecībā uz iemesliem, kuru dēļ Komisija uzskata, ka pārstrukturēšanas plāns var nodrošināt šādu dzīvotspējas atjaunošanu pat gadījumā, ja *SNCM* nepilda savas valsts pakalpojuma saistības.
- 126 Attiecībā uz argumentu, ka 2004. gadā flotes kapacitāte pēc prasītājas viena jauna kuģa iegādes ir pieaugusi, ir jāatgādina, ka Komisijai nav pienākuma atbildēt uz visiem faktiskiem vai tiesiskiem apgalvojumiem, kas ir izteikti administratīvās procedūras laikā. Turklāt pretēji prasītājas apgalvojumiem nedz no 2003. gada 8. janvāra rakstiskajiem apsvērumiem, nedz arī no Apstrīdētā lēmuma 169.–174. apsvēruma, ko prasītāja neapstrīd un kas rezumē 2003. gada 4. februāra tikšanās gaitā sniegtos argumentus, neizriet, ka prasītāja būtu īpaši piesaistījusi Komisijas uzmanību šim jautājumam.
- 127 Attiecībā uz apstākli, ka citos lēmumos Komisija izteica savu viedokli attiecībā uz atbalsta jūrniecības kompānijām likumību pēc rūpīgas uzņēmuma, uz ko attiecas pārstrukturēšanas plāns, finanšu attīstības analīzes gan attiecībā uz tā likviditāti, gan

arī spēju gūt peļņu un finansēšanas iespējām [piemēram, Komisijas 2001. gada 8. maija lēmums Nr. 2002/15/EK attiecībā uz valsts atbalstu, ko Francija ir piešķirusi sabiedrībai *Bretagne Angleterre Irlande (BAI vai Brittany Ferries)* (OV 2002, L 12, 33. lpp.)], ir pietiekami konstatēt, ka šī lēmuma, pat ja tas ir pieņemts tajā pašā jomā, bet uz to Apstrīdētajā lēmumā tā pamatojuma apstiprināšanas nolūkā atsauce nav izdarīta, pamatojuma pakāpe nepierāda, ka Apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots, un katrā ziņā tas nevar apšaubīt minēto secinājumu, ka no 300.–304. apsvēruma izriet, ka Apstrīdētajā lēmumā dzīvotspējas atjaunošanas jautājums ir no tiesību viedokļa pietiekami pamatots.

- 128 Visbeidzot tiktāl, ciktāl prasītāja pārmet Komisijai, ka pēdējā savu secinājumu attiecībā uz dzīvotspējas atjaunošanu pamatojumam balstījās vienīgi uz skaitļos izteiktajiem Francijas iestāžu pieņēmumiem, ko turklāt šobrīd it atspēkojuši fakti, jākonstatē, ka šāds iebildums, kas ir vērsts uz Komisijas secinājumu šajā jautājumā argumentācijas apstrīdēšanu, šī pamata ietvaros neattiecas uz lietu. It īpaši tas attiecas uz argumentu sakarā ar norādīto atbalsta saņēmēja likviditātes pārbaudes neesamību vai flotes kapacitātes pieauguma, kas izriet no prasītājas viena jauna kuģa iegādes, neievērošanu.
- 129 No minētā izriet, ka prasītājas iebildumi un argumenti attiecībā uz aplūkoto pārstrukturēšanas pieņēmumu realitātes pakāpi ir jānoraida pilnā apmērā.

Par dalības, kas nav uzskatāma par stratēģisku, noteikšanu

- 130 Prasītāja uzskata, ka no tiesību viedokļa Apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots attiecībā uz izesliem, kādēļ *SNCM* dalība uzņēmumā *CMN* ir stratēģiska dalība, kas tādējādi nav jāatsavina.

- 131 Tomēr no Apstrīdētā lēmuma 348.–354. apsvēruma izriet, ka minētajā lēmumā Komisija, atbildot uz prasītājas un *Stef-TFE* administratīvā procesa gaitā izteiktajiem argumentiem, ir detalizēti norādījusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka minētā dalība ir būtiska un tā nav jāatsavina. Proti, Apstrīdētā lēmuma 349.–351. apsvērumā Komisija šajā sakarā atzīmē, ka abi uzņēmumi piedalās valsts pakalpojuma līguma izpildē, ir izveidojuši transporta pakalpojumu ar Korsiku sinerģiju, kas iziet ārpus 2002. gada vienošanās ietvariem, un ka *CMN* un *SNCM* flotes viena otru papildina. Šādas norādes acīmredzami sniedz pietiekamu Apstrīdētā lēmuma pamatojumu šajā jautājumā.
- 132 Attiecībā uz apgalvojumu sakarā ar daļu, kas *SNCM* pieder uzņēmumā *CMN*, vērtības pieauguma neievērošanu — lai gan, kā izriet no Apstrīdētā lēmuma 174. apsvēruma, ir taisnība, ka šis apgalvojums tika izteikts 2003. gada 4. februāra tikšanās gaitā, ir jāatgādina, ka Komisijai nav pienākuma atbildēt uz visiem tiesiskiem un faktiskiem apgalvojumiem, kas ir sniegti procedūras gaitā. Ir jākonstatē, ka Apstrīdētā lēmuma 348.–354. apsvērumā ietverts pietiekams pamatojums attiecībā uz jautājumu par dalību *CMN*. Turklāt ir jānorāda, ka prasītāja bija spējīga izprast Komisijas argumentāciju šajā jautājumā, jo no Apstrīdētā lēmuma 256. apsvēruma skaidri izriet, ka saskaņā ar Komisijas viedokli, nosakot *SNCM* resursu apmēru, nevar ņemt vērā neieģūtu peļņu.
- 133 Turklāt prasītājas argumenti, kas ir izteikti, lai paskaidrotu Apstrīdētā lēmuma pamatojuma pretrunīgo raksturu šajā jautājumā, faktiski attiecas uz Apstrīdētā lēmuma argumentāciju. Tādējādi šie argumenti ir jānoraida kā tādi, kas šī pamata ietvaros neattiecas uz lietu.
- 134 No tā izriet, ka prasītājas iebildumi un argumenti, kas attiecas uz summas, kas noteic, ka dalība nav stratēģiska, pamatojumu, ir jānoraida pilnā apmērā.

Secinājumi attiecībā uz pirmo pamatu

- 135 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pirmais pamats attiecībā uz EKL 253. panta pārkāpumu tiktāl, ciktāl Apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots, ir jānoraida.

3. Par otro pamatu — apgalvojumu par EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta, Regulas Nr. 659/1999 un Pamatnostādņu pārkāpumu tiktāl, ciktāl Apstrīdētajā lēmumā ir faktiskas kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā

- 136 Ar šo pamatu prasītāja norāda, ka Apstrīdētajā lēmumā ir faktiskas kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā attiecībā uz vienas atbalsta daļas kā kompensācijas par valsts pakalpojumu vērtējumu, SNCM finansiālo grūtību cēloņu analīzi, Pamatnostādņu ievērošanu un Komisijas noteikto nosacījumu nepieciešamību.

Ievada apsvērumi attiecībā uz Pirmās instances tiesas kontroli

- 137 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka, piemērojot EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, Komisijai ir plaša diskrecionārā vara un tās īstenošana ir saistīta ar komplicēta ekonomiskas un sociālas dabas vērtējuma veikšanu Kopienu kontekstā (Tiesas 1987. gada 24. februāra spriedums lietā 310/85 *Deufil*/Komisija, *Recueil*, 901. lpp., 18. punkts, un 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-372/97 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-3679. lpp., 83. punkts).

138 Šai diskrecionārajai varai piemērojamā tiesu kontrole tādējādi aprobežojas ar procedūras un pamatojuma noteikumu izpildes pārbaudi, kā arī izmantoto faktu materiālas precizitātes un tiesību kļūdu, acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā vai pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamības kontroli (Tiesas 2003. gada 13. februāra spriedums lietā T-409/00 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-1487. lpp., 93. punkts, un iepriekš 137. punktā minētais spriedums lietā Itālija/Komisija, 83. punkts; Pirmās instances tiesas 1997. gada 5. novembra spriedums lietā T-149/95 *Ducros*/Komisija, *Recueil*, II-2031. lpp., 63. punkts, 1999. gada 6. oktobra spriedumi lietā T-123/97 *Salomon*/Komisija, *Recueil*, II-2925. lpp., 47. punkts, un lietā T-110/97 *Kneissl Dachstein*/Komisija, *Recueil*, II-2881. lpp., 46. punkts, un iepriekš 62. punktā minētais spriedums lietā *Westdeutsche Landesbank Girozentrale*/Komisija, 282. punkts). It īpaši Pirmās instances tiesa nevar aizstāt lēmuma autora ekonomiskos vērtējumus ar saviem vērtējumiem (iepriekš 48. punktā minētais spriedums lietā *British Airways* u.c./Komisija, 79. punkts).

139 Turklāt atbilstoši judikatūrai Komisijai ir saistoši tās valsts atbalsta kontroles jomā izdotie vispārējie noteikumi un paziņojumi tiktāl, ciktāl tie atbilst Līguma noteikumiem un ir dalībvalstu atzīti (iepriekš 138. punktā minētais spriedums lietā Spānija/Komisija, 95. punkts; Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedums lietā T-198/01 *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija, Krājums, II-2717. lpp., 149. punkts, un 2004. gada 18. novembra spriedums lietā T-176/01 *Ferriere Nord*/Komisija, Krājums, II-3931. lpp., 134. punkts).

140 No judikatūras izriet, ka, ja Komisija vērtē individuālu atbalstu atbilstoši tās iepriekš pieņemtām pamatnostādņēm, tad nevar uzskatīt, ka tā pārkāpj diskrecionārās varas robežas vai atsakās no tām. No vienas puses, tā saglabā savas tiesības šīs pamatnostādnes atcelt vai grozīt, ja apstākļi to prasa. No otras puses, šīs vadlīnijas attiecas uz noteiktu jomu un to pamatā ir rūpes par Komisijas noteiktas politikas turpināšanu (iepriekš 66. punktā minētais spriedums lietā *Vlaamse Gewest*/Komisija, 89. punkts).

- 141 Šajā kontekstā Pirmās instances tiesai ir jāpārbauda, vai prasības, ko Komisija ir uzlikusi pati sev un ietvērusi pamatnostādnēs, ir ievērotas (Pirmās instances tiesas 2002. gada 30. janvāra spriedums lietā T-35/99 *Keller un Keller Meccanica/Komisija, Recueil*, II-261. lpp., 77. punkts, un iepriekš 138. punktā minētais spriedums lietā *Ducros/Komisija*, 61. un 62. punkts).
- 142 Turklāt ir jāatgādina, ka, izskatot prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, Kopienu akta likumība ir jāvērtē, pamatojoties uz faktiem un tiesībām, kas ir bijušas spēkā akta pieņemšanas brīdī. It īpaši Komisijas kompleksie vērtējumi ir jāpārbauda, ņemot vērā vienīgi to informāciju, kas ir bijusi tās rīcībā šo vērtējumu veikšanas brīdī (iepriekš 138. punktā minētais spriedums lietā *Salomon/Komisija*, 48. punkts, un iepriekš 138. punktā minētais spriedums lietā *Kneissl Dachstein/Komisija*, 47. punkts).
- 143 Visbeidzot, parasts apgalvojums attiecībā uz to, ka viens vai otrs atbalsta apstiprināšanas nosacījums nav ievērots, nevar apšaubīt pašu apstiprinošā lēmuma likumību. Kopienu akta likumība vispārīgi nevar būt atkarīga nedz no iespējas to apiet, nedz arī no atpakaļejošiem apsvērumiem attiecībā uz tā efektivitātes pakāpi (iepriekš 48. punktā minētais spriedums lietā *British Airways u.c./Komisija*, 291. punkts, un iepriekš 138. punktā minētais spriedums lietā *Salomon/Komisija*, 49. punkts).
- 144 Prasītājas norādīto iebildumu un argumentu pārbaude ir jāveic, ievērojot iepriekš minētos principus.

Par iebildumiem attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma argumentāciju

- 145 Šis pamats tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Regulas Nr. 659/1999 pārkāpumu, no paša sākuma ir jānoraida kā neefektīvs. Minēto regulu, ar ko nosaka valsts atbalsta

pārbaudes procedūras noteikumus, nevar pārkāpt ar norādītajām Komisijai piedēvētajām faktiskajām kļūdām un acīmredzamajām kļūdām vērtējumā, jo vairāk tāpēc, ka Apstrīdētais lēmums tika pieņemts pēc EKL 88. panta 2. punktā paredzētās formālās izmeklēšanas procedūras sākšanas. Turklāt ir jākonstatē, ka prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus tam, ka ar Apstrīdēto lēmumu ir pārkāpta Regula Nr. 659/1999, un nav norādījusi, kuri šīs regulas noteikumi ar minēto lēmumu ir pārkāpti.

- 146 Tādējādi šis pamats ir jāpārbauda vienīgi tiktāl, ciktāl tas attiecas uz EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta un Pamatnostādņu pārkāpumu.

Par vienas atbalsta daļas kā kompensācijas par valsts pakalpojumu vērtējumu

- 147 Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir kļūdaini aprēķinājusi to atbalsta daļu, kas atbilst kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkumam, jo tā, no vienas puses, ir ņēmusi vērā *Liamone* vērtības samazināšanu, lai gan šis kuģis nav saistīts ar valsts pakalpojuma saistībām, un, no otras puses, nav ņēmusi vērā flotes, uz ko šādas saistības attiecas, potenciālo vērtības pieaugumu. Turklāt prasītāja norāda uz strauju zaudējumu pieaugumu laikā no 2000. līdz 2001. gadam.

- 148 Šie iebildumi ir jānoraida kā neefektīvi tiktāl, ciktāl tie ir vērsti uz to, lai noteiktu, ka Apstrīdētajā lēmumā ir veikts kļūdainis atbalsta saderīguma ar EKL 86. panta 2. punktu vērtējums, jo Komisija Apstrīdētā lēmuma 260. apsvērumā ir uzskatījusi, ka viss attiecīgais atbalsts 76 miljonu apmērā, ieskaitot daļu, kas atbilst kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkumam, ir jāvērtē kā pārstrukturēšanas atbalsts.

- 149 Turpretim šie iebildumi ir jāpārbauda tiktāl, ciktāl ar tām ir apstrīdēta Komisijas veiktā kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summas noteikšana.
- 150 Pirmkārt, attiecībā uz *Liamone* vērtības samazināšanu ir jākonstatē, ka prasītājas iebildums balstās uz kļūdainu Apstrīdētā lēmuma izpratni. Pretēji prasītājas apgalvojumiem Komisija, aprēķinot to atbalsta daļu, kas atbilst kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkumam, nav ņēmusi vērā dotāciju sakarā ar minēto vērtības samazināšanu, bet, gluži otrādi, kā skaidri izriet no Apstrīdētā lēmuma 257. apsvēruma 11. tabulas, tā šīs dotācijas summu no sava aprēķina ir izslēgusi. Turklāt tiesas sēdē, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumu, prasītāja noteikti atzina, ka tās Apstrīdētā lēmuma izpratne šajā jautājumā ir kļūdaina.
- 151 No tā izriet, ka summā 53,48 miljonu EUR apmērā, ko Komisija uzskatīja par atbilstošu nekompensētajām valsts pakalpojuma saistību izmaksām, ko *SNCM* ir pildījusi attiecībā uz transporta pakalpojumiem ar Korsiku laikā no 1991. līdz 2001. gadam, *Liamone* vērtības samazināšana nav iekļauta.
- 152 Otrkārt, attiecībā uz flotes, uz ko attiecas valsts pakalpojuma saistības, potenciālo vērtības pieaugumu, prasītāja konstatē, ka piecu kuģu, uz ko šīs saistības attiecas, pārdošanas vērtība 2001. gada 31. decembrī pārsniedz to neto bilances vērtību par 22,2 miljoniem EUR. Prasītāja uzskata, ka laikā no 1991. līdz 2001. gadam transporta pakalpojumos ar Korsiku ciestie zaudējumi, kas saskaņā ar Komisijas viedokli atbilst kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkumam, tādējādi ir jāsamazina par šo vērtības pieauguma summu.
- 153 Šajā sakarā vispirms ir jākonstatē, un tas nav apstrīdēts, ka norādītais slēptais vērtības pieaugums nebija uzrādīts *SNCM* 2000. un 2001. gada grāmatvedības

ekspertu apstiprinātajos grāmatvedības aprēķinos. Kā norāda Komisija un ko prasītāja neapstrīd un ir apstiprinājusi tiesas sēdē, no vispārējo grāmatvedības principu, it īpaši uzmanības principa piemērošanas izriet, ka uzņēmumam principā nav tiesību pārvērtēt savas bilances aktīvu sakarā ar to, ka tā pārdošanas vērtība ir augstāka par grāmatvedības vērtību. Turpretim atbilstoši tam pašam principam uzņēmumam savlaicīgi ir jānorāda vērtības samazināšanās, ja aktīva pārdošanas vērtība ir zemāka par tā grāmatvedības vērtību.

154 Protams, prasītāja citu iebildumu ietvaros izvirza vispārīgus apgalvojumus, ka Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisijas rīcībā esošie provizoriskie aprēķini atšķiras no ekspertu apstiprinātā galīgā rēķinu stāvokļa, kas kļuvis pieejams pēc minētā lēmuma pieņemšanas. Tomēr ir jākonstatē, ka prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus šī apgalvojuma atbalstam un tā nevienā brīdī nav norādījusi, kā provizoriskie aprēķini atšķiras no galīgā pārbaudītā rēķinu stāvokļa.

155 Visbeidzot un galvenokārt, ir jāatzīmē, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma 272. apsvērumā norādīja, ka diviem no pieciem kuģiem, kas līdz 2002. gadam bija iesaistīti valsts pakalpojuma izpildē, ir uzlikta hipotēka, bet attiecībā uz trijiem citiem kuģiem sabiedrība nebija atradusi banku, kas būtu gatava tos akceptēt kā hipotekāru garantiju. Šajā sakarā Komisija konstatēja: "Sabiedrības parādu līmenis un tās pašu finansēšanas vājums, kas detalizēti aprakstīts turpmāk un kas ar grūtībām ļauj nodrošināt esošā parāda apkalpošanu, nevar pamudināt banku, kas darbojas kā privāts kreditors un atbilstoši tirgus nosacījumiem, piedāvāt *SNCM* izmantot papildu kredītu. Šāda kreditora risks, ka *SNCM*, ņemot vērā tās finanšu resursus, neievēros aizdevumu maksājuma termiņus, ir nozīmīgs. Līdzīgas grūtības neļautu *SNCM* izmantot iespējamās "lease-back" operācijas parādu samazināšanai. Komisijas pieredze kuģu vai lidmašīnu atsavināšanas jomā rāda, ka, ja šie aktīvi ir iesaistīti valsts vai reģionālas nozīmes transporta pakalpojumos, tad praksē atsavināšanu veikt ir grūti". Ir jākonstatē, ka, ja prasītāja šos konstatējumus apstrīd, tad tā šo iebildumu ietvaros nav iesniegusi nekādus konkrētus pierādījumus, kas varētu minētos konstatējumus apšaubīt.

- 156 Visbeidzot, tiktāl, ciktāl prasītāja apgalvo, ka *SNCM* būtu jāiegūst norādītā peļņa, lai saņemtu papildu pašu ienākumus un tādējādi samazinātu no valsts pakalpojuma saistību izpildes izrietošos zaudējumus, šis apgalvojums ir jānoraida, jo tas nozīmētu tieši to kuģu pārdošanu, ko *SNCM* izmanto savām valsts pakalpojuma saistībām.
- 157 Šajos apstākļos nerodas iespāids, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izslēdzot slēpto vērtības pieaugumu attiecībā uz kuģiem, kas ir iesaistīti valsts pakalpojuma saistību izpildē, no kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma aprēķina.
- 158 Pretēji prasītājas apgalvojumiem tas nerada nekoncekvenci attiecībā uz Lēmumā Nr. 2002/149 izmantoto metodi. Kā izriet no minētā lēmuma 102. apsvēruma, Komisija, lai korigētu no valsts pakalpojuma saistību izpildes izrietošos zaudējumus, ir ņēmusi vērā vienīgi faktiski iegūto peļņu par trijiem no 1991. līdz 1999. gadam atsavinātajiem kuģiem. No minētā lēmuma turpretim neizriet, ka Komisija būtu ņēmusi vērā citu kuģu, kas nebija faktiski atsavināti, slēpto vērtības pieaugumu. Tādējādi, lai gan lēmumā Nr. 2002/149 Komisija uzskatīja par vajadzīgu korigēt *SNCM* peļņas un zaudējumu aprēķinu attiecībā uz transporta pakalpojumiem ar Korsiku, pievienojot tam peļņu, kas bija norādīta nevis ar šiem transporta pakalpojumiem saistītajā, bet gan citā nodalījumā, tad pavisam cita situācija ir šajā lietā, kur prasītāja pārmet Komisijai, ka pēdējā nav korigējusi *SNCM* grāmatvedību, ņemot vērā potenciālo grāmatvedībā neiegrāmatoto vērtības pieaugumu.
- 159 Attiecībā uz prasītājas norādīto apstākli, ka Komisija pārstrukturēšanas izmaksu noteikšanai pretēji iepriekš minētajam ir ņēmusi vērā *Liamone* vērtības samazināšanu, ir pietiekami konstatēt, ka šāds apstāklis, kā ir norādīts iepriekš, izriet no striktas grāmatvedības noteikumu piemērošanas, ko prasītāja neapstrīd.

- 160 Treškārt, attiecībā uz norādīto *SNCM* zaudējumu būtisko pieaugumu laikā no 2000. līdz 2001. gadam ir pietiekami konstatēt, ka šis apstāklis, pat pieņemot, ka tas ir patiess, ne vien neapšaubā Apstrīdētā lēmuma 256. apsvērumā veikto konstatējumu, ka *SNCM* attiecībā uz visiem transporta pakalpojumiem ar Korsiku, kas ir pakļauti valsts pakalpojuma saistībām, laikā no 1991. līdz 2001. gadam pastāvēja būtisks deficīts, bet pat šo konstatējumu apstiprina un tāpēc nevar ietekmēt Apstrīdētā lēmuma analīzi attiecībā uz atbalsta daļu, kas atbilst kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkumam.
- 161 Tādējādi prasītājas iebildumi un argumenti, kas attiecas uz kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma noteikšanu, ir jānoraida pilnā apmērā.

Par iemeslu, kas ir noveduši pie *SNCM* finanšu grūtībām, analīzi

- 162 Prasītāja būtībā apgalvo, ka *SNCM* grūtības izriet nevis no ierobežojumiem, ko uzliek valsts pakalpojuma saistības, bet no pieprasījumu pārsniedzošā piedāvājuma, kas izriet no pārmērīgo uz jauniem kuģiem vērsto investīciju politikas.
- 163 Šajā sakarā vispirms jāatgādina, ka Pamatnostādņu 33. punkts nosaka: "pārstruktūrēšanas plāns apraksta apstākļus, kuri ir izraisījuši uzņēmuma grūtības, kas ļauj novērtēt, vai piedāvātie pasākumi ir piemēroti".
- 164 Kā pamatoti norāda Komisija, no tā izriet, ka *SNCM* grūtību iemeslu analīze, kas ir veikta Apstrīdētā lēmuma 263.–281. apsvērumā un kas it īpaši attiecas uz *SNCM*

kuģu iegādes politiku, atalgojuma maksājumu apmēru, starpproduktu iepirkumu apmēru un valsts pakalpojuma ierobežojumu apmēru, ir vajadzīga nevis kā tāda, bet vienīgi nolūkā pārbaudīt šo grūtību novēršanai un attiecīgi uzņēmuma dzīvotspējas atjaunošanai piedāvāto pasākumu piemērotību.

165 No tā izriet, ka šajā gadījumā, pamatojoties uz prasītājas norādīto iebildumu, kas attiecas uz *SNCM* pieprasījumu, kurš pārsniedz piedāvājumu, Apstrīdētā lēmuma nepilnību var noteikt tikai tad, ja tas pierāda Apstrīdētajā lēmumā paredzēto pasākumu nepiemērotību Komisijas attiecībā uz šo jautājumu pastāvošo šaubu novēršanai.

166 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka Komisija, Apstrīdētā lēmuma 333. apsvērumā norādot, ka “pārstrukturēšanas plānā paredzētajai flotes samazināšanai jābūt [...] sabalansētai ar *SNCM* iepriekšējos gados īstenoto kuģu iegādes politiku”, Apstrīdētā lēmuma 336.–339. apsvērumā noteica, ka, nekonstatējot *SNCM* pieprasījumu pārsniedoša piedāvājuma esamību un nenosakot tā apmēru, bez pārstrukturēšanas plānā norādītajām četru kuģu atsavināšanas saistībām, kas norādītas 97.–101. un 315. apsvērumā, būtu jāuzliek *SNCM* trīs papildu nosacījumi, lai samazinātu tās kapacitāti — tas ir, *SNCM* grupas flotes ierobežošana ar faktisko kuģu skaitu pēc četru kuģu atsavināšanas, aizliegums *SNCM* noteiktā laika posmā veikt savas flotes atjaunošanu, un braucienu skaita gada laikā dažādos kuģniecības maršrutos uz Korsiku ierobežojums. Atbilstoši Pamatnostādņu 35. un 36. punktam šie nosacījumi atspoguļo Apstrīdētā lēmuma 311.–317. punktā norādītās Komisijas rūpes samazināt atbalsta negatīvās sekas attiecībā uz konkurentiem, ierobežojot *SNCM* darbību tās vēsturiskajā tirgū, tas ir, satiksmē ar Korsiku.

167 Ir jākonstatē, ka, lai gan prasītāja ar šo iebildumu apgalvo, ka *SNCM* piedāvājums pārsniedz pieprasījumu, tā tomēr nepaskaidro, kādēļ Francijas iestāžu saistības attiecībā uz četru kuģu atsavināšanu un minētie Komisijas uzliktie papildu nosacījumi neesot derīgi, lai atbilstoši samazinātu norādīto pārmērīgo kapacitāti.

168 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka prasītājas iebildumi šajā jautājumā nav efektīvi.

169 Katrā ziņā rodas iespaids, ka šie iebildumi nav pamatoti.

170 Pirmkārt, apgalvojums, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma 271. apsvērumā konstatējusi, ka *SNCM* pēdējos gados nav veikusi īpaši pārmērīgas investīcijas savas flotes atjaunošanā, pamatojoties nevis uz *SNCM* piedāvātās kapacitātes attīstību piedāvāto vietu ziņā, bet gan uz kuģu neto pamatlīdzekļu attīstību, ir jānoraida.

171 Veicot kuģu neto pamatlīdzekļu attīstības pārbaudi, Komisija vēlējās noskaidrot nevis, vai *SNCM* piedāvājums pārsniedz pieprasījumu, bet gan, kā tas noteikti izriet no Apstrīdētā lēmuma 270. apsvēruma un lēmuma sākt procedūru III 2. punkta, uzņēmuma pirkumu lēmumu racionalitāti, lai pārlicinātos, ka pagātnes zaudējumi izriet vienīgi no valsts pakalpojuma saistību apmēra laikā no 1991. līdz 2001. gadam. Tātad pēc *SNCM* kuģu neto pamatlīdzekļu attīstības pārbaudes un konstatācijas, ka *SNCM* nav veikusi īpaši pārmērīgas investīcijas, Komisija Apstrīdētā lēmuma 272. apsvērumā veica *SNCM* parādu pārbaudi, kas izriet no attiecīgo kuģu pirkuma.

- 172 No minētā izriet, ka prasītājas iebildumi balstās uz kļūdainu Apstrīdētā lēmuma izpratni.
- 173 Neatkarīgi no minētā ir jākonstatē, ka prasītājas norādītie dati attiecībā uz kuģu kapacitātes attīstību pieejamo vietu ziņā ir pretrunā ar tās aizstāvēto viedokli, jo no tiem skaidri izriet, ko prasītāja turklāt neapstrīd, ka, ņemot vērā četru kuģu pārdošanu pēc to atjaunošanas un trīs jaunu kuģu pirkumus, šī kapacitāte ir samazinājusies. Šajā sakarā replikā norādītais apgalvojums, ka trīs jauno kuģu vidējā kapacitāte vietu ziņā pēc prasītājas viedokļa pārsniedz agrākās flotes kapacitāti, ir jānoraida kā tāds, kas neattiecas uz lietu, jo norādītā vidējā kapacitāte ir pilnībā teorētiska kategorija, kas nekādā ziņā neatbilst *SNCM* kuģu piedāvātajai reālajai kapacitātei.
- 174 Attiecībā uz apgalvojumu, ka vietu skaita samazināšana nav proporcionāla *SNCM* piedāvāto transportēšanas pakalpojumu samazinājumam un bija veicama obligāti, vēl jo vairāk ņemot vērā norādīto *SNCM* apgrozījuma samazināšanos, valsts pakalpojuma saistību apjoma samazināšanos un prasītājas veikto braucienu skaita palielināšanos, ir jāatgādina, ka tas nav efektīvs, jo tieši šo argumentu dēļ Komisija, nekonstatējot *SNCM* pieprasījumu pārsniedošā piedāvājuma esamību un neizsakot to skaitļos, uzskatīja par vajadzīgu samazināt *SNCM* piedāvāto kapacitāti, nosakot dažādus nosacījumus. Ir atkārtoti jākonstatē, ka, lai gan prasītāja pārmet Komisijai, ka pēdējā nav konstatējusi, ka *SNCM* piedāvājums pārsniedz pieprasījumu, tā tomēr neapstrīd aizsardzības līdzekļus, ko Komisija piemēro kā kompensācijas pasākumus par labu konkurentiem.
- 175 Katrā ziņā prasītāja nevar uzskatīt, ka tā ir pierādījusi, ka *SNCM* piedāvājums pārsniedz pieprasījumu, norādot uz apstākli, ka kuģis *Pascal Paoli*, kas darbojas maršrutā no Marseljas uz Bastiju, piedāvā vietu skaitu, kas pārsniedz vietu skaitu, kādu paredz 2002. gada vienošanās. No minētās vienošanās I pielikuma skaidri izriet,

ka tā paredz minimālu vietu skaitu, lai nodrošinātu minimālu vai “bāzes” pakalpojumu. Turklāt Komisija atzīmēja, un prasītāja to neapstrīd, ka *Pascal Paoli* piedāvātais kajīšu skaits precīzi atbilst valsts pakalpojuma saistībām.

- 176 Otrkārt, kas attiecas uz apgalvojumu, ka *SNCM* zaudējumi pieauga 2000. un 2001. gadā, tas ir, tieši *Liamone* piegādes un *Danielle Casanova* pasūtījuma gados, ir pietiekami konstatēt, ka prasītāja nav sniegusi nekādus konkrētus pierādījumus, ar ko varētu noteikt cēlonisko sakaru starp šiem apstākļiem un *SNCM* zaudējumu palielināšanos.
- 177 Ņemot vērā šos apsvērumus, iebildumi attiecībā uz *SNCM* grūtību iemeslu analīzi ir jānoraida pilnā apmērā.

Par Pamatnostādņu ievērošanu

- 178 Prasītāja norāda, ka Komisija ir pieļāvusi faktiskas kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā attiecībā uz Pamatnostādņu nosacījumu ievērošanu sakarā ar grūtībās nonākušā statusa piešķiršanu uzņēmumam — atbalsta saņēmējam, dzīvotspējas atjaunošanas vērtējumu, nepieļaujamu konkurences izkropļojumu novēršanu un atbalsta ierobežošanu līdz minimumam.
- 179 Vispirms ir jāpasvīturo, ka ar šiem iebildumiem prasītāja aprobežojas ar norādi uz Komisijas Pamatnostādnēs noteikto nosacījumu pārkāpumu četros minētajos jautājumos, neapgalvojot, ka minētās Pamatnostādnes ir prettiesiskas, ņemot vērā EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

180 Šajos apstākļos šo iebildumu izskatīšana aprobežojas ar pārbaudi, vai Komisija ir ievērojusi savas Pamatnostādnes, un tā neattiecas uz minēto nosacījumu atbilstību EKL. Tā kā prasītāja šajā sakarā nav sniegusi argumentus, šāds jautājums nav uzskatāms par pamata daļu, ko Pirmās instances tiesa var izskatīt vai kas tai ir jāizskata pēc savas iniciatīvas (skat. it īpaši iepriekš 52. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 67. punkts).

181 Ņemot vērā šos sākotnējos apsvērumus, ir jānovērtē iebildumi un argumenti, ko prasītāja ir norādījusi, lai pierādītu, ka Apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar Pamatnostādnēm.

— Par *SNCM* kā grūtībās nonākušā uzņēmuma statusu

182 Prasītāja būtībā pārmet Komisijai, ka pēdējā ir konstatējusi, ka *SNCM*, ņemot vērā tā kapitāla samazināšanos, ir grūtībās nonācis uzņēmums, balstoties uz aktīvu neto grāmatvedības vērtību un neievērojot iespēju pārvērst dažus no tiem apgrozāmajos līdzekļos.

183 Ir jāatgādina, ka, lai gan grūtībās nonākušā uzņēmuma definīcija Kopienų līmenī nepastāv, Komisija Pamatnostādņu 4. punktā uzskatīja, ka uzņēmums ir nonācis grūtībās, “ja tas ar saviem finanšu resursiem vai līdzekļiem, ko tas spēj iegūt no saviem īpašniekiem/akcionāriem un kreditoriem, nespēj apturēt zaudējumus, kuri bez valsts iestāžu ārējas iejaukšanās īstermiņā vai vidējā termiņā gandrīz noteikti novedīs to līdz nespējai turpināt darbību”.

184 Atbilstoši Pamatnostādņu 5. punkta a) apakšpunktam Komisija uzskata, ka "jo īpaši šo Pamatnostādņu nolūkiem uzņēmums neatkarīgi no tā lieluma katrā ziņā uzskatāms par nonākušu grūtībās [...], ja tas ir uzņēmums ar ierobežotu atbildību un ir zudusi vairāk nekā puse tā statūtkapitāla un vairāk nekā ceturtdaļa no šā kapitāla ir zaudēta iepriekšējos 12 mēnešos". Turklāt Pamatnostādņu 6. punktā Komisija norādīja:

"Uzņēmuma grūtības parasti parāda zaudējumu pieaugums, apgrozījuma samazināšanās, gatavās produkcijas krājumu pieaugšana, jaudas pārpalikums, pašu finansēšanas bruto līmeņa samazināšanās, parādu pieaugums, finanšu izdevumu pieaugums, kā arī krītoša vai nulles neto aktīvu vērtība [...]. Katrā ziņā jautājums par pārstrukturēšanas atbalsta piešķiršanu uzņēmumam var tikt izskatīts tikai pēc pārbaudes, vai uzņēmums ar saviem paša līdzekļiem vai no tā īpašniekiem/akcionāriem vai kreditoriem saņemtiem līdzekļiem nav spējīgs uzlabot savu stāvokli."

185 No minētā izriet, ka, lai gan atbilstoši Pamatnostādnēm uzņēmums "katrā ziņā" uzskatāms par nonākušu grūtībās tad, ja būtiska tā pamatkapitāla daļa ir pazaudēta, tas nekādā ziņā netraucē uzņēmumam ar citu, piemēram, iepriekš minēto rādītāju palīdzību pierādīt, ka tas ir nonācis finanšu grūtībās Pamatnostādņu nozīmē, pat ja tas nav pazaudējis būtisku sava pamatkapitāla daļu.

186 Šajā lietā Komisija uzskatīja, ka *SNCM* vienlaicīgi atbilst Pamatnostādņu 5. punkta a) apakšpunktā un 6. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Apstrīdētā lēmuma 291. apsvērumā konstatējot, ka *SNCM* ir pazaudējusi vairāk par pusi no sava pamatkapitāla, no kā vairāk par vienu ceturtdaļu ir zudusi pēdējā gada laikā, Komisija Apstrīdētā lēmuma 292.–294. apsvērumā norāda, ka citi rādītāji pierāda, ka *SNCM* ir nonākusi grūtībās Pamatnostādņu nozīmē. Šajā sakarā Komisija norādīja zaudējumu pieaugumu, apgrozījuma samazināšanos, finanšu parāda pieaugumu, finanšu izdevumu pieaugumu, pašu kapitāla samazināšanos, pašu līdzekļu nepie-

tiekamību, ievērojot uzņēmuma lielumu, finansējuma nepieciešamību un uzņēmuma neto aktīvus, kā arī pašu finansēšanas iespēju nepietiekamību. Turpmāk Apstrīdētā lēmuma 295. punktā Komisija norādīja, ka Francijas iestādes tai apstiprināja, ka bankas atsakās aizdot līdzekļus *SNCM* tās parādu dēļ pat tad, ja *SNCM* kā nodrošinājumu piedāvā savus pēdējos kuģus, kas ir brīvi no hipotēkām vai citiem līdzīgiem apgrūtinājumiem.

- 187 Ir jākonstatē, ka, ja ar šo iebildumu prasītāja apstrīd, ka Pamatnostādņu 5. punkta a) apakšpunkta nosacījums ir izpildīts, tad tomēr tā neapstrīd šo pēdējo Apstrīdētā lēmuma konstatējumu patiesumu.
- 188 Prasītāja tikai ieminas, ka *SNCM* 2002. gada darbības bilance nav grāmatvedības auditoru apstiprināta. Tomēr ir jākonstatē, ka šo apgalvojumu neatbalsta neviens konkrēts pierādījums.
- 189 Tiktāl, ciktāl prasītāja ar šo iebildumu pārmet Komisijai, ka pēdējā, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, balstījās uz provizoriskajiem aprēķiniem — apstākli, kas nav apstrīdēti un ir noteikti minēts Apstrīdētā lēmuma 17. un 293. apsvērumā, ir pietiekami konstatēt, ka prasītāja šajā sakarā nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas parādītu, ka galīgais rēķinu stāvoklis atšķiras no pagaidu aprēķiniem.
- 190 Tādējādi acīmredzami nepamatotie apgalvojumi attiecībā uz *SNCM* gada bilancēm ir jānoraida jau sākotnēji.

191 Turpmāk, sīkāk aplūkojot Apstrīdētā lēmuma 293. un 294. apsvērumā norādītos rādītājus, ir jākonstatē, ka prasītāja ir aprobežojusies vienīgi ar Komisijas analīzes attiecībā uz *SNCM* pašu finansēšanas iespēju apstrīdēšanu. Tomēr ir jāpieļauj, ka citi Apstrīdētajā lēmumā noteiktie rādītāji, it īpaši zaudējumu un finanšu parāda apmērs, paši par sevi var pierādīt *SNCM* kā grūtībās nonākušā uzņēmuma raksturu. Protams, prasītāja apsvērumos par iestāšanos lietā pirmo reizi apstrīd *SNCM* parādu apmēru, bet tomēr tā nenorāda, kādā veidā tās norādītā kļūda var grozīt Komisijas analīzi attiecībā uz *SNCM* kā grūtībās nonākušā uzņēmuma raksturu. Prasītāja pati vairākas reizes uzsvērusi savos dokumentos strauju *SNCM* parādu pieaugumu laikā no 2000. līdz 2001. gadam norādīto kuģos veikto pārmērīgo investīciju dēļ.

192 Katrā ziņā šie rādītāji nevar tikt apšaubīti, balstoties uz atbildē uz repliku pirmo reizi norādīto apstākli, ka *SNCM* iesaistījās tarifu karā. Šāda rīcība ir pilnā mērā savienojama ar finanšu grūtībām. Tieši pretēji, tas, ka *SNCM* praktizēja ļoti zemas cenas, kas, iespējams, nesedza tās izmaksas, var pastiprināt tās kā grūtībās nonākušā uzņēmuma raksturu, jo šāda rīcība var izraisīt finanšu zaudējumus. Savukārt atbildē uz repliku minēto faktu, ka 2003. gadā *SNCM* pieņēma darbā jaunu ģenerāldirektoru, nevar ņemt vērā Apstrīdētā lēmuma likumības pārbaudes nolūkā, jo tas ir noticis pēc šī lēmuma pieņemšanas.

193 Visbeidzot, attiecībā uz apgalvojumu, ka pretēji Komisijas Apstrīdētā lēmuma 295. apsvērumā izteiktajam konstatējumam daži kuģi ir izmantojami un var kalpot bankas garantijas nolūkā, ir pietiekami konstatēt, ka to nepamato nekādi konkrēti pierādījumi. Apsvērumos par iestāšanos lietā prasītāja šajā sakarā norāda tikai to, ka atbilstoši *SNCM* iestāšanās rakstam šis uzņēmums saņēma kredītu 22,5 miljonu EUR apmērā 2001. gada beigās, un ka tas varēja saņemt īstermiņa kredītu 40 miljonu EUR apmērā 2002. gadā. Tomēr, atbildot uz Pirmās instances tiesas šajā sakarā uzdoto jautājumu, *SNCM* paskaidroja, ka minētais "kredīts" patiesībā attiecas uz jau pastāvošo kredītlīniju, kas Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī jau bija pilnībā

izsmelta. Ir jākonstatē, ka prasītāja šo apsvērumu nav apstrīdējusi un to, starp citu, apstiprina Apstrīdētā lēmuma 272. apsvērumus, kurā Komisija norāda, ka, ievērojot *SNCM* parādu apmēru un tās pašu finansējuma nepietiekamību, neviena banka, kas darbojas kā privāts kreditors un saskaņā ar tirgus nosacījumiem, nevēlēsies piedāvāt *SNCM* izmantot "papildu" kredītu. Katrā ziņā tas, ka *SNCM* 2002. gadā ir saņēmusi vai varēja saņemt bankas kredītu, nevar apšaubīt faktu, ka Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisija konstatēja, ka dotajā brīdī bankas atsakās piešķirt *SNCM* jebkādu jaunu kredītu. Šajos apstākļos Apstrīdētā lēmuma 295. apsvērumā veiktais konstatējums, kas pēc būtības ir norādīts arī minētā lēmuma 272. apsvērumā, ir jāuzskata par pierādītu.

194 No tā izriet, ka *SNCM* kā grūtībās nonākušā uzņēmuma raksturs Pamatnostādņu nozīmē ir pierādīts pietiekamā veidā, ņemot vērā Apstrīdētā lēmuma 293. un 294. apsvērumā ietvertos rādītājus.

195 Tādējādi prasītājas norādītie iebildumi nolūkā apšaubīt Komisijas konstatējumus attiecībā uz *SNCM* sabiedrības pamatkapitāla zudumu ir uzskatāmi par neefektīviem.

196 Katrā ziņā šajā sakarā ir jānorāda, ka, lai gan prasītāja pārmet Komisijai, ka pēdējā, izmantojot vienīgi grāmatvedības pieeju, kas balstās uz aktīvu neto vērtību, un neievērojot pārdošanas vērtību attiecībā uz dažu aktīvu izmantošanas iespēju, ir novērtējusi *SNCM* aktīvus par zemu, tā nav norādījusi, kādā veidā šo aktīvu pārdošanas vērtības ievērošana būtu varējusi novest pie secinājuma, kas būtiski atšķirtos no Apstrīdētajā lēmumā izteiktā secinājuma, tas ir, ka pretēji tam, kas ir konstatēts, *SNCM* nav pazaudējusi pusi no tās kapitāla un šī kapitāla ceturtdaļa nav zudusi pēdējā gada laikā. Tieši pretēji, apsvērumos par iestāšanos lietā prasītāja pati atzīst sabiedrības kapitāla ceturtdaļas zudumu pēdējo divpadsmit mēnešu

laikā. Līdzīgi, kā jau ir norādīts iepriekš, lai gan prasītāja apstiprina, ka daži kuģi ir izmantojami un var kalpot par garantiju bankām, tā nenorāda nevienu skaitli vai konkrētu pierādījumu savas tēzes atbalstam, izņemot *SNCM* pašas norādītos datus, kas, kā ir noteikts iepriekš 193. punktā, nav pretrunā ar Apstrīdētā lēmuma analīzi šajā jautājumā.

197 No tā izriet, ka prasītājas iebildumi attiecībā uz *SNCM* sabiedrības pamatkapitāla zudumu nav efektīvi un tos neapstiprina fakti.

198 Šo iemeslu dēļ prasītājas norādītie iebildumi un argumenti attiecībā uz *SNCM* kā grūtībās nonākušā uzņēmuma raksturu ir jānoraida.

— Par dzīvotspējas atjaunošanu

199 Prasītāja izvirza iebildumu Komisijai, ka pēdējā nav izskatījusi nekādu vidusceļa risinājumu starp *SNCM* darbības turpināšanu, pateicoties atbalsta piešķiršanai, un šī uzņēmuma izzušanu šāda atbalsta trūkuma gadījumā.

200 Ir jākonstatē, ka šādi iebildumi izriet no kļūdainas Apstrīdētā lēmuma izpratnes. Kā pamatoti norāda Komisija, Apstrīdētajā lēmumā nav norādīts neviens no ekstrēmajiem prasītājas norādītajiem risinājumiem, jo Komisija ir izvēlējusies vidusceļa risinājumu, kas atbilst tēzei, ko aizstāv prasītāja.

- 201 Jāuzsver, ka saskaņā ar Apstrīdētā lēmuma 300.–302. apsvērumu, lai nodrošinātu dzīvotspējas atjaunošanu, *SNCM* bija, no vienas puses, jāizvērs savā darbība attiecībā uz *Magribu*, ņemot vērā šī tirgus izaugsmes perspektīvas, un, no otras puses, jāpārtrauc darbības, kurās pat pēc pārstrukturēšanas saglabātos strukturāls deficīts, it īpaši transporta pakalpojumus starp Itāliju un Korsiku, ko nodrošina *Corsica Marittima*.
- 202 Turklāt Apstrīdētā lēmuma 315.–317. apsvērumā Komisija, lai novērstu nepieļaujamus konkurences izkropļojumus, papildus transporta pakalpojumu starp Itāliju un Korsiku pārtraukšanai ir noteikusi *SNCM* arī citus pienākumus — gandrīz pilnībā apturēt satiksmi starp Tulonū un Korsiku, ierobežot, sākot ar 2003. gadu, braucienū skaitu gadā, it īpaši attiecībā uz maršrutu starp Nicu un Korsiku, kā arī pārdot četrus kuģus. Turklāt Komisija nolūkā nodrošināt, lai *SNCM* neizmantotu papildu līdzekļus agresīvām darbībām, kas varētu radīt traucējumus tirgū, uzskatīja par nepieciešamu aizliegt tai finansēt jaunas investīcijas pat esošo kuģu aizstāšanai, izņemot darbības pārvietošanas *Magribas* virzienā izmaksas.
- 203 Visbeidzot, lai aizsargātu kopējās intereses, Komisija Apstrīdētā lēmuma 331.–367. apsvērumā uzlika *SNCM* par pienākumu veikt pasākumu virkni, lai ierobežotu tās kapacitāti un neļautu tai veikt agresīvu tarifu politiku. Šim nolūkam Komisija bez minētajiem pasākumiem attiecībā uz braucieniem un investīcijām uzlika *SNCM* par pienākumu ierobežot floti ar faktisko kuģu skaitu pēc četrū kuģu atsavināšanas, atsavināt dalību, kas nav uzskatāma par stratēģisku, un aizliedza rīkoties kā “*price-leader*” [cenu līderis] — nosacījumus, kas ir norādīti Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 2.–5. pantā.
- 204 Tādējādi no tā izriet, ka Komisija nekādā ziņā nav atļāvusi *SNCM* turpināt tās pašreizējās aktivitātes, izmantojot piešķirto atbalstu, bet tieši pretēji ir pieņēmusi

lēmumu uzlikt *SNCM* par pienākumu būtiski mainīt daļu no tās darbības minētā atbalsta izmantošanas tiesību iegūšanai. Šajos apstākļos prasītājas iebildums šajā jautājumā ir jānoraida.

205 Tiktāl, ciktāl ar šo iebildumu prasītāja, izsakot vispārēju dzīvotspējas atjaunošanas pārbaudes kritiku, konkrētāk vēlas apstrīdēt *SNCM* darbības saglabāšanu maršrutā starp Nicu un Korsiku, tas ir, maršrutā, kurā tā pati darbojas, tieši konkurējot ar *SNCM*, ir jāuzskata, ka, lai gan prasības pieteikumā prasītāja pārmet Komisijai, ka tā nav uzlikusi *SNCM* par pienākumu pilnīgi pārtraukt transporta pakalpojumus starp Nicu un Korsiku, replikā tā niansētāk norāda, ka Komisijai bija jāuzliek *SNCM* par pienākumu samazināt savu darbību šajā maršrutā.

206 Taču, pirmkārt, tiktāl, ciktāl prasītāja kritizē Apstrīdēto lēmumu, uzskatot, ka Komisijai bija jāuzliek *SNCM* par pienākumu samazināt savu darbību maršrutā starp Nicu un Korsiku, ir pietiekami konstatēt, ka šāda kritika izriet no kļūdainas Apstrīdētā lēmuma izpratnes, jo, kā tas izriet no iepriekš minētā, Komisija tieši piemēro *SNCM* pasākumus, lai samazinātu tās darbību šajā maršrutā ar braucieniem saistīto ierobežojumu formā. Šajā sakarā nav svarīgi, ka Komisijas uzliktais nosacījums ir jāaplūko drīzāk kā gada satiksmes, nekā braucienu skaita samazināšana, jo tas katrā ziņā ir pamats *SNCM* darbības samazināšanai virzienā no Nicas. Prasītājas iebildumam šajā jautājumā tādējādi nav faktiskā pamata.

207 Ciktāl, otrkārt, prasītāja kritizē Apstrīdēto lēmumu, uzskatot, ka Komisijai bija jāuzliek *SNCM* par pienākumu pilnīgi pārtraukt transporta pakalpojumus starp Nicu un Korsiku, ir jāatgādina, ka Komisija šajā sakarā Apstrīdētā lēmuma 302. apsvērumā paskaidroja, ka, no vienas puses, lai gan darbība virzienā no Nicas paliek nenoteikta, tās īpatsvars samazinās un paātrinātā *Liamone* vērtības samazināšana 2001. gadā palīdzēs iegūt pozitīvus rezultātus šajā maršrutā, un, no otras puses, kompānijas kaut ierobežota klātbūtne maršrutā no Nicas ir vajadzīga, lai tā varētu pozicionēties tirgū

kopumā. Turklāt Apstrīdētā lēmuma 338. apsvērumā Komisija norādīja, ka kapacitātes ziņā tā nav uzlikusi stingrākus pasākumus nekā tie, kas minēti iepriekš, tādēļ, ka tā it īpaši ievēroja transporta Korsikas virzienā pieauguma perspektīvas un monopolstāvokļa izraisīšanas risku attiecībā uz *SNCM* tiešajiem konkurentiem maršrutos starp kontinentālo Franciju un Korsiku.

208 Ir jākonstatē, pirmkārt, ka prasītāja neapstrīd Apstrīdētā lēmuma 302. apsvērumā norādīto argumentu, ka darbības īpatsvars virzienā no Nicas samazinās un paātrinātā *Liamone* vērtības samazināšana 2001. gadā palīdzies atgriezties pie pozitīviem rezultātiem šajā maršrutā.

209 Otrkārt, kas attiecas uz argumentu sakarā ar *SNCM* pozicionēšanos tirgū kopumā, prasītāja to nevis apstrīd, bet aprobežojas ar apgalvojumu, ka tā šo argumentu nesaprot. Ir acīmredzami, ka ar šo argumentu Komisija pieņem, ka *SNCM* klātbūtne maršrutā starp Nicu un Korsiku ir vajadzīga, lai samazinātu tās atkarību no vēsturiski apkalpotā maršruta starp Marseļu un Korsiku, kas ir valsts pakalpojuma saistību objekts. Tas izriet no Apstrīdētā lēmuma 302. apsvēruma, ar ko tiek precizēts, ka darbības pārvietošana Magribas virzienā palīdzēs samazināt sabiedrības atkarību attiecībā uz šo pašu vēsturisko maršrutu. Šajā sakarā pretēji prasītājas apgalvojumiem *SNCM* pozīcija Marseļā paliek ievainojama, jo 2002. gada vienošanās beidzas 2006. gadā un tai šajā maršrutā nav nekādu ekskluzīvu tiesību. Turklāt ir jākonstatē, ka prasītāja ir atteikusies no izsludinātā piedāvājuma attiecībā uz 2002. gada vienošanās piešķiršanu. Turklāt prasītāja nevar saprātīgi apstrīdēt *SNCM* vajadzību dažādot savu piedāvājumu, jo tā apkalpo četrus maršrutus uz Korsiku. Turklāt *SNCM* šajā sakarā paskaidroja, un prasītāja to neapstrīd, ka, tā kā liels braucienu skaits notiek no Marseļas uz Nicu (vai otrādi), tad aiziešana no Nicas automātiski atstātu negatīvas sekas uz darbību Marseļā. Līdzīgi no Apstrīdētā lēmuma 205. apsvēruma, ko prasītāja neapstrīd, izriet, ka Francijas iestādes norādīja uz transporta pakalpojumu no Nicas un Marseļas papildinošo raksturu un *SNCM* nepieciešamību sniegt sabalansētu piedāvājumu, ņemot vērā prasītājas klātbūtni četrās kontinentālajās ostās.

210 Attiecībā uz apsvērumos par iestāšanos lietā izteikto iebildumu, ka nerentabla transporta pakalpojuma saglabāšana ir attaisnota ar to, ka tas papildina rentablākus transporta pakalpojumus, — tas balstās uz divējādu pieņēmumu, kas nav pierādīts. No vienas puses, turpmāk sīki izklāstīto argumentu dēļ prasītāja nemaz nav pierādījusi, ka transporta pakalpojumi uz Nicu nav rentabli. Otrkārt, attiecībā uz transporta pakalpojumiem uz Marseļu ir jākonstatē, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, par dzīvotspēju nevar secināt no norādītā monopolstāvokļa šajā maršrutā, ievērojot, ka *SNCM* uz to nav nekādu ekskluzīvu tiesību, bet turklāt prasītāja neņem vērā, ka vienīgais 2002. gada vienošanās mērķis ir kompensēt valsts pakalpojuma izmaksas šajā maršrutā, nepiešķirot *SNCM* nekādas peļņas garantijas. Turklāt ir jākonstatē, ka, ja prasītājas tēze būtu pareiza, būtu grūti saprast, kāpēc prasītāja ir izlēmusi sniegt pakalpojumus virzienā no Nicas un pārtraukt darbību virzienā no Marseļas.

211 Treškārt, attiecībā uz Komisijas norādīto monopolstāvokļa rašanās risku tiktāl, ciktāl tas attiecas uz transporta pakalpojumiem ar Nicu, ir jāatgādina, ka Pirmās instances tiesa jau ir spriedusi, ka Komisija, izmantojot savu plašo diskrecionāro varu, varēja pamatoti uzskatīt, ka kāda uzņēmuma klātbūtne ir vajadzīga, lai novērstu izteiktas oligopolās struktūras rašanos attiecīgajā tirgū (iepriekš 138. punktā minētais spriedums lietā *Kneissl Dachstein*/Komisija, 97. punkts).

212 Šajā lietā ir jākonstatē, ka prasītāja, neapstrīdot, ka pašlaik tā ir vienīgā *SNCM* konkurente maršrutā starp Nicu un Korsiku, kādēļ *SNCM* aiziešana no šī maršruta piešķirtu tai faktiski monopolstāvokli, aprobežojas ar norādi, ka šajā maršrutā varētu uzsākt darbību *Moby Lines* un citas itāļu kompānijas. Tomēr ir jākonstatē, ka nedz *Moby Lines*, nedz arī kāda cita prasītājas norādītā kompānija maršrutā starp kontinentālo Franciju un Korsiku pašlaik nedarbojas. Turklāt prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus, kas varētu pamatot tēzi, ka kuģniecības kompānijām patlaban būtu plāni uzsākt darbību šajā maršrutā. Šajos apstākļos prasītājas apgalvojumi šajā jautājumā nevar apšaubīt Komisijas secinājumus attiecībā uz prasītājas monopolstāvokļa rašanās risku maršrutā starp Nicu un Korsiku.

- 213 Neviens no prasītājas norādītajiem argumentiem nevar apšaubīt Komisijas konstatējumus attiecībā uz vajadzību saglabāt *SNCM* klātbūtni maršrutā starp Nicu un Korsiku.
- 214 Vispirms attiecībā uz to, ka pēc prasītājas viedokļa šim maršrutam ir strukturāli trūkumi, ir jākonstatē, ka prasītāja ne tikai nepamato savus apgalvojumus ar konkrētiem pierādījumiem, bet turklāt nepārtraukti darbojas šajā maršrutā kopš 1999. gada, kas ir pretrunā ar šo tēzi. Šajā sakarā vispirms ir jāatgādina, ka prasītāja nepārtraukti paaugstināja savu kapacitāti, ko tā pati norāda replikā, tajā aprakstot braucieni uz Korsiku pieaugumu par 109 % laikā no 2000. līdz 2004. gadam. Turklāt prasītāja prasības pieteikumā norāda, ka divpadsmitā kuģa pasūtījums ļaus tai palielināt savu piedāvājumu Francijas maršrutos par 70 %. Turklāt Komisija Apstrīdētā lēmuma 65. un 86. apsvērumā konstatēja, un prasītāja to neapstrīd, ka, sniedzot transporta pakalpojumus Korsikā, prasītāja 2001. gadā iesaistījās agresīvā tirgus daļas politikā, kas to pamudināja veikt pārmērīgu piedāvājumu viena vai divu gadu laikā jaunu klientu piesaistīšanai.
- 215 Turpmāk attiecībā uz apgalvojumu, ka *SNCM* pārdošanas cenas ir zemākas par pašizmaksu maršrutos, kuros valda konkurence, tāpat ir jākonstatē, ka tas balstās uz nepierādītu pieņēmumu. Ir jākonstatē, ka prasītājas jautājums attiecībā uz iemeslu, kādēļ *SNCM* nav sagatavojusi pārstrukturēšanas plānu 1992. gadā, kad bija skaidrs, ka kabotāžas liberalizācija stāsies spēkā no 1999. gada, neattiecas uz lietu. Tā kā pārstrukturēšanas plāns Komisijai tika iesniegts 2002. gadā, tai bija jāizsaka viedoklis vienīgi par to. Tas, ka šāds plāns attiecīgajā gadījumā varēja tikt iesniegts agrāk, ir teorētisks pieņēmums, kas nevar ietekmēt Apstrīdētā lēmuma likumību. Katrā ziņā *SNCM* nevar pārmest, ka tā mēģināja adaptēties jauniem konkurences apstākļiem, vispirms izmantojot pašu resursus un neprasot pārstrukturēšanas atbalstu, jo turklāt nav pierādīts, ka šajā brīdī tai šādu atbalstu Pamatnostādņu ietvaros varēja likumīgi piešķirt.

- 216 Turklāt attiecībā uz norādīto *SNCM* nespēju darboties konkurences apstākļos, nesāņemot subsīdijas, ir pietiekami konstatēt, ka šāds apgalvojums nav pierādīts. Šajā sakarā ir jānorāda, ka *SNCM* darbojas maršrutā starp Nicu un Korsiku ārpus visām valsts pakalpojuma saistībām un ar to saistītām kompensācijām tikai kopš 2002. gada. Turklāt prasības pieteikumā prasītāja pati norāda, ka *SNCM* veic darbību ar trim kuģiem Magribas maršrutā, kas ir maršruts ārpus visām valsts pakalpojuma saistībām, ar pozitīvu rezultātu.
- 217 Visbeidzot, attiecībā uz norādīto tirgus pārslogotību maršrutā virzienā uz Korsiku ir jāatgādina, ka Apstrīdētā lēmuma 82.–87. un 313. apsvērumā Komisija, pamatojoties uz Francijas iestāžu sniegto tirgus pētījumu, secina, ka transporta pakalpojumos ar Korsiku tirgus pārslogotība nepastāv.
- 218 Neviens no prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem šo secinājumu nevar apšaubīt. Gluži pretēji, tā kā prasītāja pati norāda, kā jau ir konstatēts, ka laikā no 2000. līdz 2004. gadam tā palielināja savu braucienu skaitu uz Korsiku par 109 %, un ka divpadsmitā kuģa pasūtījums ļaus tai palielināt savu piedāvājumu Francijas maršrutos par 70 %, tad apgalvojums, ka tirgus ir pārslogots, nešķiet ticams. Turklāt prasītāja nav iesniegusi nekādus datus attiecībā uz kopējo piedāvājumu. Turklāt no Apstrīdētā lēmuma 170. apsvēruma, kas šīs prasības ietvaros nav apstrīdēts, izriet, ka 2003. gada 4. februāra tikšanās ar Komisiju gaitā prasītājas pārstāvji norādīja, ka pāravadājumu tirgus starp kontinentālo Franciju un Korsiku "attīstās labi un laikā no 2000. līdz 2001. gadam audzis par 17 % un laikā no 2001. līdz 2002. gadam — par 13 %", tādējādi apstiprinot Apstrīdētā lēmuma 61. apsvērumā Komisijas uz Francijas iestāžu sniegtā tirgus pētījuma pamata veikto konstatējumu, ka tirgus nepārtraukti pieaug. Līdzīgi ir jāatzīmē, ka atbilstoši prasītājas pašas replikā norādītajiem skaitļiem tirgus ir progresējis par 6,6 % 2000.–2001. gadā, par 8,3 % 2001.–2002. gadā un, lai gan tā ir zināma pieauguma

samazināšanās, par 1 % 2002.–2003. gadā. Šajā sakarā nozīmīga atšķirība starp šiem un iepriekš minētajiem skaitļiem var vienīgi radīt šaubas attiecībā uz prasītājas tēzes ticamību. Visbeidzot, kas attiecas uz skaitļiem, kas ir norādīti apsvērumos par iestāšanos lietā, lai parādītu pasažieru skaita samazināšanos 2004. gada sākumā, ir pietiekami konstatēt, ka šie dati ir ne tikai vēlāki par Apstrīdēto lēmumu, bet turklāt, ievērojot, ka tie attiecas tikai uz vienu gadu, ar tiem kā tādiem nevar apšaubīt pieaugumu 2002.–2006. gada laikā.

- 219 No tā izriet, ka ne ar vienu no prasītājas norādītajiem iebildumiem nevar pierādīt, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neuzliekot *SNCM* par pienākumu pilnībā pārtraukt sniegt transporta pakalpojumus maršrutā starp Nicu un Korsiku.
- 220 Tātad prasītājas iebildumi un argumenti attiecībā uz dzīvotspējas atjaunošanu ir jānoraida pilnā apmērā.

— Par izvairīšanos no konkurences izkropļojumiem

- 221 Prasītāja apgalvo, ka Komisija kļūdaini vērtē konkurences izkropļojumus, kas izriet no attiecīgā atbalsta piešķiršanas, un nepievērš uzmanību noteiktiem izkropļojumiem, kas kļuvuši zināmi minētā atbalsta pārbaudes gaitā.
- 222 Pirmkārt, attiecībā uz konkurences izkropļojumiem, kas izriet no attiecīgā atbalsta piešķiršanas, ir jāatgādina, ka Apstrīdētā lēmuma 312. apsvērumā Komisija uzskatīja, ka atbilstoši Pamatnostādņu 39. punktam ir jāierobežo *SNCM* klātbūtne tās vēsturiskajā tirgū, tas ir, transporta pakalpojumos ar Korsiku, kur tā atšķirībā no situācijas ar transporta pakalpojumiem ar Magribu konkurē ar citiem Kopienas

uzņēmumiem. Līdz ar to 313.–317. apsvērumā, konstatējusi, ka tirgus nav pārslogots, Komisija atzīst, ka četri kompensācijas pasākumi ir pietiekami, lai samazinātu *SNCM* klātbūtni tās tirgū, kas dos tiešu labumu tās konkurentiem: maršruta starp Itāliju un Korsiku, ko nodrošina *Corsica Marittima*, slēgšana, gandrīz pilnīga aiziešana no maršruta starp Tulonu un Korsiku, kopējā piedāvāto vietu skaita ierobežojums, braucieni skaita katra gada laikā ierobežojums, sākot ar 2003. gadu, it īpaši maršrutā starp Nicu un Korsiku, un četru kuģu pārdošana. Turklāt nolūkā nodrošināt, lai *SNCM* neizmantoju pārpalikuma līdzekļus agresīvām aktivitātēm, kas var radīt traucējumus tirgū, Komisija uzskatīja par nepieciešamu aizliegt *SNCM* veikt jaunas investīcijas, kas pārsniedz pārstrukturēšanas plānā paredzētās darbības pārvietošanas Magribas virzienā izmaksas.

223 Ar šo iebildumu prasītāja, neapšaubot kuģu pārdošanu un gandrīz pilnīgu aiziešanu no Tulonas, apstrīd Komisijas secinājumu attiecībā uz to, ka tirgus nav pārslogots, maršruta starp Itāliju un Korsiku slēgšanu un braucieni skaita samazināšanu.

224 Pirmkārt, attiecībā uz tirgus pārslogotību ir pietiekami konstatēt, ka prasītājas argumenti šajā jautājumā jau ir noraidīti iepriekš minētajā 217. punktā. Šajā stadijā prasītāja, atbildot uz Francijas Republikas piezīmi attiecībā uz prasītājas jauna kuģa iegādi 2004. gadā, aprobežojas ar piebildi, ka tās lēmums šajā sakarā bija pieņemts pirms *SNCM* kapitāla paaugstināšanas projekta. Tomēr prasītāja ne tikai nav pierādījusi, ka šis pirkums nebūtu noticis, ja kapitāla paaugstināšanas projekts būtu bijis zināms, bet ir arī jākonstatē, ka no prasītājas Komisijai 2004. gada 18. februārī iesniegtās sūdzības attiecībā uz *SNCM* atbalsta prettiesisko izmantošanu izriet, ka kapacitātes paaugstināšana maršrutā Nicas virzienā neaprobežojas ar jauno kuģi, kas ir iegādāts 2004. gadā, bet ilgst kopš 1996. gada, ievērojot trīs ātrgaitas kuģu būvi 1996. gadā un divu ātrgaitas prāmju uzbūvēšanu 2001. gadā, kas pēc prasītājas pašas datiem ļāvis tai paaugstināt savu kapacitāti šajā maršrutā par 18,17 % līdz 2004. gadam.

- 225 Otrkārt, attiecībā uz maršruta starp Itāliju un Korsiku slēgšanu prasītāja atgādina, ka nav apstrīdēts, ka tā ir notikusi jau 2002. gada janvārī, pirms pārstrukturēšanas plāna īstenošanas. Tomēr šī apstākļa dēļ minētā pasākuma daba nemainās — tas paliek kompensācijas pasākums par labu konkurentiem, lai samazinātu *SNCM* klātbūtni tās tirgū, jo aiziešana no šī maršruta bija paredzēta 2001. gada 17. decembrī pieņemtajā pārstrukturēšanas plānā un paziņota Komisijai 2002. gada 18. februārī. Kā pamatoti norāda Komisija, katram tirgus dalībniekam ir jāveic pasākumi, lai samazinātu savus zaudējumus, kā arī konkurentiem radītos zaudējumus. Šajā sakarā, pat ja ir taisnība, kā to norāda prasītāja, ka aiziešana no maršruta nebija paredzēta pārstrukturēšanas plānā kā kompensācijas pasākums par labu konkurentiem Pamatnostādņu nozīmē, šis apstāklis neattiecas uz lietu, jo ir noteikts, ka šāds pasākums faktiski var samazināt no attiecīgā atbalsta izrietošus konkurences izkropļojumus.
- 226 Treškārt, kas attiecas uz braucienu skaita ierobežošanu, rodas iespaids, ka ar savu iebildumu šajā jautājumā prasītāja pārmet Komisijai, ka tā šī pasākuma piemērošanai balstījās uz starp kontinentālo Franciju un Korsiku pārvesto pasažieru skaitu, kas ir norādīts Apstrīdētā lēmuma 53. apsvēruma 2. tabulā, nevis uz faktiski piedāvāto vietu skaitu.
- 227 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 5. pantā Komisija, piemērojot kompensācijas pasākumu par labu konkurentiem, ierobežo *SNCM* kuģu braucienu skaitu dažādos kuģniecības maršrutos uz Korsiku gada laikā “ar limitu, kas ir noteikts [Apstrīdētā lēmuma 104. apsvēruma] 3. tabulā”. Atsauce uz Apstrīdētā lēmuma 53. apsvēruma 2. tabulu, kas ir izdarīta minētā lēmuma 315. apsvēruma 113. atsaucē, kura argumentos ietverts rezolutīvās daļas 5. pantā minētais nosacījums, acīmredzot ir pārrakstīšanās kļūda.
- 228 No tā izriet, ka pretēji prasītājas tēzei, kuģu braucienu skaita uz Korsiku ierobežojums tika noteikts, ņemot vērā nevis pārvesto pasažieru skaitu, bet gan atkarībā no braucienu skaita. Tādējādi prasītājas tēze balstās uz kļūdainu Apstrīdētā lēmuma izpratni.

229 Katrā ziņā ir jāuzskata, ka, lai gan Apstrīdētā lēmuma 315. apsvērumā Komisija norāda, ka tā *SNCM* kā kompensācijas pasākumu par labu konkurentiem ir piemērojusi piedāvāto vietu skaita "un" katru gadu veicamo braucienu skaita, sākot ar 2003. gadu, ierobežojumu, tomēr no minētā lēmuma rezolutīvās daļas 5. panta, kā arī šim nosacījumam veltītā 337., 363. un 364. apsvēruma izriet, ka atbalsta saņemšanas piekrišanas nosacījums ir vienīgi *SNCM* uzliktais katru gadu veicamo braucienu skaita ierobežojums. Arī tiesas sēdē, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumu, Komisija apstiprināja, ka Apstrīdētais lēmums neuzliek *SNCM* nekādus ierobežojumus attiecībā uz vietām, kas tiek piedāvātas tās kuģos.

230 To pieņemot, ir jākonstatē, ka šī iebilduma ietvaros prasītāja nenorāda nedz, kādā veidā Apstrīdētajā lēmumā noteiktais braucienu ierobežojums ir acīmredzami neatbilstošs, lai samazinātu no atbalsta piešķiršanas izrietošus nepieļaujamus konkurences izkropļojumus, nedz arī, kādā veidā tās ieteiktā metode būtu novedusi pie citiem braucienu skaita ierobežojumiem un priekšrocībām attiecībā uz minēto izkropļojumu samazināšanu.

231 Šajā sakarā noteikti ir taisnība, kā to norāda prasītāja, ka braucienu skaita samazināšana ne vienmēr un ne visos gadījumos atbilst vietu skaita samazinājumam, tāpēc ka *SNCM* kuģiem ir dažāda kapacitāte un to izmantošana teorētiski var mainīties, jo 2002. gada vienošanās valsts pakalpojuma saistību izpildei paredz vienīgi, ka katrs kuģis "pamatā" tiek izmantots vienam noteiktam maršrutam. Šajā sakarā nevar piekrist *SNCM* tiesas sēdē izteiktajam paskaidrojumam, ka vienošanās puses interpretē 2002. gada vienošanos tādējādi, ka tā aizliedz kuģu izmantošanas grozījumus, jo tas ir tiešā pretrunā ar vienošanās tekstu. Starp citu ir jāatzīmē, ka Apstrīdētā lēmuma 29. apsvēruma c) apakšpunktā Komisija pati atzīmēja, ka ātrgaitas kuģi *Liamone* un *Asco* "pamatā" darbojas virzienā no Nicas.

- 232 Tomēr ir jāatzīst, ka braucienu skaita ierobežojums vismaz dod ieguldījumu kapacitātes samazināšanas mērķa sasniegšanai. Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka prasītāja neapstrīd Komisijas Apstrīdētā lēmuma 104. apsvērumā izteikto konstatējumu, saskaņā ar ko pārstrukturēšanas plānā paredzētā braucienu skaita samazināšana, kas ir Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 5. pantā paredzētā nosacījuma pamats, izraisa piedāvāto vietu skaita samazinājumu par 28 % visā maršrutu kopumā. Prasītāja neapstrīd arī Apstrīdētā lēmuma 316. apsvērumā noteikto konstatējumu, saskaņā ar kuru “attiecībā uz Dženovas līci un Tulonu kopumā *SNCM*, salīdzinot ar 2001. gadu, samazina savu piedāvājumu par vairāk nekā miljonu vietu gadā, kas atbilst samazinājumam vairāk nekā uz pusi un dod tiešu labumu tās konkurentiem, jo tieši šo maršrutu apgrozījums pieaug visvairāk”.
- 233 Turklāt ir jānorāda, ka Apstrīdētajā lēmumā paredzētais kapacitātes samazinājums tiek panākts ne tikai ar braucienu skaita ierobežošanas nosacījumu, bet, kā tas izriet no Apstrīdētā lēmuma 315.–317. un 333.–358. apsvēruma un minētā lēmuma rezolutīvās daļas 2. un 3. panta, ar nosacījumiem, kas ietver arī *Corsica Marittima* slēgšanu, gandrīz pilnīgu aiziešanu no Tulonas, četru kuģu pārdošanu, dalības, kas nav uzskatāma par stratēģisku, atsavināšanu, flotes ierobežošanu ar vienpadsmit kuģiem, kas paliek pēc četru kuģu pārdošanas, un šo kuģu atjaunošanas pamata aizliegumu.
- 234 Tātad prasītājas iebildumi šajos jautājumos ir jānoraida.
- 235 Otrkārt, attiecībā uz noteiktu konkurences izkropļojumu pārbaudes trūkumu, prasītāja pārmet Komisijai, ka pēdējā nav pārbaudījusi valsts atbalsta aspektus, kas izriet no ārkārtas norakstīšanas, kas ļauj *SNCM* paātrināti samazināt *Liamone* vērtību.

236 Vispirms ir jākonstatē, ka pretēji prasītājas norādījumiem paātrinātā *Liamone* vērtības samazināšana neizriet no ārkārtas norakstīšanas. Kā jau ir norādīts iepriekš, paātrinātā aktīva vērtības samazināšana izriet no grāmatvedības noteikumu piemērošanas, saskaņā ar ko gadījumā, ja uzņēmums konstatē, ka kāda no tā aktīviem faktiskā vai pārdošanas vērtība ir zemāka par grāmatvedības vērtību, tad, ņemot vērā uzmanības principu, tam ir jākorģē sava bilance, iekļaujot izņēmuma vērtības samazināšanos. Saskaņā ar Apstrīdētā lēmuma 144. apsvērumu šajā lietā *SNCM* veica šādu vērtības izņēmuma samazināšanu attiecībā uz kuģi *Liamone* par summu 14,8 miljonu EUR apmērā 2001. gadā.

237 Šī vērtības izņēmuma samazināšana nav saistīta ar ārkārtas norakstīšanu, ko atļauj Francijas likumdošana. Kā Komisija paskaidro Apstrīdētā lēmuma 294. apsvēruma 106. atsaucē, "ārkārtas norakstīšana ir starpība starp lineāro norakstīšanu, kas samazina bilances aktīvus, un degresīvo norakstīšanu, ko atļauj nodokļu likumi. Lai gan degresīvo norakstīšanu neizmanto kā grāmatvedības norakstīšanu, starpība starp to un lineāro norakstīšanu tiek ierakstīta pasīva kontā (ārkārtas norakstīšana), ko Francijas grāmatvedībā tradicionāli iekļauj pašu kapitālā. Kopējā norakstīšanas summa perioda beigās paliek tā pati, un tādējādi šī sistēma vienīgi ļauj veikt to pirms termiņa un samazināt nodokļus pirmajos gados". Šajā lietā no Apstrīdētā lēmuma 294. apsvēruma izriet, ka *SNCM* iedaļā "reglamentētie uzkrājumi" paredzēja ārkārtas norakstīšanu 60 miljonu EUR apmērā, kas ne obligāti attiecas uz *Liamone*.

238 Šis prasītājas norādītais iebildums balstās uz kļūdainu pieņēmumu, un tādējādi šī iemesla dēļ tas ir jānoraida.

239 Turklāt ir jākonstatē, ka saskaņā ar Komisijas norādi, ko prasītāja neapstrīd, ārkārtas norakstīšanas mehānisms ir paredzēts atbilstošā valsts likumā un tādējādi to var izmantot visi uzņēmumi, un to nevar uzskatīt par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta nozīmē.

- 240 Attiecībā uz replikā pirmo reizi norādīto apgalvojumu, ka minētā vērtības samazināšana ir ļāvusi *SNCM* ar atbalstu segt potenciālos zaudējumus, lai izvairītos no potenciāla riska, ir pietiekami konstatēt, ka prasītāja nav apstrīdējusi, ka *SNCM* grāmatvedības aprēķini par 2001. gadu, kuros ietverta norādītā vērtības samazināšana, ir pienācīgi apstiprināti un jebkādu pierādījumu šajā ziņā neesamības gadījumā Pirmās instances tiesa nevar tos apšaubīt. Tātad šajā lietā Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja pamatoti secināt, ka šis vērtības samazinājums veidoja *SNCM* izmaksas, kas pārstrukturēšanas ietvaros varēja tikt kompensētas ar attiecīgo atbalstu.
- 241 Visbeidzot, katrā ziņā, ja šis iebildums jāsaprot tā, ka ar to vēlas apstrīdēt *SNCM* veikto ārkārtas norakstīšanu, ir jākonstatē, ka šādu atbilstošā valsts likumā paredzēto sistēmu var izmantot visi uzņēmumi un to kā tādu nevar uzskatīt par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta nozīmē.
- 242 Pamatojoties uz šiem argumentiem, prasītājas iebildumi un argumenti attiecībā uz nepieļaujamo konkurences izkropļojumu novēršanu ir jānoraida pilnā apmērā.

— Par atbalsta ierobežošanu līdz minimumam

- 243 Prasītāja norāda, ka atļautais atbalsts nav stingri ierobežots līdz minimumam, kas, ņemot vērā *SNCM* resursus, ir nepieciešams uzņēmuma pārstrukturēšanai. Šajā sakarā tā apstrīd kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summu, sociālā plāna izmaksas, *Liamone* vērtības samazināšanas summu un pārstrukturēšanas plānā paredzētās kuģu un nekustamā īpašuma atsavināšanas rezultātā iegūstamo neto summu.

244 Vispirms ir jāatgādina, ka Francijas iestāžu paziņotais pārstrukturēšanas atbalsts ir 76 miljoni EUR. No Apstrīdētā lēmuma 326. apsvēruma izriet, ka šo palīdzību veido finanšu daļa un operatīvā daļa. Finanšu daļa atbilst kompensācijas par pagātnē veikto valsts pakalpojumu iztrūkumam. Apstrīdētā lēmuma 256.–258. apsvērumā Komisija uzskata, ka finanšu daļa atbilst zaudējumiem, ko *SNCM* ir cietusi, izpildot valsts pakalpojumu līdz 2001. gadam. Operatīvā daļa atbilstoši Apstrīdētā lēmuma 328. apsvērumam atbilst dažādu pārstrukturēšanas plānā paredzētu darbību izmaksām.

245 Apstrīdētā lēmuma 256.–258. apsvērumā Komisija ir aprēķinājusi, ka kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkums ir 53,48 miljoni EUR, kas tiek atgādināts 327. apsvērumā. Apstrīdētā lēmuma 328. apsvērumā Komisija apstiprina, ka pārstrukturēšanas izdevumi ir 46 miljoni EUR. Saskaņā ar minētā lēmuma 328. apsvēruma 120. atsauci šī summa ietver operatīvus pārstrukturēšanas pasākumus (31,2 miljoni EUR) un *Liamone* vērtības samazināšanu (14,8 miljoni EUR). Tomēr, ņemot vērā, ka pārstrukturēšanas plānā paredzēto atsavinājumu rezultātā *SNCM* ir jāsaņem 21 miljons EUR (Apstrīdētā lēmuma 97.–99. un 319. apsvērumi), Komisija Apstrīdētā lēmuma 328. apsvērumā ir nonākusi pie secinājuma, ka summa 76 miljonu EUR apmērā ir pamatota, lai *SNCM* īsā termiņā varētu atjaunot dzīvotspēju, pie kam Komisija uzskatīja, ka uzņēmums nav spējīgs atrast citus pašu līdzekļus savas pārstrukturēšanas finansēšanai.

246 Tomēr, lai ņemtu vērā līdzekļus, kas izriet no Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3. pantā paredzētās dalības, kas nav uzskatāma par stratēģisku, iespējamās atsavināšanas, kura papildina pārstrukturēšanas plānā paredzētos atsavinājumus, Komisija, kā tā paskaidro Apstrīdētā lēmuma 329., 357. un 358. apsvērumā, minētā lēmuma rezolutīvās daļas 6. pantā piekrit tikai pirmajai pārstrukturēšanas atbalsta daļai 6 miljonu EUR apmērā, rezervējot savu piekrišanu attiecībā uz otro daļu 10 miljonu EUR apmērā. Ja izrādīsies, ka attiecīgie atsavinājumi ļauj uzņēmumam iekasēt vairāk par 10 miljoniem EUR, tad šī otrā daļa *SNCM* netiks piešķirta.

Turpretim, ja šo atsavinājumu rezultātā iegūtās summas būs mazākas par 10 miljoniem EUR, atlikusī summa pēc Komisijas piekrišanas saņemšanas tiks pārskaitīta, ievērojot šo atsavinājumu rezultātā iegūtās summas.

247 Ar saviem iebildumiem attiecībā uz atbalsta minimālo raksturu prasītāja vēlas apšaubīt gan kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summas aprēķinu (finanšu daļu), gan arī pārstrukturēšanas izmaksas (operatīvo daļu).

248 Pirmkārt, attiecībā uz kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summu ir pietiekami atgādināt, ka prasītājas iebildumi, kas attiecas uz Apstrīdētā lēmuma argumentāciju šajā jautājumā, jau ir noraidīti iepriekš 149.–161. punktā. Šajā stadijā iesniegto papildu iebildumu, ka *SNCM* ir veicis pārmērīgu norakstīšanu par summu 22,2 miljonu EUR apmērā, kas atbilst tās flotes slēptajam vērtības pieaugumam, nevar atbalstīt, jo atļautā aktīvu norakstīšanas kvota izriet no vienkāršas grāmatvedības noteikumu piemērošanas, ko prasītāja neapstrīd. Katrā ziņā *SNCM* grāmatvedība, kurā šī pagātnē veiktā norakstīšana ir norādīta, ir apstiprināta, kas nav apstrīdēts un ko Pirmās instances tiesa nevar apšaubīt. Turklāt iepriekš 193. punktā jau ir nospriests, ka Komisija varēja pamatoti konstatēt, ka *SNCM* parādu līmeņa un tās pašu finansēšanas nepietiekamības dēļ neviena banka, kas darbojas kā privāts kreditors un saskaņā ar tirgus nosacījumiem, nevēlēsies tai piedāvāt papildu kredītu.

249 Otrkārt, kas attiecas uz pārstrukturēšanas izmaksu summu, prasītāja, pirmkārt, novērtē operatīvus pārstrukturēšanas pasākumus nevis 31,2 miljonu EUR apmērā, bet 17,091 miliona EUR apmērā, pamatojoties uz sociālā plāna izmaksām, vai 16,86 miljonu EUR apmērā, pamatojoties uz *SNCM* 2002. gada grāmatvedībā norādīto dotācijas summu.

250 Tomēr ir jākonstatē, ka summa 17,091 miljona EUR apmērā attiecas vienīgi uz sociālā plāna izmaksām sakarā ar maršrutiem attiecībā uz Korsiku, kas skaidri izriet no Apstrīdētā lēmuma 257. apsvēruma 11. tabulas. Attiecīgā pārstrukturēšana attiecas ne tikai uz *SNCM* darbību sakarā ar Korsiku, bet gan uz kompānijas darbību kopumā, it īpaši tās darbību attiecībā uz Magribu. Attiecībā uz summu 16,86 miljonu EUR apmērā Komisija un *SNCM* šajā sakarā paskaidroja, un prasītāja to neapstrīd, ka ne visas ar pārstrukturēšanu saistītās izmaksas var tikt segtas, jo runa ir par investīcijas izdevumiem.

251 Turklāt, tā kā prasītāja aprobežojusies ar vispārēju pārmetumu izteikšanu Komisijai par to, ka pēdējā nav pārbaudījusi faktiskās sociālā plāna izmaksas, un nav iesniegusi pierādījumus, ar ko varētu apšaubīt Apstrīdētajā lēmumā norādīto summu 31,2 miljonu apmērā, ir jāuzskata par noteiktu, ka šī summa atbilst pārstrukturēšanas operatīvo pasākumu izmaksām.

252 Otrkārt, attiecībā uz *Liamone* vērtības samazināšanu prasītāja uzskata, ka šī vērtības samazināšana nav attaisnota.

253 Tā kā prasītāja šajā sakarā atsauca uz argumentiem, kas jau ir pārbaudīti citu iepriekš minēto iebildumu ietvaros, tie ir jānoraida iepriekš minētajā 150. un 151. punktā noteiktajai argumentācijai identiskas argumentācijas dēļ.

254 Kas attiecas uz apsvērumos par iestāšanos lietā izteikto apstākli, ka *SNCM* nebija nekāda pienākuma pirkt ātrgaitas kuģi, jo vairāk tāpēc, ka 1998. gadā tā pati uztraucās par savu ātrgaitas kuģu aizņemtības līmeni, ir pietiekami atgādināt, ka prasītājas pārmērīgu investīciju trūkuma apstrīdēšanai norādītie iebildumi jau ir noraidīti iepriekš minētajā 170.–175. punktā. Katrā ziņā *SNCM* 1998. gadā izteiktās

šaubas attiecībā uz divu jaunu ātrgaitas kuģu dzīvotspēju, par ko *SNCM* norādīja, ka šo kuģu iesaistišana valsts pakalpojuma saistībās ir atkarīga no pozitīva to eksperimentālas izmantošanas rakstura, nevar apšaubīt viena ātrgaitas kuģa pirkuma lietderīgumu 2000. gadā. Tas pats attiecas uz apsvērumiem, ko *SNCM* prezidents izteica prasītājas norādītajā 2004. gada 4. novembra publikācijā. Šādai publikācijai ne tikai nav nozīmīga pierādījuma spēka, bet arī ir jākonstatē, ka tajā *SNCM* prezidents ne tikai izvirza jautājumu par *Liamone* pasūtījuma lietderīgumu, kā to norāda prasītāja, bet arī piebilst, un prasītāja to nav norādījusi, ka “agrāk klienti pieprasīja no kompānijas augsta līmeņa piedāvājumu”, taču “mūsdienās [...] pasažierus interesē vispirms un galvenokārt tarifi”, precizējot, ka kuģis *Liamone* tika “vienprātīgi apsveikts, laižot to satiksmē”.

255 Treškārt, attiecībā uz pārstrukturēšanas plānā paredzēto atsavinājumu neto summu prasītāja pārmet Komisijai, ka pēdējā, nosakot atbalsta minimālo raksturu, nav ņēmusi vērā pārstrukturēšanas plānā paredzētās un 2003. gadā faktiski veiktās nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas neto summu.

256 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Apstrīdētā lēmuma 328. apsvērumā Komisija, nosakot, ka attiecībā uz ar operatīvajiem pārstrukturēšanas pasākumiem saistītajām izmaksām tā izmanto skaitli 46 miljonu EUR apmērā, atzīmēja, ka *SNCM* “jāsaņem neto summa 21 miljona EUR apmērā no atsavinājumiem, kas izriet no pārstrukturēšanas plānā paredzētās atsavināšanas izpildes”. Šajos apstākļos un, ņemot vērā, ka finansiālās kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkums laika posmā no 1991. līdz 2001. gadam ir 53,48 miljoni EUR, Komisija minētajā apsvērumā secina, ka “summa 76 miljonu EUR apmērā [bija] pilnībā pamatota, lai sniegtu uzņēmumam iespēju īsā laika posmā atjaunot dzīvotspēju”.

257 Nav noliedzams, kā tas izriet no Apstrīdētā lēmuma 328. apsvēruma 121. atsaucēs, kas norāda uz minētā lēmuma 97.–101. apsvērumu, ka Apstrīdētā lēmuma 328. apsvērumā minētā summa 21 miljona EUR apmērā atbilst minētā lēmuma 99. apsvērumā norādītās atsavināšanas rezultātā iegūtajai neto summai.

258 Ir jāatzīmē, ka šajā Apstrīdētā lēmuma vietā Komisija, vispirms 97. apsvērumā norādījusi, ka pārstrukturēšanas plānā *SNCM* ir paredzējusi pārdot četrus no tās kuģiem 2002. gadā, tas ir, kuģus *Napoléon*, *Liberté*, *Monte Rotondo* un ātrgaitas kuģi *Asco* — kuģus, attiecībā uz kuriem ir precizēts, ka tie visi ir pārdoti, izņemot ātrgaitas kuģi *Asco*, un pēc tam 98. apsvērumā noteikusi, ka pēc minētajiem atsavinājumiem jāveic arī *Southern Trader* atsavināšana, norādīja, ka “no šiem atsavinājumiem sagaidāmā naudas summa ir 40 miljoni EUR, kas, atskaitot atlikušos izdevumus, veido likviditātes pieaugumu (atsavinājumu neto summu) 21 miljona EUR apmērā”.

259 Tomēr ir jākonstatē, ka Apstrīdētā lēmuma 101. apsvērumā Komisija piebilst:

“Paralēli [*SNCM*] savā pārstrukturēšanas plānā ir paredzējusi atsavināt aktīvus nekustamā īpašuma veidā, kas atrodas tās meitas uzņēmumos (Marseļas birojs). 2003. gadā tas faktiski tika atsavināts par 12 miljonu EUR neto summu, kas veido vērtības pieaugumu [iegrāmatojamo peļņu] 5,1 miljona EUR apmērā.”

260 Tātad no Apstrīdētā lēmuma redakcijas izriet, ka Komisija konstatēja, ka *SNCM* atbilstoši tās pārstrukturēšanas plānam, no vienas puses, saistībā ar kuģu pārdošanu ir paredzējusi iegūt neto summu 21 miljona EUR apmērā un, no otras puses, attiecībā uz nekustamā īpašuma aktīvu pārdošanu tos faktiski ir atsavinājusi par atsavināšanas rezultātā iegūto neto naudas summu 12 miljonu EUR apmērā.

- 261 Apstrīdētā lēmuma 328. apsvērumā Komisija minimālās summas noteikšanai norāda vienīgi, ka atsavināšanas rezultātā *SNCM* ir jāsaņem 21 miljons EUR neto summa, un neatsaucas uz minētā lēmuma 101. apsvērumā norādīto summu 12 miljonu EUR apmērā, kas attiecas uz nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanu.
- 262 Lai paskaidrotu Apstrīdētajā lēmumā noteiktos konstatējumus šajā jautājumā, Komisija vispirms iebildumu raksta stadijā norāda, ka no nekustamā īpašuma aktīvu pārdošanas izrietošie ieņēmumi analīzi būtiski negroza, ievērojot faktu, ka iegūtajai peļņai 5,1 miliona EUR apmērā ir nenozīmīgs iespaids uz finanšu parāda samazināšanu, līdz ar ko pārmērīgu likvidu risks nepastāv. Gan Francijas Republika, gan arī *SNCM* — personas, kas iestājušās lietā — šo viedokli aizstāvēja savos dokumentos.
- 263 Turpmāk atbildē uz repliku Komisija, tāpat kā *SNCM*, norāda, ka, ievērojot, ka Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī pieejamie skaitļi nebija viendabīgi, kā arī nebija skaidrs, ko tie reprezentē, tā nebija varējusi aprēķināt *SNCM* rīcībā esošos likvidos līdzekļus. Šajā sakarā Komisija atzīmē, ka daudzi Apstrīdētajā lēmumā paredzētie atsavinājumi attiecas uz pārstrukturēšanas plānā paredzētajiem un Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī nerealizētajiem atsavinājumiem un ka dažas paredzēto atsavinājumu neto summas, ņemot vērā *SNCM* pēc Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas radušās grūtības atrast pircēju, ir jāsamazina, kā arī, ka Francijas iestāžu norādītie skaitļi lielākoties ir provizoriski. Šo iemeslu dēļ Komisija paskaidroja, ka tā likvidus, ko *SNCM* varētu mobilizēt, lai pēc iespējas vairāk pati uzņemtos pārstrukturēšanas plāna izmaksas gan pirms, gan arī pēc Apstrīdētā lēmuma, ir novērtējusi “vispārējos vilcienos”.
- 264 Tomēr nevienu no šiem paskaidrojumiem nevar izmantot, lai pamatotu nekustamā īpašuma aktīvu pārdošanas rezultātā iegūtās summas neievērošanu.

- 265 Attiecībā uz pirmo paskaidrojumu ir jāatgādina, ka Pamatnostādņu 40. punkts noteic, ka atbalsta summa ir stingri jāierobežo ar "minimumu, kas ir nepieciešams pārstrukturēšanai, ņemot vērā uzņēmuma finanšu iespējas".
- 266 No tā izriet, ka, ja šajā lietā līdz ar pārstrukturēšanas plānu *SNCM* ir uzņēmusies atsavināt savus kuģu un nekustamā īpašuma aktīvus, kas nav nepieciešami, tad, kā Komisija ir atzinusi, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem, aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūto summu kopums tai ir jāvelta pārstrukturēšanas plāna finansēšanai. Pretēji tam, ko norāda *SNCM*, šis pienākums nav vērsts uz to, lai uzliktu atbalsta saņēmējam saistības izmantot visus resursus piešķirtā atbalsta samazināšanai, bet gan vienīgi uz to, lai visus resursus, kas ir iegūti no nevajadzīgiem aktīviem, izmantotu uzņēmuma darbības veicināšanai pārstrukturēšanas plāna ietvaros. Šāda saņēmēja pašu resursu ieguldīšana pārstrukturēšanas plānā ir vajadzīga, lai nodrošinātu, ka atbalsts atbilstoši Pamatnostādņu 40. punktam un, ievērojot minētā saņēmēja, tā akcionāru un komerciālas grupas, kurai tas pieder, finanšu iespējas, tiek strikti ierobežots ar pārstrukturēšanai nepieciešamo minimumu.
- 267 Tāda, starp citu, ir Komisijas Apstrīdētajā lēmumā izmantotā pieeja, jo, no vienas puses, no minētā lēmuma 328. apsvēruma izriet, ka atbalsta minimālā rakstura nodrošināšanai Komisija no kopējām operatīvo pārstrukturēšanas pasākumu izmaksām atskaita atsavinājumu rezultātā iegūto neto summu 21 miljona EUR apmērā un turklāt precizē, ka *SNCM* nav spējīga atrast citus pašu resursus pārstrukturēšanas finansēšanai. No otras puses, Komisija ir ievērojusi arī saistību strikti ierobežot palīdzības summu ar nepieciešamo minimumu, šajā lietā piemērojot laikā sadalīto un ar kompensācijas sistēmu saistīto maksājumu mehānismu. Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 6. pantā Komisija piekrīt tikai attiecīgā atbalsta pirmās daļas pārskaitījumam 66 miljonu EUR apmērā, minētā lēmuma rezolutīvās daļas 3. pantā padarot atlikušās daļas 10 miljonu EUR apmērā izmaksu atkarīgu no peļņas vai zaudējumiem, kas īstenoti, atsavinot daļību vairākos uzņēmumos, kas nav uzskatāma par stratēģisku. Ir jākonstatē, ka šajā pieejā — atļaut atbalstu pa daļām —

izpaužas arī tas, ka Komisija ir vēlējusies ņemt vērā visu aktīvu, kas nav uzskatāmi par nepieciešamiem, atsavināšanas rezultātā iegūtās summas, jo, kā tā norāda Apstrīdētā lēmuma 341. apsvērumā, šo atsavinājumu summām “attiecīgi” ir jāsamazina vajadzība pēc atbalsta, lai ievērotu nepieciešamību ierobežot atbalstu līdz minimumam, kas atbilst Pamatnostādņu 40. punktā paredzētajām saistībām.

268 No tā izriet, ka *SNCM* piešķirtā atbalsta minimālās summas noteikšanai Komisijai bija pienākums ņemt vērā pārstrukturēšanas plāna izpildes gaitā veikto atsavinājumu rezultātā iegūto neto summu kopumu.

269 Šajā sakarā norādītais apstāklis, ka Apstrīdētajā lēmumā noteiktā atbalsta summa neļauj *SNCM* gūt labumu no pārmērīgiem likvīdiem, neattiecas uz lietu.

270 Protams, atbilstoši Pamatnostādņu 40. punktam Komisijai vajadzēja pārbaudīt, kā tā to izdarīja Apstrīdētā lēmuma 330. apsvērumā, ka atbalsts nav piešķirts tādā formā vai līdz tādām apmēram, kas nodotu *SNCM* rīcībā pārmērīgi lielus likvīdus, ko tā varētu veltīt agresīvām aktivitātēm, kas var radīt izkropļojumus tirgū. Tomēr apstāklis, ka lēmumā atļautā atbalsta summa ir tāda, kas ļauj izvairīties no šī riska, nevar attaisnot to, ka Komisija nav ņēmusi vērā nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūto neto summu, jo šīs summas ievērošana būtu varējusi pamudināt to atzīt par vajadzīgu mazāku atbalsta summu vai pat attiecīgā gadījumā atzīt attiecīgo atbalstu par nesaderīgu ar kopējo tirgu, kas katrā ziņā vēl vairāk ļautu izvairīties no konkurences izkropļojumu riska.

271 Tādējādi Komisijas paskaidrojums attiecībā uz nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūtās neto summas nenozīmīgo ietekmi uz *SNCM* finansiālo situāciju ir jānoraida.

272 Attiecībā uz otro paskaidrojumu ir jāatgādina, ka attiecībā uz pārstrukturēšanas atbalstu Pirmās instances tiesa jau ir spriedusi (iepriekš 138. punktā minētais spriedums lietā *Kneissl Dachstein*/Komisija, 84. punkts), ka Komisijai nav pienākuma vērtēt katra pasākuma, ko veic attiecīgs uzņēmums, specifiskās izmaksas. Precīzs dažādu izdevumu veidu vērtējums ir katrā ziņā apšaubāms paredzēto pasākumu nākotnes rakstura dēļ, turklāt Komisija, realizējot savu plašo diskrecionāro varu, var aprobežoties ar vispārēju vērtējumu.

273 Tādējādi ir jāatzīst, ka šādā situācijā, ņemot vērā grūtības precīzi novērtēt neto summas, kas iegūstamas pārstrukturēšanas plānā paredzētās kuģu un nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā, Komisija, realizējot savu plašo diskrecionāro varu, principā bija tiesīga veikt aptuvenu šīs summas vērtējumu.

274 Tomēr šajā gadījumā ir jākonstatē, pirmkārt, attiecībā uz kuģu aktīvu atsavināšanu, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma 97. un 98. apsvērumā norāda, ka trīs no četriem kuģiem, kuru atsavināšana bija paredzēta pārstrukturēšanas plānā, tas ir, *Napoléon*, *Liberté* un *Monte Rotondo*, ir jau pārdoti, ka vienīgi ātrgaitas kuģim *Asco* nav atrasts pircējs un ka *Southern Trader* atsavināšana tiek veikta. Līdzīgi, lai gan minētā lēmuma 99. apsvērumā Komisija norāda, ka no šīs atsavināšanas "sagaidāmā" neto summa, ievērojot atlikušos izdevumus, ir 21 miljons EUR, tajā pašā apsvērumā tā konstatē, ka "kuģi *Monte Rotondo* un *Napoléon* tika atsavināti 2002. gadā", bet "kuģi *Liberté* un *Southern Trader* tika vai tiek atsavināti 2003. gadā", jo uz pēdējo attiecas pirkuma priekšligums. Turklāt tajā pašā Apstrīdētā lēmuma 99. apsvērumā Komisija konstatē, ka "kopējā šo četru kuģu atsavināšanas rezultātā iegūtā neto summa par 1,2 miljonu pārsniedz iepļānotās summas".

275 Tādējādi, kā tas izriet no Apstrīdētā lēmuma redakcijas, ir jākonstatē, ka tā pieņemšanas brīdī Komisijai bija zināma faktiskā vairāku kuģu atsavināšanas rezultātā iegūtā neto summa, jo attiecībā uz četriem kuģu atsavināšanu tā

salīdzinājumā ar iepļānotajiem ienākumiem konstatē peļņas esamību. Šajā sakarā attiecībā uz kuģiem *Napoléon* un *Monte Rotondo* — tā kā to atsavināšana notika 2002. gadā un, ņemot vērā starp šiem atsavinājumiem un Apstrīdētā lēmuma pieņemšanu pagājušo laiku, ir jāuzskata, ka Komisijas rīcībā katrā ziņā bija jābūt visai informācijai, lai noteiktu to atsavināšanas rezultātā iegūto neto summu. Attiecībā uz kuģi *Liberté*, kura atsavināšana bija notikusi 2003. gadā pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, tāpat ir jākonstatē, ka, izņemot nepieciešamību attiecīgajā gadījumā veikt nenozīmīgus grozījumus sakarā ar papildu izmaksām, kas ir piemērojamas pārdošanas cenai, Komisijas rīcībā līdzīgā veidā katrā ziņā bija jābūt visai informācijai, lai aprēķinātu atsavinājumu rezultātā iegūto neto summu.

276 Atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, Komisija turklāt apstiprināja, ka tās dienesti varēja veikt kuģu *Napoléon*, *Monte Rotondo* un *Liberté* pārdošanas rezultātā iegūtās peļņas noteikšanu, pamatojoties uz Francijas iestāžu 2003. gada 14. maijā, tas ir, aptuveni divus mēnešus pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, nodoto informāciju.

277 Protams, attiecībā uz piekto kuģi — *Southern Trader* — Komisijas rīcībā turpretim bija tikai no tā atsavināšanas iegūstamās neto summas novērtējums. Tomēr attiecībā uz šo kuģi no Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3. panta izriet, ka tā atsavināšana, kā pamatoti atzīmē *SNCM*, ir jāņem vērā vienīgi tad, kad tiek veikta otrās atbalsta daļas izmaksa, jo šo kuģi nomā viens no *SNCM* meitas uzņēmumiem *Société méditerranéenne d'investissements et de participations* (turpmāk tekstā — “*SMIP*”), ko Komisija uzskata par dalību, kas nav uzskatāma par stratēģisku. Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3. panta otrā daļa paredz, ka tā vietā, lai atsavinātu šo pēdējo dalību, *SNCM* var pārdot vienīgo šīs sabiedrības aktīvu — *Southern Trader* — un šo meitas uzņēmumu slēgt. Komisija, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu par šo tēmu, apstiprināja, ka *Southern Trader* atsavināšanas rezultātā iegūstamā neto summa nav iekļauta Apstrīdētā lēmuma 99. apsvērumā norādītajā summā 21 miljona EUR apmērā.

- 278 No iepriekš minētā izriet, ka Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisijas rīcībā bija jābūt faktiskajai to kuģu atsavināšanas rezultātā iegūtajai neto summai, kuru pārdošana ir paredzēta pārstrukturēšanas plānā un kuri Apstrīdētā lēmuma pārdošanas brīdī bija faktiski atsavināti.
- 279 Otrkārt, attiecībā uz nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūstamo neto summu ir jāatgādina, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma 101. apsvērumā norādīja, ka “[nekustamā īpašuma aktīvi] 2003. gadā faktiski bija atsavināti par 12 miljonu neto summu, un iegrāmatojamo peļņu 5,1 miliona EUR apmērā”. No paša šī apsvēruma formulējuma izriet, ka Komisija norāda summu 12 miljonu EUR apmērā nevis kā aptuvenu novērtējumu, bet gan kā precīzu faktiski veiktās atsavināšanas rezultātā iegūtās neto summas novērtējumu.
- 280 Komisija, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, turklāt apstiprināja, ka Apstrīdētā lēmuma 101. apsvērumā minētā naudas summa 12 miljonu EUR apmērā izriet no Francijas iestāžu 2003. gada 14. maijā, tas ir, aptuveni divus mēnešus pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, sniegtās informācijas.
- 281 Šajos apstākļos pretēji tam, ko Komisija apgalvo savos dokumentos, nevar piekrist, ka Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā no nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas iegūtā neto summa skaidri un galīgi nebija zināma.
- 282 Tātad no Apstrīdētā lēmuma noteikumiem izriet, ka tā pieņemšanas brīdī gan attiecībā uz kuģiem, gan arī nekustamā īpašuma aktīviem, kuru atsavināšana bija paredzēta pārstrukturēšanas plānā un kas tajā brīdī jau bija atsavināti, Komisijas rīcībā bija ne tikai to minētajā plānā paredzētās atsavināšanas rezultātā iegūstamās neto summas novērtējums, bet arī minēto atsavināšanu veicot iegūtās neto summas faktiskais apmērs.

- 283 Šajos apstākļos un, ievērojot it īpaši EKL 87. panta 1. punktā paredzēto valsts atbalsta aizlieguma principu, Komisija, lai noteiktu atbalsta minimālo raksturu, attiecībā uz šiem aktīviem nevarēja aprobežoties ar *SNCM* rīcībā esošo likvīdu novērtējumu “vispārējos vilcienos”.
- 284 Tā kā Komisija attiecībā uz kuģu aktīvu atsavināšanu konstatēja peļņu — atsavināšanas rezultātā iegūto neto naudas summu — salīdzinājumā ar pārstrukturēšanas plānā paredzēto novērtējumu 21 miljona EUR apmērā un tā kā attiecībā uz nekustamo īpašumu aktīvu atsavinājumu tā konstatēja 12 miljonu EUR kā tās rezultātā iegūto neto naudas summu, tā, Apstrīdētā lēmuma 328. apsvērumā nosakot atbalsta minimālo raksturu, nevarēja, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izmantot vienīgi kuģu aktīvu atsavināšanas lēsto summu 21 miljona EUR apmērā, kas paredzēta pārstrukturēšanas plānā.
- 285 Tādējādi ir jānoraida arī Komisijas paskaidrojums attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī pieejamo skaitļu precizitātes trūkumu.
- 286 Atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem, Komisija kā jaunu paskaidrojumu, kas nav norādīts tās iebildumu rakstā un atbildē uz repliku un kas balstās uz konfidenciāliem dokumentiem, kas šajā tiesvedībā Pirmās instances tiesā nav pievienoti lietai, apgalvoja, ka Apstrīdētā lēmuma 99. apsvērumā norādītā atsavinājumu rezultātā iegūtā neto naudas summa 21 miljona EUR apmērā patiesībā ietver gan minētā lēmuma 97. apsvērumā minēto četru kuģu, gan arī pārstrukturēšanas plānā paredzēto nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanu. Iestāšanās rakstā *SNCM* norādīja to pašu skaidrojumu.
- 287 Tomēr, nepastāvot vajadzībai pārbaudīt šo paskaidrojumu argumentāciju, balstoties uz Komisijas norādītajiem dokumentiem, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo

judikatūru lēmuma pamatojumam jābūt norādītam lēmuma tekstā un Komisijas vēlāk iesniegtus paskaidrojumus var ņemt vērā tikai izņēmuma apstākļos (Pirmās instances tiesas 1992. gada 2. jūlija spriedums lietā T-61/89 *Dansk Pelsdyravløfning*/Komisija, *Recueil*, II-1931. lpp., 131. punkts; 1998. gada 14. maija spriedums lietā T-295/94 *Buchmann*/Komisija, *Recueil*, II-813. lpp., 171. punkts, un 1998. gada 15. septembra spriedums apvienotajās lietās T-374/94, T-375/94, T-384/94 un T-388/94 *European Night Services u.c.*/Komisija, *Recueil*, II-3141. lpp., 95. punkts). No tā izriet, ka lēmumam jābūt pašpietiekamam un tā pamatojums nevar izrietēt no rakstveida vai mutvārdu paskaidrojumiem, kas ir sniegti vēlāk, kad par lēmumu jau ir celta prasība Kopienų tiesā (Pirmās instances tiesas 1996. gada 12. decembra spriedums lietā T-16/91 *Rendo u.c.*/Komisija, *Recueil*, II-1827. lpp., 45. punkts).

288 Šajā lietā ir jākonstatē, ka Komisijas un *SNCM* sniegtais paskaidrojums, saskaņā ar ko nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūto neto summu iekļauj Apstrīdētā lēmuma 99. apsvērumā norādītā atsavināšanas rezultātā iegūtā neto summā 21 miljona EUR apmērā, minētajā lēmumā nav norādīts, ko, starp citu, Komisija ir apstiprinājusi tiesas sēdē, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumu.

289 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka šo paskaidrojumu, ko Komisija iesniedza ar novēlošanos, atspēko Apstrīdētais lēmums. Tā kā Apstrīdētā lēmuma 97. un 98. apsvērumā ir minēti vienīgi *SNCM* paredzētie kuģu atsavinājumi, bet nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšana līdz šai Apstrīdētā lēmuma stadijai nav nekādā ziņā minēta un pirmo reizi ir norādīta Apstrīdētā lēmuma 101. apsvērumā, ir jākonstatē, ka minētā lēmuma 99. apsvērumā, saskaņā ar kuru no "šiem" atsavinājumiem sagaidāmā naudas summa ir 21 miljons EUR, attiecas vienīgi uz iepriekšējos apsvērumos, tas ir, 97. un 98. apsvērumā, norādītajiem kuģu atsavinājumiem. Līdzīgi Apstrīdētā lēmuma 101. apsvērumā ietvertā norāde, ka *SNCM* "paralēli" ir paredzējusi atsavināt nekustamā īpašuma aktīvus, kas faktiski ir atsavināti par 12 miljoniem EUR neto naudas summu, apstiprina, ka Komisija uzskatīja, ka nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūstamā summa ir atšķirīga no neto summas, kas ir

iegūstama no kuģu atsavināšanas, un ir pievienojama pēdējai. Turklāt ir jāuzskata, ka nedz Apstrīdētā lēmuma 328. apsvērums, nedz arī 341. apsvērums, kas bez sīkākiem precizējumiem atsaucas uz atsavināšanas rezultātā iegūstamās naudas summas 21 miljona EUR apmērā esamību, neļauj saprast, ka minētā summa ietver ne tikai kuģu, bet arī nekustamā īpašuma atsavināšanas rezultātā iegūto neto summu.

290 No tā izriet, ka Komisijas un *SNCM* paskaidrojums, saskaņā ar ko naudas summa 21 miljona EUR apmērā, kas Apstrīdētā lēmuma 328. apsvērumā ir ņemta vērā minimālās atbalsta summas noteikšanai, ietver nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanu, ir jānoraida.

291 Katrā ziņā, pat pieņemot, kā apgalvo Komisija un *SNCM*, ka Apstrīdētā lēmuma 99. apsvērumā norādītā atsavināšanas rezultātā iegūstamā neto summa 21 miljona EUR apmērā iekļauj nekustamā īpašuma atsavināšanas rezultātā iegūstamo neto summu, tas neietekmē to, ka Apstrīdētā lēmuma 328. apsvērumā Komisija nevarēja aprobežoties ar atsavinājumu rezultātā iegūstamās summas 21 miljona EUR apmērā izmantošanu, lai nodrošinātu atbalsta minimālo raksturu.

292 Lai gan nevar izslēgt, ka kuģu un nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūstamā neto summa pārstrukturēšanas plānā tika novērtēta 21 miljona EUR apmērā, tad pretēji tiesas sēdē Komisijas izteiktajiem apgalvojumiem tomēr nevar pieļaut, ka tai bija tiesības balstīties uz vienkāršām, patiesībai pat neatbilstošām prognozēm, lai nenovilcinātu lēmuma pieņemšanu. Tā kā atbilstoši Apstrīdētā lēmuma 88. apsvēruma 31. atsaucei pārstrukturēšanas plānā norādītais atsavināšanas rezultātā iegūstamās neto summas novērtējums 21 miljona EUR apmērā tika noteikts 2001. gada decembrī, Komisijai atbilstoši Pamatnostādnēs paredzētajam pienākumam pārbaudīt atbalsta strikti nepieciešamo raksturu bija pienākums minēto novērtējumu koriģēt, lai ņemtu vērā *SNCM* faktisko situāciju, kāda pastāvēja minētā lēmuma pieņemšanas brīdī gandrīz 19 mēnešus vēlāk.

293 Attiecīgi, lai gan *SNCM* pamatoti norāda, ka, pārbaudot ātrgaitas kuģa *Asco* atsavināšanas grūtības, Komisija, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, attiecībā uz šo kuģi varēja ņemt vērā atsavināšanas rezultātā iegūstamo neto summu, kas ir mazāka par aplēsi, kas izmantota pārstrukturēšanas plānā, šādi veicot minētās aplēses negatīvo korekciju, Komisijai bija pienākums veikt arī iespējamās pozitīvas korekcijas, kas var paaugstināt citu kuģu novērtējumu.

294 Šajā lietā no Apstrīdētā lēmuma 99. un 101. apsvēruma izriet, ka *SNCM* ir atsavinājusi trīs kuģus, kuru pārdošana bija paredzēta pārstrukturēšanas plānā, kā arī *Southern Trader* un ka šo četru kuģu atsavināšanas rezultātā iegūtā kopējā neto summa pārsniedz paredzēto par 1,2 miljoniem EUR, un, no otras puses, ir atsavinājusi savu nekustamo īpašumu, kura pārdošana bija paredzēta minētajā plānā, par atsavināšanas rezultātā iegūto neto summu 12 miljonu EUR apmērā.

295 Ir jākonstatē, ka *SNCM* turklāt neapstrīd, ka atsavinājumu rezultātā iegūtās neto summas samazinājums, kas izriet no negatīvas korekcijas sakarā ar vienīgo ātrgaitas kuģi *Asco*, nevar pilnībā atsvērt minēto darījumu neievērošanu.

296 Iestāšanās rakstā *SNCM* attiecībā uz katru no četriem kuģiem, kuru atsavināšana bija paredzēta pārstrukturēšanas plānā, norādīja Pirmās instances tiesai naudas summu, kas atbilst resursiem, kas "*SNCM* ir faktiski pieejami". Kā jau ir konstatēts iepriekš, attiecībā uz kuģiem *Napoléon* un *Monte Rotondo*, — tā kā to atsavināšana ir notikusi 2002. gadā, ņemot vērā laiku, kāds ir pagājis no to atsavināšanas līdz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, ir jākonstatē, ka *SNCM* norādītā summa atbilst šo kuģu atsavināšanas rezultātā iegūtās neto summas faktiskajam apmēram. Attiecībā uz kuģi *Liberté*, kura atsavināšana bija notikusi 2003. gadā, pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, tāpat ir jākonstatē, ka, izņemot nepieciešamību attiecīgajā gadījumā

veikt nenozīmīgus grozījumus, *SNCM* apsvērumos par iestāšanos lietā norādītā naudas summa aptuveni atbilst šī kuģa atsavināšanas rezultātā iegūtajai neto summai, jo šīs summas aprēķināšanai nozīmīgi dati Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī bija zināmi. Tiesas sēdē *SNCM* turklāt apstiprināja, ka tās iestāšanās rakstā norādītā summa ir droša.

297 Taču no šiem *SNCM* iesniegtajiem datiem izriet, ka, pat ņemot vērā ātrgaitas kuģa *Asco* atsavināšanas negatīvo neto summu, četrus attiecīgos kuģus atsavināšanas rezultātā faktiski iegūtā neto summa ir aptuveni 16,5 miljoni EUR, tā ka, ņemot vērā Apstrīdētā lēmuma 101. apsvērumā norādīto no nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas iegūto neto summu 12 miljonu EUR apmērā, Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī *SNCM* rīcībā esošā atsavinājumu rezultātā iegūtā kopējā neto summa bija aptuveni 28,5 miljoni EUR, nevis 21 miljons EUR, ko Komisija ir ņēmusi vērā Apstrīdētajā lēmumā.

298 Šajā sakarā *SNCM* apgalvojumi, kas ir vērsti uz to, lai pierādītu, ka Apstrīdētā lēmuma 101. apsvērumā norādītā summa attiecas uz atsavinājumu rezultātā iegūto bruto summu, ir jānoraida, jo tie ir tiešā pretrunā ar šī apsvēruma redakciju. Kas attiecas uz apgalvojumu, ka minētajā apsvērumā norādītā summa daļēji attiecas uz uzņēmuma darbībai nevajadzīgo aktīvu pārdošanu, ir pietiekami konstatēt, ka neņemot vērā, ka šis apgalvojums citādi nav pamatots, nedz Apstrīdētā lēmuma 101., nedz arī 328. apsvērumā nav ietverti nekādi noteikumi, kas varētu attaisnot nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūtās neto summas neievērošanu. Katrā ziņā ir jāuzskata, ka, pat ņemot vērā *SNCM* norādītos skaitļus attiecībā uz nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūto neto summu, faktiskais šīs kompānijas rīcībā esošo resursu apmērs, ko tā ir norādījusi iestāšanās rakstā, ir 24,9 miljoni EUR.

299 Izjautāta par to tiesas sēdē, Komisija turklāt galu galā atzina, ka kuģu un nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūtā kopējā neto summa, kas tai bija zināma Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, pārsniedza 21 miljonu EUR.

- 300 No visa iepriekš minētā izriet, ka Apstrīdētajā lēmumā ir acīmredzama kļūda vērtējumā, jo minimālās atbalsta summas noteikšanas nolūkā tajā tiek izmantota atsavinājumu rezultātā iegūtā neto naudas summa tikai 21 miljona EUR apmērā, lai gan no minētā lēmuma un šī procesa gaitā iesniegtiem paskaidrojumiem izriet, ka Komisija uz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdi tās rīcībā esošās informācijas pamata varēja konstatēt, ka minētā atsavināšanas neto summa pārsniedz 21 miljonu EUR.
- 301 Neviens no Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, argumentiem šo secinājumu nevar apšaubīt.
- 302 Pirmkārt, kā nepamatots ir jānoraida Komisijas apgalvojums atbildē uz repliku, ka vēlāk, atbilstoši Apstrīdētā lēmuma rezolūīvās daļas 6. pantam pārbaudot otro atbalsta daļu 10 miljonu EUR apmērā, būtu jāņem vērā neto summa, kas iegūta tās gaidītās nekustamā īpašuma un kuģu aktīvu atsavināšanas rezultātā, kas bija paredzēta pārstrukturēšanas plānā un vēl nebija veikta Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī.
- 303 Lai gan ir taisnība, ka Apstrīdētā lēmuma rezolūīvās daļas 3. un 6. pants paredz atbalsta otrās daļas korekcijas atkarībā no neto summas, kas iegūta *SNCM* veiktās nekustamā īpašuma atsavināšanas rezultātā, no minēto pantu noteikumiem un 357. un 358. apsvēruma, kas tos pamato, izriet, ka, izmaksājot šo otro daļu, tiek ņemtas vērā tikai summas, kas iegūstamas, veicot dalības, kas nav uzskatāma par stratēģisku, atsavināšanu, ko Komisija ir noteikusi kā nosacījumu atbalsta saderībai ar kopējo tirgu. Ierobežots šo atsavinājumu saraksts ir norādīts Apstrīdētā lēmuma rezolūīvās daļas 3. panta pirmajā daļā un attiecas uz dalību sabiedrībās *Amadeus France*, *Compagnie Corse Méditerranée*, *société civile immobilière Schuman*, *SMIP* un *Someca*.

- 304 Kā Komisija ir apstiprinājusi vairākās atbildēs uz rakstveida jautājumiem un tiesas sēdē, nekustamā īpašuma aktīvi, uz ko attiecas Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas noteikumi attiecībā uz otrās daļas pārskaitījumu, neveido daļu no minētā lēmuma 101. apsvērumā minētās nekustamo īpašumu atsavināšanas, kas Komisijai jāņem vērā, lai minētā lēmuma 328. apsvērumā noteiktu minimālo atbalsta apmēru. Attiecībā uz kuģi *Southern Trader*, kas ir pie *SMIP* turējumā, Komisija, atbildot uz rakstveida jautājumiem, paskaidroja, ka sakarā ar neprecizitātēm pārstrukturēšanas plānā, kas ir saistītas ar šī kuģa pārdošanu, tā nav norādījusi atsavināšanu Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3. pantā, no kā izriet, ka minētais kuģis nevarēja tikt uzskatīts par aktīvu, ko ietver pārstrukturēšanas plānā paredzētā summa 21 miljona EUR apmērā.
- 305 No tā izriet, ka pretēji tam, ko Komisija ir norādījusi savos dokumentos, Apstrīdētā lēmuma 101. apsvērumā minēto nekustamā īpašuma aktīvu atsavināšanas rezultātā iegūto neto summu nevar ņemt vērā, pārskaitot otro atbalsta daļu.
- 306 Attiecīgi Komisijas iespēja turpmāk veikt vērtējumu, vai otrās daļas pārskaitīšanas noteikumi ir izpildīti, nevar apšaubīt iepriekš minētos secinājumus attiecībā uz to, ka atbalsta minimālā rakstura noteikšanai netiek ņemts vērā aktīvu, kas nav nepieciešami uzņēmuma darbībā, atsavināšanas rezultātā iegūto neto summu kopums.
- 307 Šī paša iemesla dēļ Komisija nevar apgalvot, kā tas ir noticis tiesas sēdē, ka, atļaujot atbalsta pirmo daļu 66 miljonu EUR apmērā, tā ir nodrošinājusi šī atbalsta minimālo raksturu, jo aktīvu, kas nav nepieciešami, atsavināšanas rezultātā iegūtās neto summas, kas pārsniedz 21 miljonu EUR, ievērošanai būtībā vajadzēja pamudināt Komisiju izdarīt secinājumu, ka Francijas iestāžu paziņotā atbalsta summa neatbilst prasībai ierobežot atbalstu līdz minimumam, un attiecīgi, ka nosacījumi, lai atbalsts tiktu atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu atbilstoši EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam, nav izpildīti.

308 Otrkārt, kas attiecas uz Komisijas īsi pieminēto apstākli, ka kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summa līdz 2001. gada beigām bija novērtēta pārāk zemu, ir pietiekami norādīt, ka Komisija ir pienācīgi ņēmusi vērā šo apstākli, nosakot atbalsta minimālo summu, jo, kā izriet no Apstrīdētā lēmuma 326. un 327. apsvēruma, tā atbalsta daļa, ko Francijas iestādes paziņoja kā pārstrukturēšanas atbalstu, kura mērķis ir ļaut "pavilkt galīgu svītru zem sekām, ko radījusi saskaņā ar [1991. gada un 1996. gada vienošanos] maksājamās finanšu kompensācijas neatbilstība darbības izdevumiem un izmaksām sauszemē, kas šajā laikā konstatētas maršrutos, uz ko attiecās valsts pakalpojuma saistības", bija apstiprināta 53,48 miljonu EUR apmērā. Tādējādi minēto apstākli nevar vēlreiz ņemt vērā, lai noteiktu aktīvu, kas nav uzskatāmi par nepieciešamiem, atsavināšanas rezultātā iegūto naudas summu, kas tiek atskaitīta no minimālās atbalsta summas.

309 Treškārt, attiecībā uz *SNCM* norādīto apstākli, ka Apstrīdētā lēmuma beigās noteiktās pārstrukturēšanas izmaksas 25 miljonu EUR apmērā (46 miljoni EUR — 21 miljons EUR) un kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summa 53,48 miljonu EUR apmērā kopā var pamatot pārstrukturēšanas atbalstu līdz 78,48 miljoniem EUR un ka tādējādi marža veido 2,48 miljonus EUR, ir pietiekami konstatēt, ka Francijas iestāžu paziņotais atbalsts attiecas nevis uz atbalstu 78,48 miljonu EUR, bet gan 76 miljonu EUR apmērā. Strīdā par tiesību akta atcelšanu Pirmās instances tiesa nespriež par atbalsta, kura summa ir atšķirīga no Komisijas pārbaudītā atbalsta summas, likumību un neaizstāj Komisijas vērtējumu ar savu pašas vērtējumu (Pirmās instances tiesas 1996. gada 22. oktobra spriedums apvienotajās lietās T-79/95 un T-80/95 *SNCF* un *British Railways*/Komisija, *Recueil*, II-1491. lpp., 64. punkts). Turklāt ir jānorāda, ka *SNCM* norādītā starpība, salīdzinot ar kļūdu, kas ir pieļauta tai par labu, nosakot aktīvu, kas nav uzskatāmi par nepieciešamiem, atsavināšanas rezultātā iegūto neto summu, ir maznozīmīga.

310 Ceturtkārt, kas attiecas uz *SNCM* apgalvojumu, ka atbalsta summa striktā izpratnē sasniedz tikai 22,5 miljonus EUR, kas ir starpība starp Francijas valsts veikto finanšu ieguldījumu un kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkumu, un tādējādi tā veido tikai 48 % no pārstrukturēšanas izmaksām, atbilstot 46 miljoniem EUR — tas

balstās uz kļūdainu pieņēmumu, saskaņā ar kuru kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summa nav valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta nozīmē. Tas tā būtu bijis tikai tad, ja nosacījumi, kas ir noteikti spriedumā lietā *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg* (iepriekš minēts 105. punktā), attiecībā uz šo finanšu ieguldījumu daļu būtu izpildīti. Tomēr strīdā par tiesību akta atcelšanu Pirmās instances tiesa neaizstāj Komisijas vērtējumu ar savu pašas vērtējumu (iepriekš 309. punktā minētais spriedums lietā *SNCF* un *British Railways/Komisija*, 64. punkts).

- 311 Šis apsvērums it īpaši ir spēkā šajā lietā, jo Apstrīdētajā lēmumā Komisija noteikti uzskata, kā tas izriet īpaši no Apstrīdētā lēmuma 260.–326. apsvēruma, ka pat tad, ja kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summa būtu attaisnojama uz EKL 86. panta 2. punkta pamata, atbalsts kopumā 76 miljonu EUR apmērā, ieskaitot daļu, kas atbilst kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summai, būtu jāpārbauda kā pārstrukturēšanas atbalsts, jo attiecīgais atbalsts ir pieteikts kā pārstrukturēšanas atbalsts un dzīvotspējas atjaunošanai ir nepieciešams, lai minētais atbalsts ļautu atmaksāt arī parādus, kas izriet no šī kompensācijas iztrūkuma.
- 312 Šajos apstākļos rodas iespaids, ka kopējā attiecīgā atbalsta summa, tas ir, 76 miljoni EUR, ir aptuveni 76 % no kopējām pārstrukturēšanas izmaksām, ko veido kompensācijas par valsts pakalpojumu iztrūkuma summa 53,48 miljonu EUR apmērā un pārstrukturēšanas atbalsts 46 miljonu EUR apmērā, un kopā veido 99,48 miljonus EUR. Turklāt, pat ņemot vērā vienīgi pirmās daļas summu 66 miljonu EUR apmērā, ir jākonstatē, ka minētā daļa veido aptuveni 66 % no minētajām kopējām izmaksām.
- 313 Katrā ziņā, pat pieņemot, ka spriedumā lietā *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg* (iepriekš minēts 105. punktā) noteiktie nosacījumi ir izpildīti — fakts, ka atbalsts šajā lietā atbilst mazāk nekā 50 % no pārstrukturēšanas izmaksām, nepadara par spēkā neesošu konstatējumu, saskaņā ar kuru šis atbalsts tomēr ir pārāk liels, jo

nav ņemta vērā pārstrukturēšanas plāna izpildes gaitā veiktās atsavināšanas rezultātā iegūtā neto summa. Kā jau ir norādīts iepriekš, saskaņā ar Pamatnostādņu 40. punktu pārstrukturēšanas atbalstam jāaprobežojas ar "strikti nepieciešamo minimumu", ievērojot uzņēmuma finanšu iespējas, kas izriet tai skaitā no noteiktu aktīvu, kuri nav nepieciešami uzņēmuma izdzīvošanai, pārdošanas.

314 Visbeidzot, kas attiecas, piektkārt, uz Francijas Republikas tās dokumentos norādīto apgalvojumu, ka citas Francijas iestāžu norādītās aprēķina metodes būtu ļāvušas attaisnot summu, kas atbilst attiecīgajam atbalstam, ir pietiekami konstatēt, ka no Apstrīdētā lēmuma 320.–325. apsvēruma izriet, ka Komisija šīs metodes noteikti noraidīja, lai izmantotu alternatīvu tās izstrādāto metodi.

315 Tātad ir jāsecina, ka prasītājas iebildums attiecībā uz to, ka atbalsta minimālā rakstura noteikšanai Komisija nav ņēmusi vērā aktīvu, kas nav uzskatāmi par nepieciešamiem, atsavināšanas rezultātā iegūto kopējo neto summu, ir pamatots un Apstrīdētajā lēmumā šajā jautājumā ir acīmredzama kļūda vērtējumā.

Secinājumi par otro pamatu

316 No iepriekš minētajiem apsvērumiem kopumā izriet, ka otrais pamats attiecībā uz EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta un Pamatnostādņu pārkāpumu tiktāl, ciktāl Apstrīdētajā lēmumā ir faktiskas kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā, ir jānoraida, izņemot iebildumu attiecībā uz atbalsta minimālā rakstura kļūdainu vērtējumu.

- 317 Tā kā atbalsta minimālais raksturs, kā Komisija ir norādījusi Pamatnostādņu 19. un 20. punktā, attiecas uz EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, saskaņā ar kuru, lai atbalstu varētu uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, tam nav jārada tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā kopīgām interesēm, no kā izriet, ka Apstrīdētā lēmuma trūkums attiecas uz vienu no EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, lai atbalstu varētu atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu.
- 318 Šajos apstākļos ir jākonstatē, ka šajā lietā nosacījumi, lai Komisija varētu attiecīgo atbalstu atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu, nebija izpildīti. Tātad pārkāpumam attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma likumību šajā lietā ir izšķiroša nozīme attiecībā uz rezultātu (Pirmās instances tiesas 2002. gada 14. maija spriedums lietā T-126/99 *Graphischer Maschinenbau/Komisija, Recueil, II-2427. lpp., 49. punkts*).
- 319 Attiecīgi, tā kā atbalsta minimālā rakstura noteikšanai ir būtiski svarīga loma vispārējā Apstrīdētā lēmuma uzbūvē (iepriekš 62. punktā minētais spriedums lietā *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisija, 420. punkts*), kā arī to, ka strīdā par tiesību akta atcelšanu Pirmās instances tiesa neaizstāj Komisijas vērtējumu ar savu pašas vērtējumu (iepriekš 309. punktā minētais spriedums lietā *SNCF un British Railways/Komisija, 64. punkts*), ir jānosprīd atcelt šo lēmumu bez vajadzības pārbaudīt prasītājas iebildumu attiecībā uz Apstrīdētajā lēmumā norādīto nosacījumu argumentāciju.
- 320 It īpaši nevar izslēgt, ka Komisija, ievērojot spriedumu lietā *Altmark Trans un Regierungspräsidium Magdeburg* (iepriekš minēts 105. punktā) un ņemot vērā EKL 87. panta 1. punktu, varētu sniegt jaunu valsts atbalsta vai vismaz tā daļas būtības vērtējumu un attiecīgajā gadījumā grozīt Apstrīdētajā lēmumā noteiktos nosacījumus tiktāl, ciktāl šie nosacījumi attiecībā uz valsts atbalsta summu turpina būt

nepieciešami (šajā sakarā skat. iepriekš 309. punktā minēto spriedumu lietā *SNCF* un *British Railways*/Komisija, 64. punkts).

321 No visa iepriekš minētā izriet, ka Apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

322 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums nav labvēlīgs un prasītāja ir prasījusi atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, Komisijai jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

323 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai *SNCF* — persona, kas iestājusies lietā — sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

324 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

nospiež:

- 1) atcelt Komisijas 2003. gada 9. jūlija lēmumu Nr. 2004/166/EK attiecībā uz pārstrukturēšanas atbalstu, ko Francija ir paredzējusi piešķirt *Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)*;
- 2) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika un *SNCM* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Jaeger

Tiili

Czúcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 15. jūnijā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

M. Jaeger

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	II - 2206
Prāvas rašanās fakti	II - 2208
1. Attiecīgās jūras kuģniecības kompānijas	II - 2208
2. Valsts pakalpojuma saistības attiecībā uz jūras satiksmi starp kontinentālo Franciju un Korsiku	II - 2209
Administratīvais process	II - 2211
1. Atbalsts par labu SNCM kā kompensācija par valsts pakalpojuma saistībām 1991. gada vienošanās un 1996. gada vienošanās ietvaros	II - 2211
2. Atbalsts SNCM glābšanai un pārstrukturēšanai	II - 2212
Process un lietas dalībnieku prasījumi	II - 2220
Juridiskais pamatojums	II - 2222
1. Sākotnējie apsvērumi attiecībā uz 2004. gada 8. septembra lēmuma seku ietekmi uz šo prasību	II - 2222
2. Par pirmo pamatu — apgalvojumu par EKL 253. panta pārkāpumu tiktāl, ciktāl Apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots.	II - 2223
Sākotnējie apsvērumi attiecībā uz pamata apjomu	II - 2224
Par iebildumiem attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma pamatojumu	II - 2227
Ievada apsvērumi	II - 2227
Par attiecīgā pasākuma dabu un vienas atbalsta daļas kā kompensācijas par valsts pakalpojumu raksturu	II - 2229
Par šaubu, kas pamatoja formālās izmeklēšanas procedūras sākšanu, izzušanu	II - 2236
	II - 2303

Par dzīvotspējas atjaunošanas vērtējumu	II - 2241
Par aplūkoto pārstrukturēšanas pieņemumu realitātes pakāpi	II - 2244
Par dalības, kas nav uzskatāma par stratēģisku, noteikšanu	II - 2246
Secinājumi attiecībā uz pirmo pamatu	II - 2248
3. Par otro pamatu — apgalvojumu par EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta, Regulas Nr. 659/1999 un Pamatnostādņu pārkāpumu tiktāl, ciktāl Apstrīdētajā lēmumā ir faktiskas kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā	II - 2248
Ievada apsvērumi attiecībā uz Pirmās instances tiesas kontroli	II - 2248
Par iebildumiem attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma argumentāciju	II - 2250
Par vienas atbalsta daļas kā kompensācijas par valsts pakalpojumu vērtējumu	II - 2251
Par iemeslu, kas ir noveduši pie SNCM finanšu grūtībām, analīzi	II - 2255
Par Pamatnostādņu ievērošanu	II - 2259
— Par SNCM kā grūtībās nonākušā uzņēmuma statusu	II - 2260
— Par dzīvotspējas atjaunošanu	II - 2265
— Par izvairīšanos no konkurences izkropļojumiem	II - 2272
— Par atbalsta ierobežošanu līdz minimumam	II - 2278
Secinājumi par otro pamatu	II - 2299
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 2301